KALAIKESARI

கலைக்கேசரி

CULTURE • HERITAGE • TRADITION • EVENTS • FASHION • INTERVIEWS • ENTERTAINMENT

VOLUME : 06 ISSUE : 09 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / 123 / News / 2015

PuliKooththu

Art of the eastern province

செம்பாட்டு மண்ணின் பண்பாட்டு கோலங்கள்

பொதுசன நூலகம்

INDIA................IN₹ 100.00	CANADA........CAN$ 10.00	USA...........US$ 10.00
SRI LANKA....SLR 125.00	AUSTRALIA...AUS$ 10.00	UK.............GB£ 6.00
SINGAPORE...SG$ 14.00	SWISS.............CHF 10.00	EUROPE..EU€ 7.00

ISSN 2012-6824

HERBAL BEAUTYCARE CENTRE

No. 62/16, Galle Road,
(Opposite Bank of Ceylon)
Wellawatte,
Colombo 06.

www.brintha.com

Mob : +94 776 331257.
Office: 011 2593693,
0112553028,

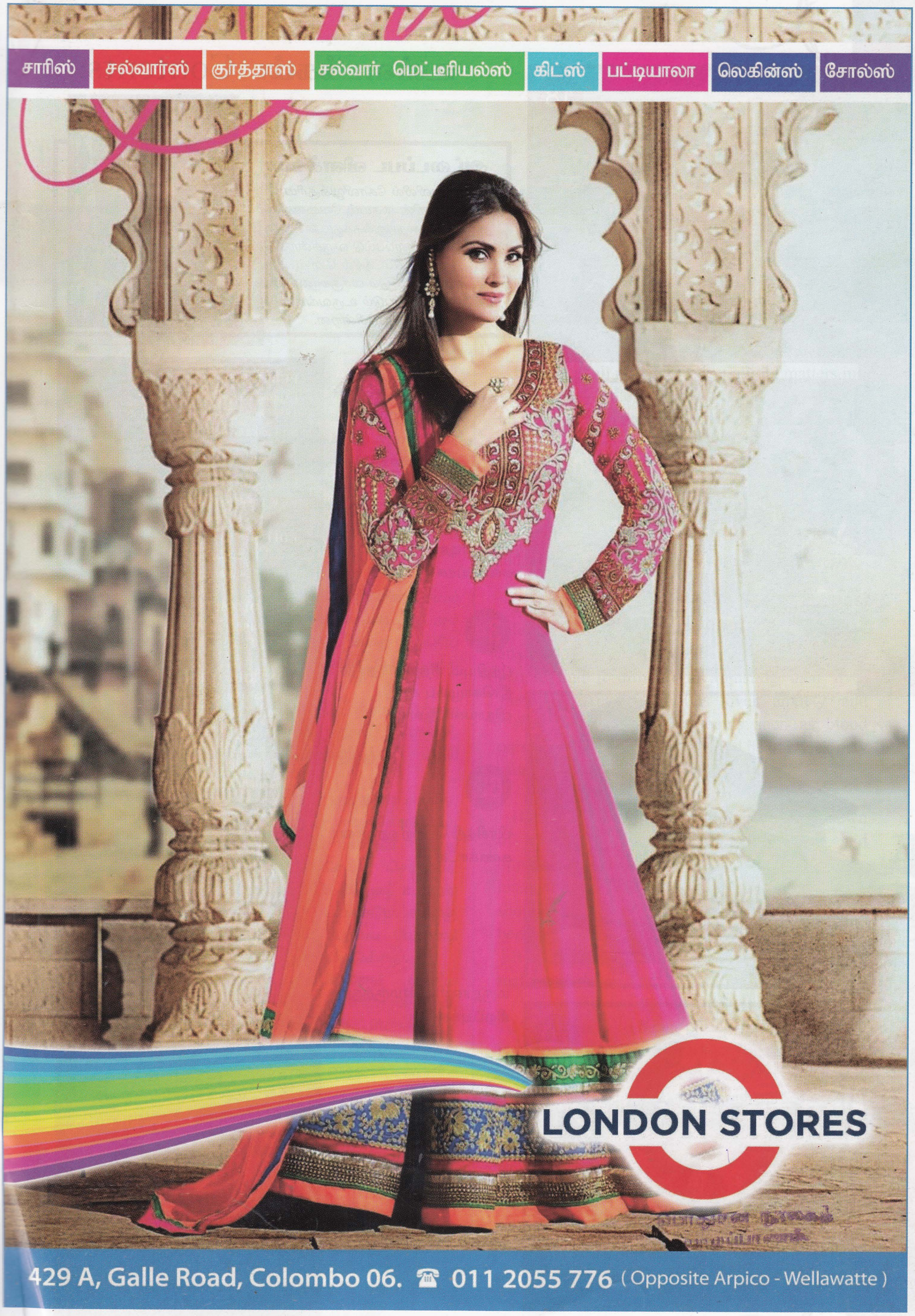

சாரிஸ்
சல்வார்ஸ்
குர்த்தாஸ்
சல்வார் மெட்டீரியல்ஸ்
கிட்ஸ்
பட்டியாலா
லெகின்ஸ்
சோல்ஸ்
LONDON STORES
429 A, Galle Road, Colombo 06. ☎ 011 2055 776 (Opposite Arpico - Wellawatte)

உள்ளடக்கம்: Contents:

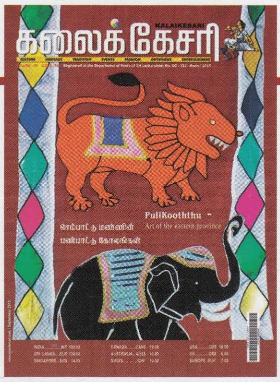

அட்டைப்பட விளக்கம்:

இணுவிலில் கோவிலுக்குரிய பொருட்களின் தையல் வேலைகளும் கலைநுணுக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அட்டைப்படத்தில் தேரில் தொங்கவிடப்படும் வாகுமாலையில் சித்திரிக்கப்படும் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

18

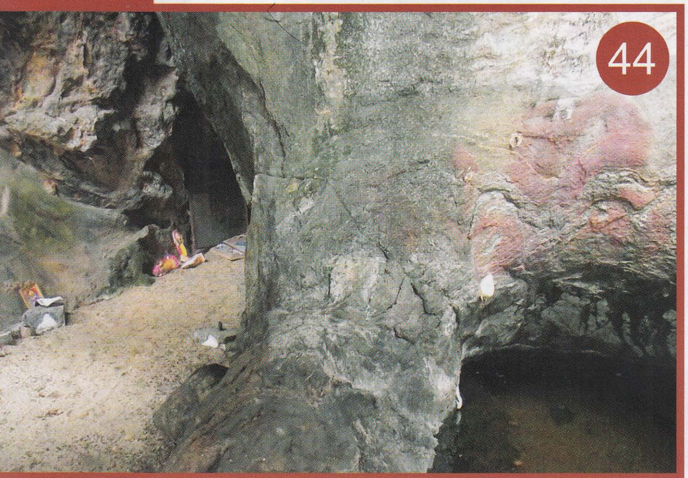

44

24 அரங்க நவீனத்துடன் உறவாடிய கலையரசு

34 புத்தியும், சித்தியும் தரும் நீர்கொழும்பு சித்தி விநாயகர் ஆலயம்

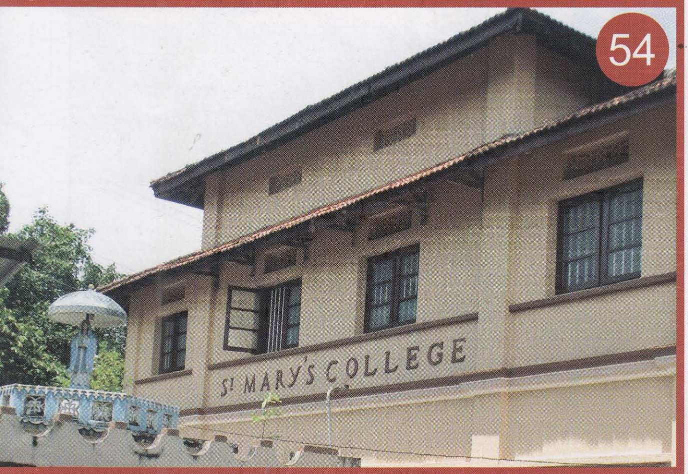

54

62 பிரசித்தி பெற்ற ஹவானா கண்காட்சி

66 மருதாணியின்மருத்துவ சிறப்புக்கள்

70

78 The Musical content of Bharathanatyam

PUBLISHER
Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.
185, Grandpass Road, Colombo 14,
Sri Lanka.
T.P. : +94 11 7322732
Fax : +94 11 2327827
kalaikesari@expressnewspapers.lk
www.kalaikesari.com

EDITOR
Annalaksmy Rajadurai
luxmi.rajadurai@yahoo.com

SUB EDITOR
Bastiampillai Johnsan
johnsan50@gmail.com

CONTRIBUTORS
Prof. Saba Jeyarasa
Dr. Arumainathan Satheskumar
M. Kanapathipillai
Dr. Viviyan Sathyaseelan
Mrs. Vasantha Vaithyanathan
Dr Arunthathy Sri Ranganathan
Mrs. Pathma Somakanthan
S. Navaratnarajah
Mrs. sithidevi Pathmanathan
Dr. M.B. Ravichandra
Dr.S. Jeyasankar

PHOTOS
Bastiampillai Johnsan
AFP

LAYOUT
M. Srithara Kumar
M.P.R. Jeyapal

ICT
S. T. Thayalan

ADVERTISING & SUBSCRIPTIONS
S. Suresh Kumar - 0777 495 818
sureshsweyne@gmail.com

CIRCULATION
K. J. Johnson Jeyaraj - 0777 270343

PRODUCTION
L. A. D. Joseph

ISSN 2012 – 6824

ஆசிரியர் பக்கம்

Editor's Note

வணக்கம் கலைக்கேசரி வாசகர்களே! To our esteemed readers,

September, 2015

வணக்கம்

பழையனவெல்லாம் வேண்டப்படாதவையென்றோ, புதியனவெல்லாம் வேண்டப்படுபவை என்றோ நாம் கருதமுடியாது. எமது சீரான, நிதானமான, நிறைவான, வாழ்க்கைக்கு எந்தெந்த விடயங்கள் தேவையோ, அவற்றை நாம் பின்பற்றுவது நன்மையைத் தரும். இந்தவகையில் நாம் பின்பற்றத் தகுந்த ஓர் ஒழுக்கம் தியானமாகும். தியானம் என்பது வயதானவர்களுக்கு உரியதென்று நம்புபவர்களும் உள்ளனர். உண்மையில் அது அவ்விதமல்ல.

பரபரப்பும், அங்கலாய்ப்பும், நிதானமின்மையும் இன்றைய நடைமுறை வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத அம் சங்களாகிவிட்டன. இதனால் பலரும், தமது முக்கிய விடயங்களைக்கூட நிதானமாகச் சிந்தித்து செயலாற்ற முடியாது அவதிப்படுகின்றனர்.

மேலும் இப்பரபரப்பு நிலை அதிகரித்து, நிதானமின்மை தோன்றுவதால் இரத்த அழுத்தம், நரம்பு தளர்ச்சி, மாரடைப்பு போன்ற நோய்களுக்கும் பலர் ஆளாகின்றார்கள்.

மனித வாழ்க்கை அழகானது. தனித்துவமானது. ஒவ்வொரு நாள் விடியலும் புதிய சவால்களையும், வாய்ப்புக்களையும் கொணர்ந்து, மனிதன் தனது கனவுகளை நனவாக்கும் இலக்கில் செயற்பட தூண்டுகின்றது. அதற்கு அவனது உள்ளமும் உடலும் இசைவுடன் தெளிவாகச் செயற்பட வேண்டும். அதற்கு கைகொடுப்பது தியானமே. அதில் காலை வேளைத் தியானம் அதி சிறந்தது எனப் போற்றப்படுகிறது.

உலக கலாசாரத்தில் தியானத்திற்கோர் முக்கிய இடமுண்டு. தியானம் நமக்குப் புதியதொன்றல்ல. நமது முன்னோர்களான ஞானிகளும், யோகிகளும் தியானத்தினால் சிறப்பு பெற்றவர்கள். இவ்விடயத்தில் அவர்கள் எமக்கு அரிய போதனைகளை அருளிச் சென்றுள்ளார்கள். அவற்றை பின்பற்றுவது எமக்கு நிம்மதியையும் சக்தியையும் தரும்.

அன்புடன்
அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

It is not at all proper to reject all old matters just because they are old in characters, and to welcome all those new things that are novel in every sense. When following positive ways that are just smooth and steady, it will definitely give better results. In this respect we can say, meditation is the best discipline that one can follow. But there are people who believe that this one is better suited to the older than young ones. But that is not at all right.

The lifestyle of the present era is strictly interwoven with excitement, restlessness, over anxiety and lust. Because of this state of affairs, people find it difficult in adjusting their lives smoothly. And when this over anxiety and restlessness aggravate, ailments such as blood pressure, nervous breakdown and heart attack may raise their heads.

Human life is beautiful. It is unique . Every dawn of the day unfolds new challenges and opportunities, and instigates man to work towards his goal in life. For his better advancement , there should really be a better co-existence between his body and soul.

It is considered that early morning meditation is really superb.

Meditation has a better place in world culture. It is not at all a new matter to us. Our ancient yogis and wise men were better known for this meditation practice. We are fortunate enough to get a lot of information and advice regarding this discipline. Surely, we can attain bliss, peace and prosperity if we follow this good practice.

பொதுசன நூலகம்

Annalechumy Rajadurai

செம்பாட்டு மண்ணின் பண்பாட்டு கோலங்கள் 1

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரிய கிராமங்களில் எல்லா வளங்களும் நிறையப்பெற்ற இணுவிலூர் ஒரு முன்னுதாரணமான ஊராகும். இதன் வரலாற்றையும் வாழ்வாதாரத்தையும் சிறப்பியல்புகளையும் கல்வி கலையியலையும் சமய நம்பிக்கைகளையும் ஆளுமைகளையும் அடையாளப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது.

யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசன்துறை வீதியில் 6.5 கிலோமீற்றர் தொடக்கம் 9.5 கிலோ மீற்றர் வரையிலான பகுதியை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது இணுவில் கிராமம். இணையிலி எனும் இணுவிலின் வடக்கே சுன்னாகமும் கிழக்கே உரும்பிராயும் தென்கிழக்கே கோண்டாவிலும் தெற்கே தாவடியும் மேற்கே உடுவிலும் எல்லைக் கிராமங்களாக அமைந்துள்ளன. இதன் பரப்பரளவு 650 ஏக்கராகும்.

ஆத்மீகமும் அறிவியலும் வைத்தியமும் கவினுறு கலைகளும் அறங்காக்கும் நற்திருவூர் இணுவில் மண்ணுக்கு பெருமை சேர்க்கின்றன. இப்பெருமைக்கு புவியியல், பொருளாதார சமூகக் காரணிகள் அடிப்படையாகக் அமைகின்றன.

யாழ்.மாவட்டத்தில் நகரமயமாதல் காரணமாக பல கிராமங்கள் தமது இயற்பண்பை இழந்து வருகின்றன. எனினும் சில கிராமங்கள் தமது தனித்துவங்களையும் இயற்பண்பையும் பேணி வருகின்றன. இத்தகைய கிராமங்களில் இணுவிலும் ஒன்று!

இணுவில் கிராமத்தின் குடியேற்றம் என்பது நீர் நிலைகளை மையமாகக் கொண்டே அமைந் திருந்தது என்பதை ஆவணபதிவுகளிருந்து அறிய முடிகிறது. பெரிய கிணற்றடி, இரண்டு குளங்கள் (இணைந்த இரண்டு குளங்கள் காணப் பட்ட மையால் அது குறித்து வந்த இணைவில் என்ற சொல் இணுவில் என மருவியதாக ஐதீகம்) ஆகிய நீர்நிலைகளைச் சூழ விவசாய நிலங்களும் குடியிருப்புகளும் பண்டைக்காலத்தில் காணப் பட்டுள்ளன. இருந்த போதிலும் தற்போது கிணற்றிலிருந்தே அன்றாட பாவனைக்கும் விவசா யத்திற்கும் நீர் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இங்கு காணப்படும் கோவில்சார் பண்பாடு சகல வாழ்வியல் பண்பாட்டுத் தளங்களிலும் செல்வாக் குச் செலுத்தி சமூகத்தை முன்னோக்கிப் பயணிக்க உதவுகின்றது.

இணுவையூரின் தொன்மைச் சிறப்பினை நோக்கும் போது, அந்தக்கவிவீரராகவன் யாழ் வாசித்துப் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து ஏழு குடும்பங்களை அழைத்து

குருகுல கல்விமுறை இன்றும் காணப்படும் ஓர் ஊர் இணுவில். இதனூடாக குருகுல பாரம்பரியம் இலங்கையில் பேணப்பட்டு வருகின்றது. இணுவில் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் 'தர்மசாஸ்தா குருகுலம்' என்ற பெயரில் காயத்திரி பீடாதிபதி சிவஸ்ரீ தானு மகாதேவக்குருக்கள் குருகுலத்தை சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றார். இவருடைய கற்பித்தல் சிறப்பை உணர்ந்த பல பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை இவரது குருகுலத்தில் இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

இணுவில் கிழக்கில் வசிக்கும் செல்லத்துரை தயாபரன் சிறந்த விவசாயி என தேசிய மட்டத்தில் கௌரவம் பெற்றவர். இவர் இணுவிலில் சொட்டுநீர்ப்பாசனத்தை அறிமுகப்படுத்தியதுடன் தற்போது சேதன பசளை பாவனையற்ற பயிர்ச்செய்கை முறையையும் பரீட்சார்த்தமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றார். தற்போது பாலாறு நிறுவனத்தினூடாக சுத்தமான நெய் மற்றும் பால் உற்பத்திப் பொருட்களைத் தயாரித்து வருகின்றார். சுத்தமான நெய் அடங்கிய போத்தலை கவிழ்த்துப் பிடித்தாறும் அது கீழே சிந்தாது என்பதை நிரூபித்தும் காட்டினார்.

வந்து ஏழு இடங்களில் குடியேற்றினான். அவ்வாறு குடியேற்றப்பட்ட இடங்களில் இணுவிலிலும் ஒன்றாகும். இதனாலேயே இன்றும் இணுவில் சகல கலைகளையும் தழைத்தோங்கி வளர்ப்பதும் சைவமும் தமிழும் இரு கண்கள் எனப் போற்றப்படுவதும் அறம் வளர்க்கும் அந்தணப் பெருமக்கள், கற்றோர் தருமவான்கள், நல்லோர் வாழ்வதற்கு ஏற்ற புண்ணிய பூமியாகத் திகழ்கின்றது எனலாம்.

விவசாயம்

வளமான செம்மண்ணும் வற்றாத உவர் இல்லாத உன்னத கிணற்று நீரும் மிகுந்து காணப்படுவதால் விவசாய வாய்ப்புகள் இங்கு வெகுவாக உள்ளன. பண்டைக் காலத்தில் பெரும்பான்மையினராக விவசாயிகளே காணப்பட்டனர்.

ஏட்டுக்கல்வியில் நாட்டமின்றி விவசாயத்தையே வாழ்வாதார முயற்சியாக எண்ணி வாழ்ந்த காலம் மாறி, இன்று வெள்ளைக் காற் சட்டை உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் பலர் தமது பொழுதுபோக்காக வயலுக்குள் இறங்கி விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். 150 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த விவசாய நிலப்பரப்பில் காற்பங்கு குடியிருப்பாக மாறிவிட்டது.

தற்போது முழுநேரமாக விவசாயத்தில் ஐந்து வீதமானோரே ஈடுபடுகின்றார்கள் என புள்ளி விபரங்கள் தெரிக்கின்றன. 50 வீதமானோர் வேறு தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றியபடி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். 45 வீதமானோர் பிற தொழில்களிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்வ

தால் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. இவர்களுடைய காணிகளை சிலர் குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்கின்றார்கள். அனேக காணிகள் தரிசு நிலங்களாக பற்றைக் காடாக காட்சிதருகின்றன.

இணுவையூரில் நெல் விளைச்சலுக்கான சாத்தியங்கள் இல்லாதிருந்த போதிலும் மேட்டு நிலப்பயிற் செய்கை பெருவெற்றியளித்து வருகின்றது. *'மேழிச்செல்வம் கோழைபடாது'* என்று முது மொழிக்கிணங்க பருவகாலத்திற்கு ஏற்ப மூன்று போகங்களிலும் பயிரிடக்கூடிய வகையில் முக்கியமாக ஊடு பயிர்வகைகளையும் தெரிவு செய்து பயிரிடுவர். அசேதனப் பசளைகளையே பெரும்பாலான விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்றனர். தோட்டக்காணிக்கு அடிப்பசளையாக குழைகள் அல்லது சணல், பனைஓலை என்பன தாழ்க்கப்பட்டு கார்த்திகை, மார்கழி மாதத்தில் நிலத்தைப் பண்படுத்தி புகையிலைக் கன்றுகள் நடுவர். இணுவில் விவசாயிகளின் பெரும்போகப் பயிராக புகையிலை அமைகின்றது. புகையிலைக் கன்றின் ஓரத்தில் கத்தரி, மிளகாய், பாவல் பயிர்கள், அவரையினங்கள் போன்றவற்றைப் பயிரிடுவர். மாசி, பங்குனி மாதங்களில் அறுவடை செய்யக்கூடியதான பருவத்தை எட்டிவிடும். அவற்றை வெட்டி எடுத்து வெய்யிலில் காயவைத்துப் பதப்படுத்தி புகையிலைக் குடிலில் புகையிட்டு உலத்திய பின்னர் பாடமாக அடுக்கி வைத்து உரிய காலத்தில் விற்பனை செய்வர்.

சித்திரை மாதத்து சிறுமாரியின் பின்னர் சாமை, குரக்கன் போன்ற சிறுதானியங்களை

கோண்டாவில் கீரை, நீர்வேலி வாழைக்குலை, சங்குவேலி கத்தரிக்காய் போல் இணுவிலூருக்கு பிரசித்தமானது மரவள்ளி

அண்ணா தொழிலகம்

அண்ணா தொழிலகம் முதல் முதல் காங்கேசன்துறை வீதியில் 1959 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் வளர்சியின் இன்றைய தோற்றம்.

விதைப்பர். இதற்குள் ஊடுபயிராக மரவள்ளி, சட்டிக்கரணை போன்ற கிழங்கு வகைகள் பயிரிடப்படும். சாமை, ஆடி மாதத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்டதும் பயிற்றை விதைப்பர். பயறும் இரண்டு மாதத்தில் அறுவடையாகும். இரு வகையிலான தானிய மற்றும் கிழங்கு வகைகளுக்கு ஒரு நீர்ப்பாச னமே இடம்பெருவதால் நிலம், நீர் சிக்கனங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

சித்திரை முதல் ஆடி வரை கோடை போகமாவும் ஆடி முதல் ஐப்பசி வரை மாரி போகமாகவும் கொள்ளப்படும். தற்போது உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம் போன்ற பயிரினங்களுடன் கோவா, போஞ்சி, கரட், பீற்ரூட், லீக்ஸ், கறிமிளகாய் போன்றவை பெருமளவில் பயிரிடப்படுகின்றன.

இங்கு விளையும் விவசாயப் பொருள்கள் பெருமளவில் மருதனார்மடம் சந்தையிலேயே சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இணுவிலின் உள்ளூர் உற்பத்திகளை நாடு முழுவதும் தரச் சிறப்போடு விற்பனை செய்யும் தொழில் நிறுவனம் அண்ணா தொழிலகம் ஆகும். இணுவிலின் பொருளாதார விருத்தியில் அண்ணா தொழிலகம் கணிசமான பங்காற்றி உள்ளது.

இணுவில் வடக்கில் தென்னிந்திய திருச்ச பைக்குச் சொந்தமான விவசாயப் பண்ணை உள்ளது. இதன்மூலம் விதைகள், நாற்றுகள் விநியோகம், கால்நடை வளர்ப்பு, பறவைகள் வளர்ப்பு, பயிற்சிகள், கருத்தரங்குகள் என்பன முன்னெடுக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு அறிவூட்டப்படுகின்றது. அத்துடன் அண்ணா

நிறுவனத்தினரின் பண்ணையும் இதேபோன்று அரும்பணியாற்றி வருகின்றது.

சுருட்டுத்தொழில்

புகையிலையை மூலப்பொருளாகக் கொண்ட சுருட்டு உற்பத்தி கொக்குவில், தாவடி, கலட்டி (வண்ணார்பண்ணை) போன்ற இடங்களில் தொழிற்சாலைகளாக இயங்கின. இவற்றில் இணுவில் இளைஞர்கள் தொழில் கற்று இணுவிலில் சுறுட்டுத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தார்கள். இணுவில் கிழக்கைச் சேர்ந்த வ.கா.வயிரவப்பிள்ளை முதன் முதலாக இணுவிலில் சுறுட்டுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார். கடந்த காலத்தில் 500க்கு மேற்பட்டோர் இத்தொழில் மூலம் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றனர். இங்கு தயாரிக்கப்பட்ட சுருட்டுகள் இலங்கையின் மத்திய மலைநாடு

புகையிலையை மூலப்பொருளாகக் கொண்ட சுருட்டு உற்பத்தி இணுவிலுக்குரிய தனித்துவமான பொருளாதார உற்பத்திப் பொருளாகும். புகையிலை பயிரிடுதல், புகையிலையை பதப்படுத்துதல், சுருட்டுச் சுற்றுதல், சந்தைப்படுத்தல் போன்ற படிநிலைகள் முக்கியமாகும். இணுவிலில் முதல் முதலில் வ. கா. வயிரவப்பிள்ளை அவர்களினால் உருக்கப்பட்ட சுருட்டுத் தொழிற்சாலையின் இன்றைய தோற்றத்தையும் இங்கு காண்கிறீர்கள்

தேர்ச்சீலை, வாகுமாலை, சப்பறச்சிலை, ஆலயவாசல் திரைச்சீலை, திருவாச்சி, அம்மன் பாவாடை, உத்தரியங்கள், பட்டுக்குடை என கோவிலுக்கு தேவையான அலங்கார ஆடைகளையும் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான ஆடைகளையும் தயாரித்து வருகிறார் திருமதி சோமேஸ்வரி வாமதேவன். .

மற்றும் தென்பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

அக்காலத்தில் சுருட்டு வேலை செய்யும்போது நன்கு வாசிக்கக்கூடிய ஒருவரை கூலிக்கமர்த்தி அன்றைய நாளேடு, மகாபாரதம், இராமாயாணம், கந்தபுராணம் போன்ற நூல்களை வாசிக்கச் சொல்வார்கள். இவ்வாறு வாசிப்பவருக்கு தாம் சுற்றிய சுருட்டில் ஒரு சுருட்டுக் கட்டைக் கூலியாக வழங்குவர். பொதுவாக கோவில் திண்ணைகள், கூட்டமாக நடந்து செல்லும் போது, தோட்டத்துக்கு நீரிறைக்கும் போது சொல்லப்படும் நீதிக் கதைகள், பாடப்படும் பக்திப் பாடல்கள் மூலம் தமது அறிவை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். இதன் மூலம் முன்னைய சந்ததியினர் புத்தகம் எடுத்துப் படிக்காத அறிவாளிகளாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

முதன் முதலில் இணுவிலில் வ.கா. வயிரவப்பிள்ளை அவர்களினால் அமைக்கப்பட்ட சுருட்டுத் தொழிற்சாலை (100 அடி X 25 அடி) விஸ்தீரணத்தில் அமைந்திருந்தது. சுருட்டு வியாபாரத்திற்கென கொழும்பில் ஐந்துலாம்புச் சந்தியில் விசால மான கடை ஒன்றினையும் அவர் சொந்தமாகத் திறந்து வெற்றிகரமாக வியாபாரம் செய்தார். இரண்டாம் உலக மகா யுத்த காலத்தில் ஜப்பான் கொழும்பில் குண்டு வீசிய காலத்தில் உள்ளூர் உற்பத்திக்கு மிகுந்த கிராக்கி ஏற்பட்டது. நாளாந்தம் முப்பதினாயிரம்

சுருட்டுக் சுன்னாகம் புகையிரதிலிருந்து கொழும்பு கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டன.

இணுவில் கிராமத்திற்கு முதல் முதல் வானொலி பெட்டியை அறிமுகம் செய்ததுடன் இணுவிலில் காலிங்கன் படமாளிகையை நிறு வியவரும் வ. கா. வயிரவப்பிள்ளை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது இப்பட மாளிகை இயங்கவில்லை.

ஆடைக் கைத்தொழில்

இலங்கையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு தாராளமாக புடவைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதை அடுத்து உள்ளூர் புடவை உற்பத்திகள் தடை பட்டன. இணுவில் நான்கு நெசவு சாலைகளும் நெசவாளர் பயிற்சி நிலையங்களும் முன்னர் காணப்பட்டன. இணுவிலில் தயாரிக்கப்படும் நெசவு உற்பத்திகள் தரமும் சிறப்பும் பொருந் தியதாகக் காணப்பட்டதனால் நன்மதிப்புடன் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

தேர்ச்சீலைகள், வாகுமாலை, சப்பறச்சிலை, ஆலயவாசல் திரைச்சீலை, பட்டுக்குடை, திருவாச்சி, அம்மன் பாவாடை, உத்தரியங்கள் என கோவிலுக்கு தேவையான அலங்கார ஆடைகளையும் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் களுக்கான ஆடைகளையும் தயாரித்து வருகிறார் திருமதி சோமேஸ்வரி வாமதேவன்.

1986 ஆம் ஆண்டு 'சிற்றிகணன் காமென்ற்'

பண்டைய துலா - ஆடுகால் நீர்ப்பாசன முறையின் எச்சமாக ஆடுகால் பூவரசுகள் இரண்டு காணப்படுகின்றன

சேதன பயிற்செய்கையில் கூடிய ஆர்வம் காட்டும் இணுவில் விவசாயிகள். பீற்ரூட் பயிரிடப்பட்ட வயலில் எரு குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெங்காயத்திற்குள் சட்டிக்கரணை ஊடுபயிராக பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

வயலில் பயிர்செய்கை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் கல்வழிபாடு

என்ற பெயரில் சிறுவர், பெண்களுக்கான ஆடையகம் ஆரம்பித்திருந்தார்.

1994 ஆம் ஆண்டளவில் கோவில் அலங்கார ஆடைகள் தைக்கும் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

"குடாநாட்டில் தேர்ச்சீலை தைக்கும் பணியில் நாங்கள் மட்டுமே ஈடுபட்டு வருகின்றோம். தென் இலங்கையிலுள்ள பல கோவில்களுக்கும் கோவில் அலங்கார சீலைகள் தைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றோம். சிலர் இந்தியாவிற்கு ஓடர் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். அவ்வாறு ஓடர் கொடுக்கும் போது சிறப்பாகக் குறிப்பிடா விட்டால் அந்தந்த ஆலயங்களுக்குரிய தனித்துவமாக உருவங்கள் இல்லாமல் கலந்த உருவங்களாகி வந்து விடும். நாங்கள் அம்மன் கோவில் என்றால் நந்தியும் சிங்கமும் பிள்ளையார் கோவில் என்றால் எலியும் யானையும் சிவன் கோவில் என்றால் நந்தியும் வைரவர் கோவில் என்றால் நாயும் முருகன் கோவில் என்றால் மயிலும் சேவலும் ஆகிய சமய தத்துவங்களைப் படித்துணர்ந்து உருவங்களைப் பயன்படுத்துவோம். முக்கியமாக இந்த உருவங்களுக்கான வர்ணங்களிலும் கவனம் செலுத்துகின்றோம். யானைக்கு கறுப்பு வர்ணமும் சிங்கத்திற்கு செல்விளநீர் வர்ணமும் எலிக்கு சாம்பல் வர்ணமும் நந்திக்கு வெள்ளை வர்ணமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வெல்வற், சற்றின், பப்ளின் ஆகிய துணிகளைப் பயன்படுத்து

இரண்டு குளங்கள் இணைந்திருந்த இடம் இன்று பொது விளையாட்டு மைதானம்.

கின்றோம். போடர்கள், உருவங்களை வரைந்து பின்னர் அவற்றை வெட்டி எடுத்து இந்தத் துணிகளில் தைத்துப் பொருத்தப்படும். ரொரண்டோ சித்தி விநாயகர் ஆலயம், லண்டன் துர்க்கையம்மன் போன்ற வெளிநாட்டு ஆலயங்களின் கோவில் அலங்கார துணிகளையும் நாங்கள் தைத்து அனுப்பிே னாம். பொதுவாக மகர தோரணம் ஒன்றை செய்து முடிப்பதற்கு ஏழு பேர் தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் வேலை செய்ய வேண்டும்'' எனக் கூறிய சோமேஸ்வரி உருவங்களின் அமைப்பையும் அதன் பண்பையும் அடிக் கடி காலத்திற்கேற்ப மாற்றுவோம் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

(அடுத்த இதழிலும் தொடரும்)

பஸ்தியாம்பிள்ளை ஜோண்சன்

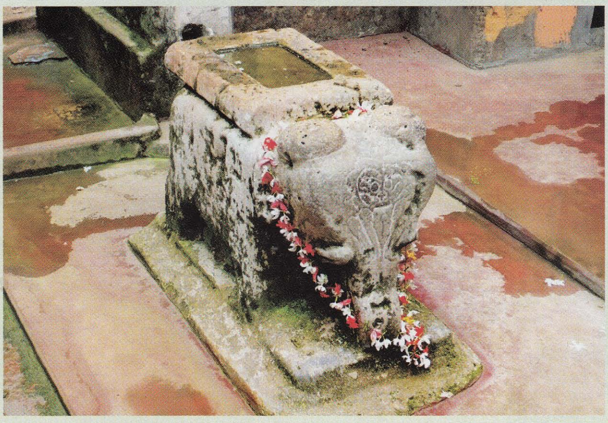

கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் உள்ள கிணற்று நீர் சுவையானது. நோய் தீர்க்கும் தன்மை மிக்கது. ஊர்மக்கள் இங்கிருந்து நீர் எடுத்துச் சென்று வீட்டில் பயன்படுத்துவார்கள். மேலே உள்ள யானை 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது என பேராசிரியர் பத்மநாதன் தெரிவித்துள்ளார். அதன் நெற்றியில் ஐயனாரின் திருச்சக்கரம் காணப்படுவதன் மூலம் இது தனிச்சிறப்பு பெறுகின்றது.

வரலாற்றுக்கால கேந்திர நிலையம்

கொட்டியாரத்துறை

வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

இலங்கையின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் காணப்படும் மூதூர், வெருகல், சேருவில பிரதேச செயலர் பிரிவுகளைக் கொண்ட பிரதேசம் கொட்டியாரப்பற்று அல்லது கொட்டியாபுரப்பற்று என்று பண்டைய காலந்தொட்டு அண்மையிலான சில தசாப்தங்கள் வரை அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இக்கொட்டியாரப்பற்று தேசத்தின் எல்லைகளை அதன் சிறப்புக்களை 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அல்லது 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுந்ததாகக் கொள்ளப்படும் 'குட்டிக்காளி காவியம்' இவ்வாறு கூறுகின்றது.

திருமருவு கோணமலை வட சார்பிலாக
செய்யவொரு வாரிதிரை கீழ் சார்பிலாக
குருக்கள் என்னும் வளகங்கை மேல் சார்பிலாக
வெருகல் எனும் செழுமைநதி தென் சார்பிலாக
ஆன இந்நான் கெல்லை அமைவாக உள்ள,
அகமகிழ வளங் கொழிக்கும் செந்நெல்
விளைகழனி
தேனொழுகு மலர்க்காவும் தீங்கனிக் காடும்
செழித்து வளர்கின்ற தொரு சிவபுண்ணிய பூமி...

ஏறத்தாழ 615 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட கொட்டியாபுரப் பற்றிலுள்ள நான்கு வகை நிலங்களையும் வளப்படுத்துவது 'மாவில' என்றழைக்கப்படுகின்ற மகாவலி கங்கையாகும். இது இரண்டு கிளைகளாகப் பிரிந்து கொட்டியாபுரத்தை செழிப்பாக்குகின்றது. மேற்குப் புறமாக குருக்கள் கங்கை என்னும் பெயரோடு கொட்டியாரக் குடாக்கடலிலும் தென் புறமாக வெருகல் கங்கை என்ற பெயருடன் வங்காள விரிகுடாக் கடலிலும் சங்கமமாகின்றது.

கொட்டியாரத் துறையானது குருக்கள் கங்கை கழிமுகக்திலேயே அமைந்துள்ளது. பின்னரான காலங்களில் கொட்டியாரத்துறை மற்றும் மூதூர் இறங்குதுறை என்னும் பெயர்களோடு கொட்டியாரக் குடாவினுள் இரண்டு மூன்று இடங்களில் காணப்பட்ட இத்துறை, பண்டைய காலத்திலும் காலனித்துவ காலத்திலும் சிறந்த கேந்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட வாணிபத்துறையாகவும் இருந்துள்ளது.

கி.மு.444 இல் கொட்டியாரத்துறை

இலங்கையின் ஆட்சியாளர்கள் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் மகாவம்சத்தின் கூற்றுப்படி, விஜயன் தனக்குப் பின்னர் ஆட்சிக் பொறுப்பை ஏற்கும்படி தனது தந்தையின் தேசத்திற்கு விடுத்த அழைப்பின் பேரில் கி.மு.444 இல் பண்டுவாசு தேவன் என்பவன் தனது தோழர்களுடன் இலங்கை வந்தான். இவ்வருகை மகாகாந்தார நதி முகத்தில் உள்ள கோணக மகாத்துறை ஊடாக இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு மாறுவேடத்தில் வந்திறங்கி அனுராதபுரி சென்றடைந்த பண்டுவாசு தேவன் போலவே அவனது பட்டத்துராணி பத்தகச்சனா என்பவளும் அவளது தோழியருடன் மாறுவேடங்களில் இத்துறையின் ஊடாகவே சென்றுள்ளனர். இங்கு கூறப்படும் நதிமுகத்தில் உள்ள கோணக மகாத்துறை கொட்டியாரத் துறையாகவே கருதப்படுகின்றது.

இலங்கையில் தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் வரலாறுகள் பேணப் படாமை அல்லது அவை அழிக்கப்பட்டமை காரணமாக வரலாற்றுத் தொய்வுநிலை காணப் படுகின்றது. மன்னர் காலத்தில் போர் மற்றும் வியாபாரநோக்கங்களின்நிமித்தம் கொட்டியாரத்து றையின் வகிபாகம், சிறப்புக்கள் குறித்து பூரணமாக அறியமுடியாமல் உள்ளது. இருந்த போதிலும் கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட மேலைத்தேயரின் காலனித்துவ ஆட்சியின்போது அவர்களால் ஒழுங்கு முறை யாகப் பேணப்பட்ட நிர்வாகப் பதிவுகளில் கொட்டியாரத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை அறிய முடிகின்றது.

கண்டி இராசதானியின் ஆதிக்கம்

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் பலவும் போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்கு உட் பட்டதாகக் காணப்பட்ட அதேவேளை கொட்டியாரப்பற்று வன்னிமை கண்டியரசின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றிருந்தான் என அறிய முடிகின்றது. இதற்குக் காரணம் கண்டி இராசதானியின் வெளியுலகத் தொடர்பு மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளினுடைய முக்கிய பங்கு கிழக்கிலங்கையின் ஊடாகவே இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இதில் கொட்டியாரத்துறையின் முக்கியத்துவம் பிரதானமானது எனலாம்.

குருக்கள் கங்கை கழிமுகம்

கங்கை பாலம்

கிளிவெட்டி மடிகை

கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள கொட்டியாரத்துறையைப் போல வெருகல் கழிமுகத்துக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள இலங்கைத்துறையும் அக்காலத்தில் பிரசித்தமானதொன்றாகக் காணப் பட்டது. இத்துறைகளினூடாக தரையிறக்கப்படும் பொருட்களுக்கான வரிசேகரிக்கும் மடிகை (சுங்கச் சாவடி) கிளிவெட்டி அருகே காணப்பட்ட தென்றும் கிளிவெட்டியில் பாரிய கடைத் தெருக்களும் காணப்பட்டன என்றும் இவற்றினூடாகவே தவளங்கள் (பொதி சுமக்கும் மாடுகள்) மூலம் கண்டி இராச்சியத்துடனான வர்த்தக நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின் 'ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும்' என்னும் நூல் மூலமாகவும் மற்றும் கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்களின் 'வரலாற்றுத் திருகோணமலை' என்னும் நூல் மூலமாகவும். அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

கொட்டியாரக் கோட்டை

கொட்டியாரத்துறையினதும் குடாவினதும் முக்கியத்துவம் கருதி ஆரம்பகால மேலைத்தேய ஆக்கிரமிப்பாளர்களான போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் கொட்டியாரத்துறைக்கு அண்மையில் கோட்டைகளை அமைத்து ஆக்கிர மித்தனர். இதனாலலேயே கொட்டியாரத்துறை ஆறு 'கோட்டையாறு' என்றும் இதனருகிலுள்ள புளிய மரமானது 'கோட்டையாற்றுப் புளியமரம்' (நொக்ஸ் புளியமரம்) என்றும் பாடசாலையானது (மூதூர் மத்திய கல்லூரி) 'கோட்டையாற்றுப் பள்ளிக்கூடம்' என்றும் கிணறு 'கோட்டையாற்றுக் கிணறு' என்றும் அழைக்கப்பட்டு வருவது இன்றும் வழக்கிலுள்ளது. இவர்களைப் போலவே பிரான் சியரும் கொட்டியாரக் குடாவினுள் மூன்று கோட்டைகளை அமைத்திருந்தனர். எனினும் இவர்களது ஆதிக்கம் அதிக நாட்கள் நீடிக்க வில்லை.

இளஞ்சிங்க வன்னியனும் பண்டாரவன்னியனும்

ஒல்லாந்தருடைய காலத்தில் கொட்டியாபுரத்து வன்னிமை இருமரபுந்துய்ய இளஞ்சிங்க வன்னிமை (கி.பி. 1,600 கள்) ஒல்லாந்தரைத் தாக்கி அவர்களை அப்புறப்படுத்தியது போலவே, பிரித்தானியர் காலத்தில் (கி.பி. 1,803) பண்டார வன்னியனுடய கொட்டியாபுரத்தின் மேலான படையெடுப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆங்கிலேயர்கள் கொழும்பிலிருந்து கிழக்குக் கடல்வழியாகவந்து கொட்டியாரம்துறைமுகத்தில் இறங்கி அங்கிருந்த தரை வழியாகவே மன்னார்,

கொட்டியாரத்துறைப்பற்றின் மேற்கு எல்லையாகத் திகழும் குருக்கள் கங்கையின் கழிமுகமும் கங்கைப் காலமும்

மற்றும் யாழ்ப்பாணம் செல்வது வழமையாக இடம்பெற்றுள்ளது. எனவே இவர்களின் நடமாட் டத்தைத் தடுக்கும் முகமாக முல்லைத்தீவிலிருந்து வந்த பண்டார வன்னியனால் கொட்டியாபுரத்தின் மீது கி.பி. 1803 ஆவணி மாதம் வெற்றிகரமான தாக்குதல் ஒன்று மேற்கொள்ளப் பட்டது. தோல்வியடைந்த பிரித்தானியர் திருகோண மலைக்குப் பின்வாங்கினர் என்றும் அறிய முடிகின்றது.

கொட்டியாரத்துறையினூடான மக்கள் பயணம்

இவ்வாறான வரலாற்றுப் புகழ்கொண்ட கொட்டி யாரத்துறையானது பின்னரான காலங்களில் வாணிபப் பொருட்களை தென்னிந்தியா, யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, திருகோணமலை, திருக்கோவில் போன்ற பல பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றி இறக்கும் (வத்தைகள் மூலம்) துறையாகவும் கொட்டியாபுரத்து மக்களை திருகோணமலை நகருக்கு ஏற்றியிறக்கும் (வத்தைகள், லோஞ், கப்பல், மிதவைப் பதை போன்றவை மூலம்) துறையாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. 2013 ஆம் ஆண்டு கிண்ணியா, உப்பாறு, கங்கை, இறால்குழி துறைகளுக்கு பாலங்கள் போடப் பட்டமையைத் தொடர்ந்து மக்களின் போக்குவரத்து தரைவழிப்பாதையால் இலகுவாக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக கடல்வழி போக்குவரத்தின் முக்கியத்துவம் குன்றி கொட்டியாரத்துறையின் பாவனையும் வெகு வாகக் குறைவடைந்ததைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

றொபட் நொக்ஸ்

மேலைத்தேய ஆக்கிரமிப்பாளர்களான ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்குள் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் அடங்கியிருந்த காலப்பகுதியினுள் பிரித்தானிய வணிகக் கப்பல்களும் இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டிருந்தன.

நொக்ஸ் இளைப்பாரிய புளியமரம். 1957 வெள்ளப்பெருக்கின்போது வீழ்ந்துவிட்டது.

புதிய புளியமரத்தின் தற்போதைய தோற்றம்

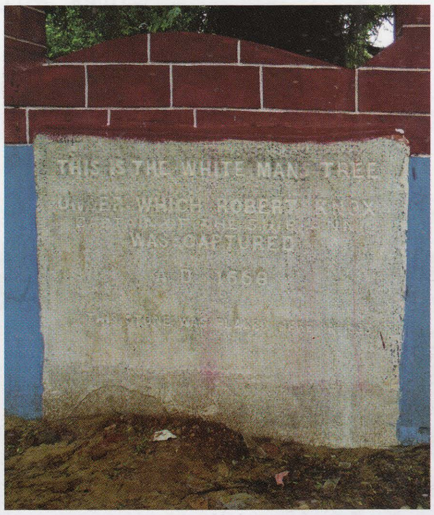

புளியமரத்தின் அருகில் காணப்படும் நடுகல்

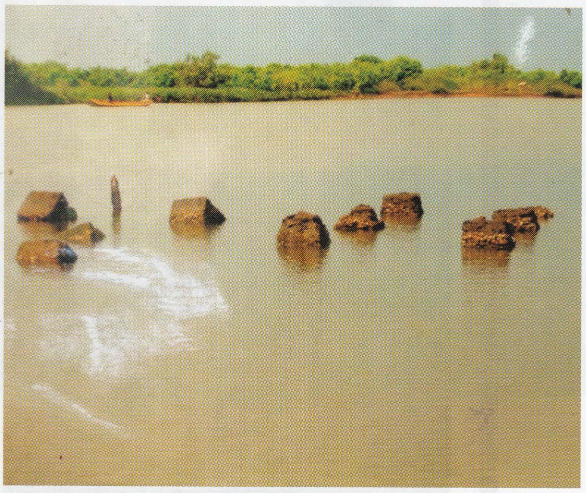

கொட்டியாரத்துறை இறங்குதுறையின் இன்றுவரை காணப்படும் எச்சங்கள்

இறால்குழி ஆற்றுப்பாதையில் மிதவைப்படகில் பயனிகள் பஸ் (29.12.2010 வரை பாவனையில் இருந்தது.)

இக்காலத்தில் றொபர்ட் நொக்ஸ் அவர்களின் தலைமையில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கப்பல்களுக்குச் சொந்தமான 'ஆன்' என்னும் ஆயுதம் தாங்கிய வணிகக் கப்பல் சென். ஜோர்ஜ் (இன்றைய சென்னை) துறைமுகத்துக்குச் சென்று, மீண்டும் வணிகப் பொருட்களுடன் லண்டன் நோக்கிப் பயணமான வேளையில் கடல் புயலின் தாக்கத்தினால் 1659 இல் கொட்டியாரக்குடாவில் தரித்து நின்றது. அவ்வேளையில் கொட்டியாரத் துறையினூடாக மக்களுடன் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட வேளையில் கொட்டியார ஆற்றுக்கு அருகாமையிலுள்ள பெரிய புளிய மரத்தின் கீழ் வைத்து றொபட் நொக்ஸ் கண்டி மன்னனால் கைது செய்யப்பட்டார்.

பின்னர் லண்டனுக்குத் தப்பிச் சென்ற அவர் 'An Historical relation of the island Ceylon' என்னும் நூலில், தான் மூதூரில் கைது செய்யப்பட்டது பற்றி விரிவாக கூறியுள்ளார். இந்நூல் 1681-03-18 இல் வெளியாகியிருந்தது.

றொபட் நொக்ஸ் கைதுசெய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்த புளியமரம் 'நொக்ஸ்மரம்' (Knox Tree) என அழைக்கப்படலாயிற்று. பின்னர் அங்கு ஒரு நடுகல்லும் வைக்கப்பட்டது. இதில் This is the white man's tree under which Robert knox captain of the ship ANN was captured A.D 1660. This stone was placed here in 1893 என எழுதப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை அரசாங்கத்தால் சுற்று மதில் அமைத்து பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த இப்புளிய மரம் இப்பிரதேசத்தில் 1957 இல் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம், 1964 இல் ஏற்பட்ட சூறாவளி என்பவற்றால் முற்றாக சேதமடைந்து விழுந்து விட்டது. இதன் ஒரு கிளை எடுத்துச் செல்லப்பட்டு கொழும்புதேசியநூதனசாலையில்வைக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பின்னர் இவ்வூர் மக்களால் இவ்விடத்தில் புதியதொரு புளியமரம் நடப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்விடம் தற்போது ஒரு வரலாற்று சுற்றுலாகத் தலமாகவும் விளங்குகின்றது.

கொட்டியாரத் துறைமுகத்தின் இன்றைய தோற்றம்

உங்கள் காதலை
எங்களுக்கு எழுதுங்கள்....
SWADESHI
Lady
SWADESHI Lady Rose with Milk Protein Extract 100g Bathing Bar
for velvety soft & youthful skin
செல்லமான
காதலின்
வித்தியாசமான வாசனை
Rose
with Milk Protein Extract
Bathing Bar
SWADESHI Lady Jasmine with Milk Protein Extract 100g Bathing Bar
for velvety soft & youthful skin
உன்னதமான
காதலின்
அழியாத வாசனை
WP/GT/4399
Jasmine
with Milk Protein Extract
Bathing Bar
100g
Rs.48/-
"செல்லமான காதலின் வித்தியாசமான வாசனை"
"உன்னதமான காதலின் அழியாத வாசனை"
லேடி உறையின் பின்பக்கத்தில் உங்கள் காதல் உணர்வுகளை எழுதி அனுப்புங்கள்....
உங்கள் காதல் உணர்வுகளை எழுதிய லேடி உறைகளின் அதிக அளவிற்கு,
சுவதேசி பரிசு பொதிகள் 500ஐ வெல்ல முடியும்.
SWADESHI ESTD: 1941
100% Vegetarian
முகவரி :
"லேடி" உங்கள் காதலை எங்களுக்கு எழுதுங்கள்
த.பெ.இல.04,
கந்தானை.
செப்டம்பர் 30ஆம் திகதி வரை மட்டுமே..
நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது.
facebook
Swadeshi Lady

அரங்க நவீனத்துடன் உறவாடிய

கலையரசு சொர்ணலிங்கம்

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

சமூகத்தின் விளிம்பு நிலை மக்களிடத்து கூத்து என்ற அளிக்கை வடிவம் நெடுங்காலமாக நிலை பெற்று வந்தது. ஐரோப்பிய அளிக்கைக் கலைகளின் செல்வாக்கும் ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய தரவகுப்பினரின் உருவாக்கமும் நாடக அளிக்கையிலும் பங்குபற்றலிலும் மாறுதல்களைத் தோற்றுவித்தன.

படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் வேடமணிந்து நடிப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாத மேலோங்கியோர் சமூகத்தில், தமிழகத்தில் பம்பல் சம்பந்த முதலியாரும் இலங்கையில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் (1889 - 1982) அவர்களும் புரட்சியை நிகழ்த்தினர்.

பம்பல் சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் மதராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாகக் கடமையாற்றியவர். அவரின் நாடகப் பிரவேசம் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் மத்தியதர வகுப்பினரின் நாடக ஈடுபாடுகளுக்கு விசையூட்டியது. அவ்வாறே சங்கரதாஸ் அவர்களின் நாடக முயற்சிகளும் பெருமளவிலான கவன ஈர்ப்பையும் ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்தின. 1900 ஆம் ஆண்டிலே சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் யாழ்ப்பாண வருகையும் புத்துவாட்டியார் வளவில் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டமையும் மேடைநாடக இரசனையின் எழுச்சிக்கு விசையூட்டின. 'டிராமா' என்ற கலைத் தொடர்பாடல் வடிவம் எழுச்சி கொள்ளலாயிற்று. முன்னர் கூத்தாக ஆடப் பெற்ற நாடகங்கள் புதிய வடிவிலான மேடையமைப்புக்குள்

கொண்டு செல்லப்பட்டன. அந்த நிலை மாற்றத்தோடுதான் கலையரசு சொர்ண லிங்கம் அவர்களின் நாடகச்சுவைப் பகிர்வும் ஈடுபாடும் நிகழத் தொடங்கின.

1901 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தமது பன்னிரண்டாவது வயதிலே லோகிதாசன் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கத் தொடங்கி யதிலிருந்து அவரின் நாடக நுழைவு ஆரம்ப மானது.

நான்கு வயதிலிருந்தே அவரது நாடக ஈடுபாட்டைத் தந்தையார் கனகரத்தினம் லோற்றன் அவர்களும் தாயார் செல்லம்மா அவர்களும் வளர்த்து வரலாயினர். அக்காலத் தைய நாடகக் கலைஞர்களுக்கும் அவரது தந்தையாருக்குமிடையே காணப்பட்ட நட்பும் தொடர்புகளும் மேலும் விசை யூட்டல்களாக அமைந்தன. அவரது தந்தை யாரும் சிறிய தந்தையாரும் வரன் முறைப்படி சங்கீதம் கற்ற பின்புலம் நாடக இசையின் ஈடுபாட்டை அவரிடத்தே வளர்த்தது.

யாழ். பரியோவான் கல்லூரியில் பயின்ற போது ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் மீதான ஈடுபாடும் அவருக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது.

1910 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு நகரில் உத்தியோகம் பார்க்கச் சென்றவேளை, பம் பல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடகங்களைப் பார்க்கும் அனுபவம் வளர்ந்தது. 1911ஆம் ஆண்டு கொழும்புக்கு வந்த சம்பந்த முதலியாரின் சென்னை சுகுணவிலாச சபா வின் நடிகர்கள் அனைவரும் தொழில் முறை யில் உயர்ந்த உத்தியோகத்தர்கள், உத்தி யோகங்களில் இருந்தவாறே நடிப்பில் ஈடுப டுவதற்குரிய முன்னோடி மாதிரிகையினை கலையரசு கற்றுக் கொண்டார்.

அவர்களால் கொழும்பில் மேடை யேற்றப்பட்ட 'இருசகோதரிகள்' (லீலாவதி சுலோசனா) நாடகத்தைப் பார்த்த கலையரசு அவர்கள் தமது அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார். ''ஈழத்து நாடகத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்றெனலாம். அன்றுதான் நாடகம் என்றால் எப்படி அமைக்கப்படல் வேண்டும். நடிப்ப தென்றால் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? பாட்டுப்பாடுவதின் நோக்கம் என்ன? என்பன போன்றன வெல்லாம் புரிந்தன.''

மூடித்திறக்கும் திரை, மூன்று பக்கமும் திரைகளால் மூடப்பட்ட மேடை, ஹார் மோனியம், தபேலா, வயலின் முதலாம் இசைக்கருவிகள் கொண்ட அளிக்கை முதலி யவை மாற்று வகையான கலையழகைக் கொடுத்தன.

இந்திய நாடகக் கலைஞர்கள் வருதலும் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் முதலாம் இடங்களில் நாடகங்களை மேடை ஏற்றுதலும் தொடர் நிகழ்ச்சிகளாக வளரத் தொடங்கின. மேடை வடிவிலான நாடகங் களின் பொழுது போக்கு முக்கியத் துவமும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் காட்டியஈடு பாடும் அக்கலையின் வளர்ச்சியை விசைப்ப டுத்தின. அந்த வளர்ச்சிகளோடு கொழும்பில் 'லங்கா சுபோத விலாச சபா'வும் யாழ்ப் பாணத்தில் 'சரஸ்வதி விலாச சபா'வும் நிறுவப்பட்டன. அத்துடன் பார்சி நாடக நடிகர்கள் வந்து புதிய இசை மெட்டுக்கள் பாடி நடித்தமையும் நாடகத்தின் மீதான பொதுசன ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கச் செய்தது.

இரண்டாவது தடவையாக பம்பல் சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் கொழும்புக்கு வந்திருந்த வேளை அவர்களைச் சந்தித்தது டன் அவரின் மதியுரைக்கு அமைய கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் 'லங்கா சுபோத விலாச சபா' வை 1913 ஆம் ஆண்டிலே கொழும்பில் நிறுவினார். அக்காலத்தில் கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழ் எழு குழாத்தினரது ஆதரவு அந்த முயற்சி க்குக் கிடைக்கப் பெற்றமை - ஆங்கில அறிவின் வழி தோற்றம் பெற்ற கலைநுகர் அனுபவத்தைத் தெளிவுபடக் காட்டுகின்றது.

கலையரசு அவர்களின் நாடக ஈடுபாட்டை

முன்னால் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க விடமிருந்து கௌரவம் பெறும் போது

ஊக்குவித்த அவரது தந்தையார் நாடகத்தையும் நடிப்பையும் பணமீட்டும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற சத்தியத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். 'கலையும் இலட்சியமும்' அக்காலத்தைய ஆங்கிலக் கல்வியின் வழி உருவாக்கம் பெற்ற விழுமிய முகிழ்ப்பாக அமைந்தது.

கலையரசு அவர்களுக்கும் அவரது குருவான பம்பல் சம்பந்த முதலியாருக்குமிடையே நிகழ்ந்த கடிதத் தொடர்புகள் அவரது நடிப்புக்கும் நாடக சபாவின் செயற்பாடுகளுக்கும் ஏற்றங்களைக் கொடுத்தன.

அவரும் அவரது சபாவினரும் பல அறை கூவல்களை எதிர்கொண்டு முதலாவது தயாரிப்பாகிய ஷேக்ஸ்பியரின் 'சிங் ஹள நாதன்' (**CYMBE LINE**) நாடகத்தை மேடையேற்றினர். அந்த நாடகத்தை அவரின் குரு பம்பல் சம்பந்த முதலியாரே நூலாக வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாடகத்தில் கதாநாயகனாக எஸ்.வி.சுப்பிரமணியம் அவர்களும் வில்லனாக கலையரசு அவர்களும் நடித்தனர். முதல் நாடகம் அவர்களுக்கு எதிர்பாராத வெற்றியைக் கொடுத்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து 'சாரங்கதாரா', 'வேதாள உலகம்' முதலாம் நாடகங்களை மேடையேற்றினர். அக்காலத்தில் நாடக ஒழுக்கம் என்பது ஒரு முக்கியமான எழுபொருளாக இருந்தது. அதனை உருவாக்குதலில் பம்பல் சம்பந்த முதலியார் முக்கியமான வகிபாகத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். நடிகர்கள் மது அருந்தா திருத்தல், நாடகத்துக்குரிய போதிய பயிற்சிகளை நிறைவுடன் மேற்கொள்ளல், இயக்குனரின் அறிவுறுத்தல்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல், தேவையின்றி மேடையில் ஏறுதலைத் தவிர்த்தல், மேடையையும் ஒப்பனை அறையையும் புனிதமான இடங்களாகக் கருதுதல், நாடகக் கணக்கு வழங்குகளைச் சரிவரப் பராமரித்தல் குறித்த நேரத்தில் நாடகத்தை ஆரம்பித்தல் என்றவாறு நாடக ஒழுக்கங்கள் விளக்கப்பட்டன. கலையரசு அவர்கள் அந்த ஒழுக்கங்களோடு ஒன்றிவாழ்ந்தார்.

ஒப்பனையிலும் அரங்கிலும் நவீன தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திய முன்னோடிகளுள் ஒருவராகவும் அவர் விளங்கினார். ஒளி-இருள், கருமை - வெண்மை என்ற எதிர் வீச்சுக்களை ஒப்பனையிலும் அரங்கிலும் பயன்படுத்தும் நுட்பங்களைத் தமது நாடகங்களிலே பிரயோகித்தார்.

மரபு வழியான ஒப்பனையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இணக்கல் முறையினை (IMPROVI-SATION) மேலும் நுட்பச் செறிவுடன் பயன்படுத்தும் ஆற்றலையும் அவர் வளர்த்துக் கொண்டார்.

நாடகத்துக்கு உயிர்ப்பூட்டுவது உடல் மொழியும் நாடகமொழியுமாகும். பாத்திரத்தின் இயல்புக்குரிய பேச்சு மொழியிலும் உச்சரிப்பிலும் அவர் செலுத்திய கவனத்தை பின்னைய நாடக ஆசிரியர்கள் மேற்கோளாகக் குறிப்பிடுவர்.

நாடக அளிக்கையில் வியப்பைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய மாயைத் தோற்றங்களைத் திட்டமிட்டுப்பயன்படுத்தியமுன்னோடிகளுள் ஒருவராகவும் அவர் விளங்கினார். அவரால் 1916 ஆம் ஆண்டில் மேடையேற்றப்பட்ட 'வேதாள உலகம்' நாடகத்தில் அத்தகைய மாயைத் தோற்றங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாடகத்தின் மீதான பொதுசனக் கவர்ச்சிக்கு அது வலுவூட்டியது.

தொடர்ந்து 'மனோஹரா', 'பாதுகா பட்டா பிஷேகம்' முதலாம் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. 'பாதுகா பட்டா பிஷேகம்' நாடகத்தில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் கூனியாக நடித்தமை அவரின் நாடக ஆற்றலின் பிறிதொரு பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தியது. தமக்குரிய நடிப்பைத் திட்டமிடுவதோடு

மட்டும் நின்று விடாது, ஒப்பனையைத் திட்டமிடும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அரங்கின் அனைத்துப் பரிமாணங்களோடும் உறவாடிய நடிகராகவும் நெறியாளராகவும் அவர் விளங்கினார். நாடகத்தில் சிறிய பாத்திரங்களின் முக்கியத்துவம் அவரால் வலியுறுத்தப்பட்டது. கலையரசுவின் காலத்திலிருந்து நாடகம் தொடர்பான திறனாய்வும் வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது. அச்சு ஊடகங்களின் வளர்ச்சி நாடகத் திறனாய்வு எழுத்து வடிவங்களுக்கு விசையூட்டின. ஆயின் அக்காலத்தைய திறனாய்வுகள் நாடகம் பற்றிய திறனாய்வாக அமையாது, நடிப்பை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தியவையாகவே அமைந்தன.

1929 ஆம் ஆண்டில் அவர் உத்தியோக மாற்றம் பெற்று யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்தமையைத் தொடர்ந்து, அவரது நாடக ஆற்றல்களின் பிரயோகக் களமாக வடபுலம் அமையத் தொடங்கியது.

ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி வடபுலத்தில் அவற்றை மேடையேற்றியதில் கலையரசு அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. பள்ளிக் கூடங்களில் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் ஆங்கிலத்தில் நடிக்கப்பட்ட வேளை அவை பொதுமக்களைச் சென்றடையவில்லை. அந்நாடகங்களைத் தமிழ் வடிவில் பொது மக்களின் மேடைகளுக்குக் கொண்டு சென்றமை அவரின் முக்கியமான பங்களிப்பு. அதேகாலப் பகுதியில் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழாக்கம் செய்யும் முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. சுவாமி விபுலானந்தரும் அந்தப்பணியை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடக அளிக்கையின் முக்கிய பரிமாணம் அதனால் முன்னெடுக்கப்படும் சமூக நோக்கும் சமூகப் பயனுடைமையுமாகும், யாழ்ப்பாணத்தில் பெருவெள்ளம் ஏற்பட்டு அழிவுகள் நிகழ்ந்த வேளை, கொழும்பில் நாடகத்தை நிகழ்த்தி, அந்த வசூலில் கிடைத்த பணத்தை வெள்ளத்தாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கிய சமூகப் பணியையும் கலையரசு மேற்கொண்டார். அதாவது, அனர்த்த மீட்புக்குரிய கருவியாகவும் நாடகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. நாடக மேடைகளில் சுமார் ஐம்பது பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்த அனுபவம் அவருக்கு உண்டு. தாம் நடித்த பாத்திரங்களில் 'விஸ்வாமித்திரன்' நாடகமே தன்னைக் கவர்ந்த தென்று அவர் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டார். தமது அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

''இந்தப் பாத்திரத்தை நன்றாக நடிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். இந்தப்பாத்திரத்திற்கேற்ற தொனியை அமைத்து, அதிலே பேசியும் பாடியும் பழகி வந்தேன். விஸ்வாமித்திரனின் தொனி மிகக் கடூரமானதாயிருக்க வேண்டும். அடி வயிற்றிலிருந்தே தொனி பிறக்க வேண்டும். ஒத்திகை வேளைகளில் அப்படிப் பேசிப் பாடியபின் வீட்டிற்குப் போனால், உணவருந்துவது கஷ்டமாகவே இருக்கும். தொண்டையிலிருந்து அடிவயிறு வரையிலும் நோவெடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.'' *(கலையரசு சொர்ணலிங்கம், 1968, பக்கம் -133)*

1940 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல கல்லூரிகளில் கார்ணிவல் என்ற பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சியை வருவாய் நோக்கத்துடன் நடத்தத் தொடங்கினர். அதன் வழியாக திரட்டப்பட்ட பணம் கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கார்ணிவல் என்பது பிரித்தானியப் பண்பாட்டின் நீட்சி: யாழ்ப்பாணச் சமூகத்துக்கு அது ஒரு பொழுது போக்குக் குதூகலிப்பைக் கொடுத்தது. அதன் செல்வாக்கு யாழ்ப்பாணத்து கோயில் திருவிழாக் காலங்களிலும் பரவலுற்றது. கார்ணிவல் நிகழ்ச்சிகளில் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட மரபும்

தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கலையரசுவின் நாட கங்கள் கார்ணிவல் நிகழ்ச்சிகளில் மேடையேற் றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவை வெகுச னக் கவர்ச்சியை ஈர்த்தன.

1953 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் ஆய்வறிவாளர்களும், நாடக இரசிகர்களும் ஒன்று கூடி 'கலையரசு' என்ற பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கினர். தொடர்ந்து பல்வேறு பாராட்டுக்களும் கௌரவங்களும் அவருக்குக் கிடைக்கப் பெற்றன.

அவரது நாடகச் செயற்பாடுகள் இலங்கை வானொலியிலும் நீட்சி கொண்டன. இலங்கை வானொலி 1926 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படத் தொடங்கியது. வானொலி நாடகம் 'ஒலிவழி நாடகம்' என்றும் 'குரல் வழி நாடகம்' என்றும் குறிப்பிடப்படும் பாத்திர இயல்பு, பாத்திர வளர்ச்சி நடிப்பு ஆகியவற்றைக் குரல் வழியாகவே வெளிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. கலையரசு அவர்களின் குரல் ஆளுமை அத்துறையிலும் நீண்ட பதிவுகளை ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் வானொலி நாடகம் நடிக்கும் இளைஞர் களுக்குரிய பயிற்சிகளையும் அவர் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடகத்துறையில் நவீனத்துவம் என்பதை இந்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்திய செயற்பாட்டில் கலையரசு அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான பங்கு உண்டு. அவர் மேற்கொண்ட ஷேக்ஸ்பியர் நாடக அளிக்கைகள் பிரித்தானியாவில் அக்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட அளிக்கைகள் தொடர்பான உள்ளுணர்வுடன் நிரம்பியிருந்தன. மேடை, ஒப்பனை, இசை முதலாம் பரிமாணங்களில் அவர் நவீனத்துவத்தை உட்புகுத்தினார்.

சுமார் ஐந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களைத் தயாரித்தமை அவரின் நாடக வாழ்க்கையின் பிறிதொரு பங்களிப்பு. மரபுவழி நாடகத் தயாரிப்பு முறைமையானது கூத்து மரபை அடியொற்றிய வழிபாட்டுடனும் சடங்குகளுடனும் சமூகப் பின்புலத்துடனும் இணைந்திருந்தது. நவீன நாடகத் தயாரிப்பு முறைமை 'நாடகக் கம்பனி' என்ற அமைப்புடன் தொடர்புபட்டிருந்தது. அந்த அமைப்பு முறையை இலங்கையின் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைத்த முன்னோடிகளுள் ஒருவராகவும் கலையரசு விளங்கினார்.

கலையரசுவின் காலத்திலிருந்து இரண்டு நாடக மரபுகள் வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கின. ஒன்று மரபுவழிக் கூத்துக்கள்; மற்றையது நவீன மேடை நாடகங்கள். இரண்டும் ஒன்றன் மீது மற்றையது செல்வாக்குச் செலுத்தும் நீட்சிகளைக் கொண்டி ருந்தன. அந்த நீட்சியின் ஒரு வடிவம்தான் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனது முயற்சிகள். அதாவது கூத்துக்களை நவீன முகிழ்கோ லப்படுத்தும் முயற்சி. அவற்றில் உள்ளடங் கியிருந்த நாடக விளைவுகளைக் கலையரசு ஆழ்ந்து நோக்கினார்.

அவருக்கும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனுக் கும் இடையே நாடக அறிக்கை தொடர்பான கருத் துப் பரிமாற்றங்களும் நிகழ்ந்தன.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கை கடந்த நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த நாடக வரலாற்றின் செய்தியாக விரிவு பெற்றுள்ளது. தமிழ் நாடகத்தில் உட்பொதிந்த நவீனத்துவத்தின் உரையாடலை அவரின் வாழ்க்கைச் செய்தி புலப்படுத்துகின்றது.

நாடக ஊடகமும் திரைப்பட ஊடகமும் எதிர்நிலைகளிற் சமாந்தரமாக வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில், நாடக ஊடகத் தனித்துவத்தை நிலை நிறுத்திய கலை ஆளுமை யுடன் நீட்சி கொண்டவர் கலையரசு.

உங்கள் NRFC / RFC கணக்குகள் பின்வரும் இலவச சலுகைகளைத் தருகின்றனவா?

*நிபந்தனைக்குட்பட்டது.

Brand Finance Rating "A +" Fitch Rating: A-(lka) கம்பனிப் பதிவிலக்கம் PQ 9 இலங்கை மத்திய வங்கியின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வர்த்தக வங்கி

இதுவொரு சீட்டிழுப்பல்ல. கணக்கு மீதிக்கேற்ப சலுகைகள் நிச்சயமாக வழங்கப்படும்

தற்போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணயத்திலேயே ரூபா. 50 மில்லியன் வரை வீட்டுக் கடன் வசதி*

செலான் NRFC/RFC திலின சயுர

மேலதிக விபரங்களுக்கு

+94 11 200 88 88 www.eseylan.com

www.facebook.com/SeylanBank

செலான் வங்கி

அன்புடன் அரவணைக்கும் வங்கி

துளசி

தெரிந்த பெயர் தெரியாத விபரம்

கலாபூஷணம்
வசந்தா வைத்தியநாதன்.

விலங்கு நிலையிலிருந்து மனிதனை தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துவது அவனது உணர்வே! நம்மோடு வாழ்கின்ற பிற உயிரினங்கள் பசிஎடுக்கும் பொழுது உண்ணுகின்றன; உறங்கு கின்றன; இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன; மடிந்து மண்ணுக்குள் போகின்றன.

கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்றறியும் ஐந்தறிவும் விலங்குகளுக்கும் உண்டு. இதனை மிகத்தொன்மையான இலக்கணமான தொல்காப் பியம் வரையறை செய்கின்றது.

ஒன்றறிவதுவே உற்று அறிவதுமே
புல்லும் மரமும் ஓர் அறிவினவே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

உடல் அறிவு கொண்ட ஓர் அறிவுடைய உயிர் களான புல்லும் மரமும் கொட்டி, தாமரை முதலி யன ஆகும்.

இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே
நந்தும் முரளும் ஈர் அறிவினவே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

நத்தை, சிப்பி, சங்கு, ஏரல் என்பது உடம்பினாலும் வாயினாலும் அறியும் அறிவின.

மூன்று அறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே
சிதலும் எறும்பும் மூவறிவினவே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

கறையான், எறும்பு, அட்டை முதலியன உடம்பு, வாய், மூக்கினால் அறியும் அறிவின.

நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
நண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினவே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

நண்டும் தும்பியும் ஞிமிறு, சுரும்பு முதலான உடல், வாய், மூக்கு, கண்ணால் அறியும் அறிவின.

ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

நாற்கால் விலங்குகள், பறவைகள், பாம்பு, மீன் முதலியன உடல், வாய், மூக்கு, கண், செவியால் அறியும் அறிவின.

ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
மக்கள் தாமே ஆறு அறிவு உயிரே
பிறவும் உளவே, அக்கிளைப் பிறப்பே

மக்கள், தேவர், அசுரர், இயக்கர் முதலியோர்

உடல், வாய், மூக்கு, கண், செவியுடன், மனத்தினாலும் அறியும் அறிவு வரப்பெற்ற ஆறறிவு டையவர்கள். ஒரு சார் விலங்குகளாக, கிளியும் குரங்கும் அடங்கும்.

மனிதன் இயற்கையோடு பிறந்தவன்; வாழ்ந்தவன். வானாகி, மண்ணாகி, வளியாகி, ஒளியாகி, ஊனாகி, உயிராகி, அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் வியப்பின் எல்லையாய் வியக்க வைத்தவனை வணங்கினான்; துதித்தான்; தொழுதான்; ஆனந்தக்கூத்து ஆடினான். இயற்கையை - இறைவனை மலரிட்டு வழிபடுவது படைக்கப்பட்ட உயிர்கள் செலுத்தும் நன்றிக் கடனாகும்.

அந்த நன்றி மறவாத தன்மையை ஐந்தறிவுள்ள உயிரினங்களிடமும் காணலாம். ஊர்வன, பறப்பன நீர்வாழ்வன என அனைத்து விலங்கினங்களும் இறைவனை வணங்கியது அனைவருக்கும் வியப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் உண்மை. உங்களின் நினைவிற்காகத் தல வாரியாகத் தருகின்றேன்.

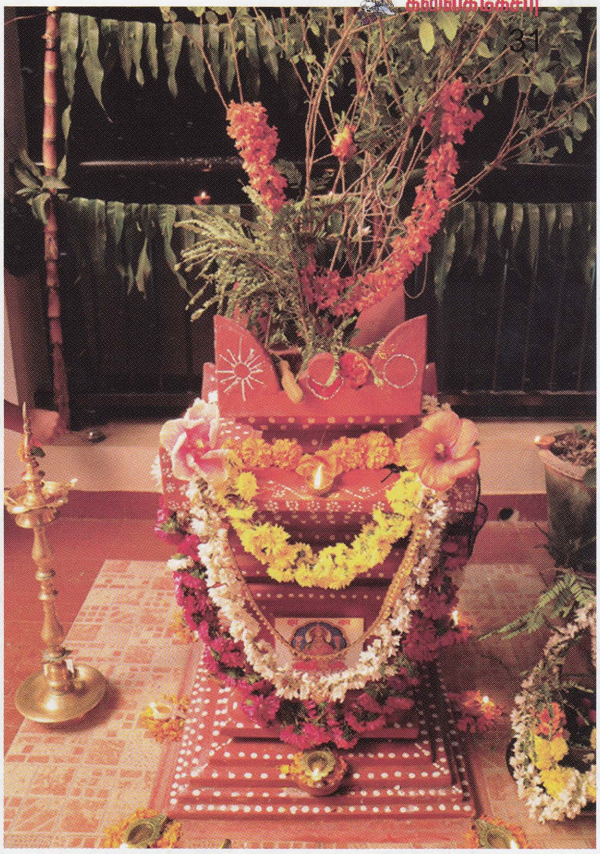

ஊர்வன:

ஈ - திரு ஈங்கோய் மலை, திருச்சிற்றேமம்

எறும்பு - எறும்பீச்சரம், திருஎறும்பியூர்

பாம்பு - திருக்காளத்தி, திருப்பாம்புரம், குடந்தை கீழ்க்கோட்டம், திருநாகேச்சரம், திருநாகைக்காரோணம், நயினாதீவு

சிலந்தி - திருக்காளத்தி, திருஆனைக்கா

அணில் - குரங்கணில் முட்டம்

பறப்பன:

காகம் - குரங்கணில் முட்டம்

நாரை - திருநாரையூர்

கரிக்குருவி - திருவலிவலம், மதுரை

மயில் - மயிலாடுதுறை, மயிலாப்பூர்

கருடன் - சிறுகுடி

வண்டு - ஸ்ரீசைலம், திருவெண்டுறை, வாழ்கொளி, புத்தூர்.

நீர் வாழ்வன:

தவளை - ஊற்றத்தூர்

நண்டு - திரு நீடூர்; திருந்து தேவன் குடி

ஆமை - திருமணஞ்சேரி

மீன் - திருச்சேலூர்

விலங்குகள்:

யானை - திருக்கானப்பேர், திருக்குற்றாலம், மதுரை, திருஆனைக்கா, திருக்காளத்தி

சிங்கம் - திருநல்லூர்

பசு - திருக்கொண்டீச் சரம், திருவாவடுதுறை, கருவூர், ஆவூர், பட்டிச்சரம், திருஆமாத்தூர்.

ஆடு - திரு ஆடானை

காளை - திருவையாறு

குரங்கு - குரங்காடுதுறை, குரங்கணில் முட்டம் குரக்குக்கா, குரக்குத் தளி.

பன்றி - திருச்சிவபுரம்
கழுதை - கரவீரம்
முயல் - திருப்பாதிரிப் புலியூர்

இறைவனை வழிபட மலர்கள் உண்டு, பச்சி லைகள் உண்டு, ஏன் அற்பமாக மதிக்கும் புல்கூட உண்டு. யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை இது திருமந்திரம்.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்க கசிந்து உருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல் பச்சிலையால்
எண்ணுண்டு சாத்த எதிர்நிற்க ஈசனிருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே

இறைவனை மனமுருகி வழிபடப் பத்திரங்களான பச்சிலைகளே பயன்படுகின்றன. அந்த ஒப்பற்ற பச்சிலைகளில் ஒன்று துளசியாகும்.

துளசி என்ற சொல்லிற்கு ஒப்பற்றது என்பது பொருளாகும். ஆமாம்! மற்றைய செடிகளுக்கு இல்லாத பெருமை துளசிக்கு உண்டு.

சாதாரணப் பூச்செடிகள் இலைவிடும் பொழுது நறுமணம் வீசாது. இலைகள் பெருகி, பின் மொட்டுக்கட்டி அரும்பி, பூத்து மலரும் பொழுதுதான் மணம் வீசும். ஆனால் துளசி அப்படியல்ல! மண்ணில் முளைத்து மேலெ ழும்பும் பொழுதே (அங்குரிக்கும்) மணம் வீசும். திருத்துழாய் என் னும் துளசிச் செடியையே சாயலாகக் கொண்டு பிறந்தவள்தான் தெய்வத் துளசியான கோதைப் பெருமாட்டி.

அஞ்சு குடிக்கொரு சந்ததியாய் ஆழ்வார்கள் தன் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையள் ஆண்டாள் அன்னை.

பகவானைப் பாடிய பக்தர்கள் பலர் உண்டு. அவர்கள் இளமையில் ஒழுக்கமற்று தவறான வாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டு இறுதிக் காலத்தில் நல்லறிவு கைவரப்பெற்றவர்கள். இலையும் முள்ளும் பரப்பி விட்டு இறுதியில் மணம் பரப்பும் பூக்கள் மலர்வதைப் போன்றவர்கள். பூமிப் பிராட்டியாகிய ஆண்டாளோ முதல் துளிர் முதல் இறுதி இலை வரை மணம் மாறாத துழாயை ஒத்தவள். பக்தர்களையும் பகவானையும் ஒரு சேரத் துயிலெழுப்பியவள். காமத்தை வென்ற வர்களுக்கு வைகுந்தம் கைவரும் என்ற நிலையை மாற்றி, காமத்தினாலேயே வைகுந்தம் அடைந்த புரட்சிப் பெண்.

துளசியைப் பற்றிய தகவல்கள் மேலும் சில: துளசி எல்லா தெய்வங்களுக்கும் உகந்தது. துளசி தீர்த்தம் கங்கைக்கு நிகரான புனிதம் மிக்கது. மருத்துவப் பயன் கொண்டது. கபம், பித்தம், இருமல், சிலேட்டுமம் என்பவற்றை அறவே நீக்க வல்லது. துளசிச் செடிகள் நிறைந்த இடத்தில் பாம்பு, தேள், பூரான் போன்ற விஷ ஜந்துக்கள் அண்டாது. பேய், பிசாசு போன்ற சூர்த் தெய்வங்களும் நெருங்காது.

துளசி மணியை கழுத்தில் அணிவதால் நற்பலன்கள் உண்டாகும். மணியுடன் நீராடினால் அதன் வீரியம் வியாதிகளைத் தடுக்கும். துளசி வேரை வீட்டு வாசற்படியில் மஞ்சளில் தோய்த்த துணியில் கட்டி வைத்தால் இடி விழாது. காது வலிக்கு துளசி சாற்றில் சில துளிகளைக் காதில் விட்டால் உடனே குணம் காணலாம்.

உடம்பில் தேமல் ஏற்பட்டால் துளசி இலை யுடன் சிறிது உப்பு வைத்து உள்ளங்கையால் கசக் கிப் பூச தேமல், படை போன்ற தோல் வியாதிகள் மறையும். காலையில் துளசி இலைகள் வாயில் மென்றால் பல்வலி, துர்நாற்றம் நீங்கும். துளசி யுடன் ஓமத்தை அரைத்துக் குடித்தால் அம்மை நோய் தணியும். பூச்சிக் கடிகளுக்கு துளசிச்சாறு நல்லது.

ஜபம் செய்வதற்கு உரிய இடம் துளசி வனம். சந்நியாசிகளின் உடல்கள் அடக்கம் செய்யப்படும் இடத்தில் மாடம் அமைத்து துளசி வளர்ப்பார்கள். அதனை பிருந்தாவனம் என்பர். பிருந்தை என்பது துளசியின் மற்றொரு பெயர்.

வீடுகளில் துளசி மாடம் அமைத்து கோலமிட்டு காலையும், மாலையும் விளக்கேற்றிப் பெண்கள் வழிபட்டால் அந்த வீட்டில் செல்வம் பெருகும். ஒரு நாளும் குறையாது.

இலங்கையில் அநுமன் சீதையைத் தேடவந்த பொழுது துளசி மாடம் உள்ள இல்லத்தைப்

பார்த்து அது விபீஷணனின் இருப்பிடம் என்று அறிந்தான்.

துளசி - இது பெண்பால் பெயர் - இந்தக் காரணத்தினாலேதான் பிரம்மச்சாரியான பிள்ளை யாருக்கு இதனை விலக்கியுள்ளனர். மேலும் காடுகளில் வாழும் யானைகள் துளசியை உண்ணாது. தவறி உண்டால் நோய் உண்டாகுமாம்.

சங்கசூடன் என்பவன் சாபத்தினால் அசுரனாகப் பிறந்து அரசனானவன். இவன் துளசியை மனைவியாகப் பெற்றான். நல்ல மனைவியைப் பெற்றும் நல்லமதியைப் பெற்றானில்லை. தேவர்களை வருத்தினான். இடுக்கண் விளைவித்தான். இதனைப் பொறாத இமையோர் விஷ்ணு மூர்த்தியிடம் முறையிட அவரும் தந்திரமாக யாசகன் உருவிலே சென்று சங்கசூடனுடைய மெய்க் கவத்தைப் பெற்று வந்தார். சிவபெருமான் கவசம் இழந்த அரக்க மன்னனை எளிதில் கொன்றார். திருமாலும் விஷ்ணு பிரியையான துளசியை சங்கசூடன் உருவிலே மணந்தார்.

இன்றும் கார்த்திகை மாதத்திலே மாத்வ வகுப்பினர் துளசி கல்யாணத்தை சுற்றமும் நட்பும் சூழ வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடி மகிழ்வார்.

வடநாட்டில் தோன்றியவர் ராம்போவா என்று இயற்பெயர் கொண்டு பெண்ணின்பமே பேரின்பம் என வாழ்ந்த ஒரு பெண்பித்தனுக்கு அறிவுரை கூறி, முட்செடியாக யிருந்தவனை மணம் வீசும் துளசியாக, துளசி தாசராக மாற்றி பக்தி உலகிற்கு துளசிதாச இராமாயணத்தைத் தந்த பெருமை மமதா என்னும் பத்தினி தெய்வத்திற்கே உரியதாகும்.

மலர்களும் மரங்களும் இலைகளும் வெறும் வழிபடு பொருட்களாக மட்டும் இல்லாமல் மனித குலம் வாழ வழிசெய்யும் மாமருந்துகளாகவும் விளங்குகின்றன.

சித்தியும் புத்தியும் அருளும் நீர்கொழும்பு

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம்

சு.நவரட்ணராஜா
செயலாளர், ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர்
ஆலய பரிபாலனசபை

ஐந்து கரத்தனை, ஆனை முகத்தனை, இந்தில் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை, நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை, புந்தியில் வைத்துப் போற்றும் மெய்யடியார்களுக்கு சித்தியும் புத்தியும் தானே வந்தெய்தும். விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமானுக்கு நீர்கொழும்பில் ஆலயம் ஒன்றினை அமைக்க வேண்டும் என்று அக்காலத்தில் சிறப்பாக வாழ்ந்திருந்த பெருமகனார் அருணாசலம் செட்டியார் பெருவிருப்புக் கொண்டார். அவரது சகோதரர் வெ.குழந்தைவேல் செட்டியாருடன் இணைந்து தமது உடைமையாயிருந்த காணியில் ஒரு சிறு கோயிலை 1754 மார்கழி மாதம் 23 ஆம் திகதி உருவாக்கினார்.

இந்நன்னாளில் சுபமுகூர்த்த வேளையில் விசாலமான செவிகள், ஒற்றைத் தந்தம், பிரணவ வடிவம் கொண்ட கோலத்தில் ஸ்ரீ சித்தி விநாயக ரைப் பிரதிட்டை செய்தனர். ஆற்றங்கரையின் அயலில் (டச்சுக் கால்வாய்) அரசமரமும் வேம்பும் ஒன்றாய் சர்ந்த இடத்தின் முன்னிலையில் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்திருந்து, வானோரும் மண்ணோரும் காதலால் கைகூப்பித் தொழும்படியாக விநாயகப் பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். நாள்தோறும் அடியார் கூட்டம் பெருகிவருங்காலை, செட்டியார் இறைவனடி சேர, அவரது சகோதரரான அருணாசலம் செட்டியார் பெரும்பொருட் செலவில் இச்சிறு கோயிலைப் பெருப்பித்துக் கட்டினார். சீரிய ஒழுக்கமும் ஆகமவேத அறிவும்மிக்க ஓர் அர்ச்சகரை நியமித்து, வேதாகமப்படி நித்திய நைமித்திய கிரியைகளைச் செய்வித்து வந்தார். காலம் சுழன்று கொண்டே செல்கின்றபோது அருணாசலம் செட்டியாரும் சிவபாதமடைந்தார். அவரது துணைவியார் தனுஷ் கோடி அம்மையார், சகோதரரின் துணைவியார் தங்கம் அம்மையார்,எ அவரது மகள் தைலம்மையார் ஆகியோர்களின் கீழ் கோயில் பரிபாலனம் சென்றடைந்தது.

அம்மையார்கள் மூவரும் முதுமையடைய இக் கோயில் பரிபாலனத்தைக் கவனிக்க முடியாது போனது. ஆதலால் 1880 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 25 ஆம் திகதி ஒன்பது பேரைக் கொண்ட பரிபாலசனபை உருவாக்கப்பட்டு, அதனிடம் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 5372 ஆம் இலக்க தருமசாசன உறுதியும் செய்து முடிக்கப்பட்டது. தனி உடைமையாயிருந்த ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலய பரிபாலனம் மக்கள் உடைமைக்கு மாறியது. முதலாவது ஆலயபரிபாலன சபையின் ஒன்பது அங்கத்தவர்களையும் இவ்வேளையில் நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூருவோம்.

திருவாளர்கள் அ.கந்தசாமிப்பிள்ளை, கு.வைரமுத்துப்பிள்ளை, சு.பிரமநாயகம், க.பொன் னையாச் செட்டியார், சி.குமாரசாமிச் செட்டியார், க.தம்பையாச் செட்டியார், அ.சின்னதம்பிச்

2010 ஆம் ஆண்டு திருப்பணி வேலைகளின் போது வெளிப்பட்ட பல்லவர் காலத்து நந்தி

செட்டியார், கோபாலச் செட்டியார் ஆகியோரே அவர்களாவர். (இதில் ஒருவர் பெயர் இல்லை) காலத்துக்குக்காலம் அவர்களது இறைபணி சிறப்புப்பெற்றது. 1921 ஆம் ஆண்டு ஆலய பரிபாலனசபை உறுப்பினர்களாக இருந்த திருவாளர்கள் கதிரவேற்பிள்ளை, சின்னப்பு ஐயாத்துரை, கந்தசாமி சிதம்பரபிள்ளை, சுவாமிநாதர் நாகேந்திரம் ஆகிய நால்வரும் எம்பெருமானின் ஆலய முன்றலில் இருந்த காணியை விலைக்கு வாங்கி அதனை ஆலய உடைமையாக்கினர். அதன்பின் ஆலய நிர்வாகம் பின்வருவோர்களிடம் கைமாறியது.

அமரர் சட்டத்தரணி ச.க.விஜயரத்தினம் 1925 ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றதில் இருந்து இறக்கும் வரை (1955) 30 ஆண்டுகள் தலைவராய் இருந்து அரும் பெரும்பணி ஆற்றினார். அதன்பின் தற்காலிக தலைவராக மு. அருளம்பலம் ஆறு மாதங்கள் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து ச.க. சண்முகம் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் வரை தலைவராய் இருந்தார். ஆலய வரலாற்றில் சுமார் 40 ஆண்டுகள் தலைவராக இருந்து (1972 ஆனி மாதம் முதல் - 2012 மறைவு வரை) பெரும் பணியாற்றிய பெருமை அமரர் ஜெயம் விஜயரத்தினம் அவர்களையே சேரும்.

இந்துசமய வளர்ச்சியைக் கருத்திற் கொண்டு 1932 ஆம் ஆண்டு ஆலயக்காணியில் இந்து வாலிபர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சுமார் 80 வருடங்களாக இன்றும் சமயப்பணி ஆற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது அச்சங்கம் இந்து இளைஞர் மன்றம் என பெயர் இடப்பட்டுள்ளது.

இம்மன்றம் கம்பஹா மாவட்டத்திலேயே சிறப்பாக நற்பணியாற்றும் ஒரு சமய நிறுவனமாய் திகழ்கின்றது.

1949 ஆம் ஆண்டு ஆலயத்துக்கு முன்பாக பல நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முற்பட்ட அரசும் வேம்பும் பின்னிப் பிணைந்து விருட்சமாக இருந்த நிழலில் நாகலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தது. எனினும் நாட்டின் அபிவிருத்தி நடைபெற்ற வேளை, இவ்விருட்சம் அகற்றப்பட்டு, அங்கிருந்த நாகலிங்க மூர்த்திகள் ஆலயத்தில் தற்போது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1965 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆலயத்துக்கென ஒரு சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆவணி சதுர்த்தியன்று இரதோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆலயவரலாற்றில் 1975 ஆம் ஆண்டு ஆலய சுற்றாடலில் உள்ள 60 பேர்ச்சஸ் காணி விலைக்கு வாங்கப்பட்டு அக்காணியும் ஆலய உடைமை யாக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஆலயத்தை மேலும் பெருப்பிக்கும் நோக்கில் பழைய ஆலயம் 1976 இல் உடைக்கப்பட்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப் பட்டது. பெரிய ஆலயமாக அமைக்கப்பட்ட சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் 1981 இல் மகா கும்பாபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிதாக கருவறை, நடேசர் சந்நிதி, மகாமண்டபம் வசந்த மண்டபம், வள்ளி தேவசேனா சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சந்நிதி, நாகதம்பிரான் சந்நிதி, நவக்கிரக கோட்டா, களஞ்சிய அறை, மடப்பள்ளி, யாகசாலை என்பனவற்றுடன் சுற்றுமதிலும் கட்டப்பட்டு மிகவும் அழகாய் அமைக்கப்பட் டிருக்கின்றது. மேற்படி கும்பாபிஷேகம் பிரதிஷ்டா சிரோன்மணி சிவஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. திருப்பணி வேலைகள் நாகமுத்து ஆசாரி அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆலயத்தின் மூன்றுதள இராஜகோபுரத் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 13.07.1994 இல் நயினை சிவஸ்ரீ பரமேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையில் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இராஜகோபுரத்தை அராலி மார்க்கண்டு சத்திய வடிவேல் ஸ்தபதி குழுவினர் அமைத்து, அழகுறச் செய்து, இன்று கம்பீரமாகக் காட்சிதருகிறது.

சமய சமுதாய பணிக்கு பெரும்பணியாற்றும் இந்து இளைஞர் மன்றத்தினை விரிவாக்கும் பொருட்டு 1996 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் புதிய கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு முனைந்தனர். ஆலயத்தின் பின்புறமாக உள்ள 607 சதுரஅடி விஸ்தீரணமுள்ள காணியை கொடுத்துதவியது ஆலயபரிபாலனசபை. சமுதாயப் பணிக்கு ஆலயமும் உறுதுணையாக உள்ளது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

எம்பெருமானின் ஆலயத்தில் கலையம்சங் களுடன் கூடிய தூண்களை அமைத்து மூன்று வளைவுகளைக் கொண்ட கூரை அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் 2010 ஆம் ஆண்டு திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1981, 1999 ஆம் வருடங்களில் திருப்பணி வேலைகள்

நடைபெற்றிருந்த போதும் 2010 ஆம் ஆண்டு திருப்பணி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது அற்புதமான ஒரு நிகழ்வு அங்கு இடம்பெற்றது. தரையினடியில் இருந்து பண்டைக்காலத்துக்குரிய நந்தி ஒன்று வெளிப்பட்டது. இது இலங்கை ஒரு சிவபூமி என்ற கூற்றிற்கும் வரலாற்றில் நீர்கொழும்பில் நஞ்சுண்டார் கண்ட சிவன் கோயில் போன்ற பல சிவாலயங்கள் இருந்திருக் கலாம் என்பதற்கும் சான்றாய் உள்ளது. மேற்படி நந்தி தொடர்பாக ஆராயப் பட்டபோது அது, பல்லவர் காலத்து நந்தியாக இருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது. நந்தி தற்போது ஆலயத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட் டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்த கும்பாபிஷேகம் 08.07.2012 இல் ஆலய பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ. கு. குகேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையில் வெகுசிறப்பாக நடை பெற்றது. திருப்பணி வேலைகள் யாழ்ப்பாணம், அராலி கங்கை கவாலயம் திருவாளர்கள் கங்கைரூபன், கங்கை அமரன் குழுவினரால் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

நிகும்பலை என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்று, பல வளங்கள் நிறைந்து வளங்கொழிக்கும் நீர்கொழும்பிலே அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் சர்வலோக நாயகராகிய ஸ்ரீசித்திவிநாயகப் பெருமான் கடற்கரை வீதியிலே, அன்னை முத்து மாரி அம்பாள் ஆலயத்திற்கும் அன்னை சிங்க மகாகாளி அம்பாள் ஆலயத்திற்கும் மத்தியிலே, அற்புத மூர்த்தியாக எழுந்தருளி அடியவர்களின் இன்னலைப் போக்கி சர்வசித் திகளையும் வழங்கி திருக் காட்சி தந்தருளுகின்றார்.

www.hdfc.lk

வாழ்க்கையின் அடித்தளமே பாசம்தான். அதுவே வீட்டின்
அதியுயர் ஆன்மாவாகும். அதுவே அனைத்திலும் உயர்ந்தது.
பாசம் இதயத்தின் ஆழத்தின் சேமிப்புக் கணக்கில் உள்ளது.
அது தேவைகள் ஏற்படும் போது நீங்கள் முழுமையாக
தங்கியிருக்கக் கூடிய கடனாகும்.

எங்கு எல்லையற்ற பாசம் உள்ளதோ அங்கு ஒருவர் இன்னொருவருக்கு சுமையாய் இருப்பதில்லை...

பிள்ளைகள் அவர்களின் பெற்றோருக்கு இருப்பது போல...

HDFC
பாசம்
உங்கள்
வீட்டு வங்கி

சொத்துக்கள் மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதி
இருப்பை பிணையாக வைத்து பெறப்படும்
வீட்டுக் கடன்கள்

வீட்டை கட்டுதல், கொள்வனவு செய்தல்,
பூர்த்தி செய்தல், அல்லது வீட்டை விஸ்தரித்தல்,
வசதிகளை மேம்படுத்தல், நிலத்தை கொள்வனவு
செய்தல் அல்லது ஏற்கனவே
நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட
வீட்டுக்கடனை அடைத்தல்.

குறித்த நேரத்தில்
கடன் 24 மணித்தியாலங்களுக்குள்
- குறைந்த நிபந்தனைகள்
- குறைந்த ஆவணங்கள்

சேமிப்பு கணக்குகள்
சாதாரண சேமிப்புகள், சிறுவர் சேமிப்புகள்

முதலீட்டுத் திட்டங்கள்
ஓய்வூதியத் திட்டங்கள், சிறுவர் முதலீட்டுத் திட்டங்கள்

நிரந்தர வைப்புகள்

கடன் திட்டங்கள்
வாகனக் குத்தகை, வீட்டு புனரமைப்புக்கள்
மற்றும் வீடமைப்பு பொருட்களுக்கான கடன்கள்,
அடகு வைத்தல், கல்விக்கான கடன்கள்,
சிறிய மற்றும் நடுத்தர வியாபாரக் கடன்கள்

எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு பாசம் நிறைந்த எதிர்காலத்திற்காக அடித்தளமிடுங்கள்
உடன் தொடர்புக்கு: 011 5 73 73 73 / 011 2 35 68 00 பெக்ஸ்: 011 2 44 63 92 மின்னஞ்சல்: hdfc@hdfc.lk

இலங்கை வீடமைப்பு அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபன வங்கி
த.பெ. 2085, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ கார்டினர் மாவத்தை, கொழும்பு 02.

HDFC வங்கி

HDFC BANK
உங்கள் வீட்டு வங்கி

நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சின் கீழ் உரிமம் அளிக்கப்பட்ட விசேட வீடமைப்பு வங்கி

‘நாகநீள்நகர்’ எனும் நெடுந்தீவு – 19

நெடுந்தீவில் பாடசாலைகள்

மா.கணபதிப்பிள்ளை
முன்னாள் பிரதி அதிபர், கொழும்பு றோயல் கல்லூரி

நெடுந்தீவில் *4,150* மக்கள் மட்டுமே வாழும் தற்போதைய அரசியல், சமூக, பொருளாதார, காலநிலைச் சூழலில் பாடசாலைகளில் மாணவரின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்திருந்த போதிலும் கல்வியின் தரம் சிறப்பாக பேணப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கான காரணம் அதிபர், ஆசிரியர்களின் கடின உழைப்பும் பொறுப்புமிக்க சேவை மனப்பான்மையுமாகும். பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் கல்வி கற்கும் ஓர் கல்விச் சூழ்நிலையும் காணப்படுகின்றது. தற்போது இயங்கும் எட்டுப் பாடசாலைகளில் கடந்த இதழில் மாவலித்துறை றோமன் கத்தோலிக்க அரசினர் த.க. பாடசாலை, சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளின் விபரங்களைக் கண்டோம்.

அதேபோல் இவ்விதழிலும் இரண்டு பாடசாலைகளின் வரலாற்றுத் தகவல்களைக் கவனிப்போம்.

நெடுந்தீவு ஸ்ரீஸ்கந்தா வித்தியாலயம்

நெடுந்தீவின் மேற்கே முதலாம் வட்டாரத்தில் நல்ல தண்ணீர்க் கிணறுகள் நிறைந்து காணப்படும் பிரதேசத்தின் '40 அடி மனிதனின் காலடி' என்றும் 'அனுமான் காலடி' என்றும் சொல்லும் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற பாதம் காணப்படும் வளவிற்கு முன்பாக அமைந்துள்ள பாடசாலையே நெடுந்தீவு ஸ்ரீஸ்கந்தா வித்தியாலயம் ஆகும்.

இந்து வித்யா விருந்திச் சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் 1938 ஆம் ஆண்டுகளை அண்மித்த காலத்தில் காலஞ்சென்ற உயர்திரு நா.வேலுப்பிள்ளையை ஸ்தாபக அதிபராகக் கொண்டு இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் 100 க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடன் இயங்கிய இப்பாடசாலையில் குடிப்பெயர்வால் தற்போது 24 பிள்ளைகள் மாத்திரமே கல்வி கற்கின்றார்கள். அதிபர் உட்பட நான்கு ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் பணியில் ஈடுபடுகின்றார்கள். தரம் ஒன்று தொடக்கம் தரம் ஐந்து வரை இப்பாடசாலையில் கற்பிக்கப் படுகின்றது.

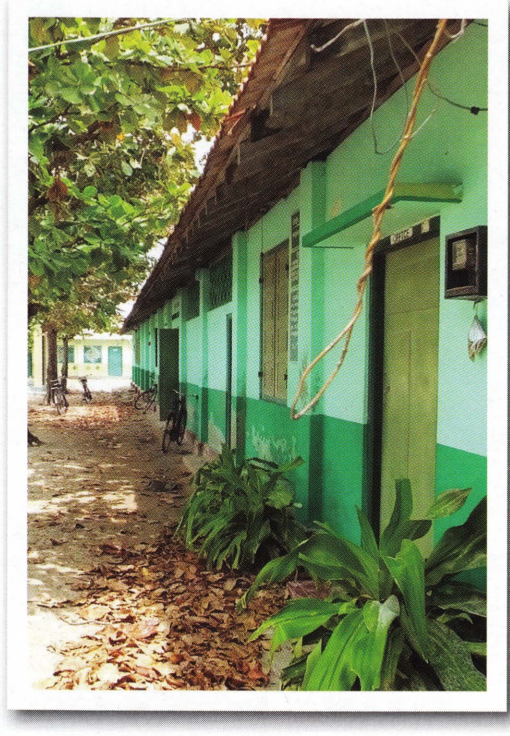

பாடசாலையை அழியவிடாது பாதுகாப்பதில் இவ்வட்டார மக்களும்பாடசாலைநிர்வாகமும்அக்கறையுடன்இயங்குகின்றார்கள். இங்குள்ள மாணவர்கள் பேச்சுப் போட்டி, விரைவு கணிதம் போன்றவற்றில் சிறப்பாகத் துலங்குகின்றனர். அண்மையில் ஒரு மாணவன் விரைவு கணிதத்தில் மாகாண மட்டம் வரை சென்று சாதனை புரிந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

நெடுந்தீவின் தொடர் வரட்சி, தொழில் வாய்ப்பின்மை போன்ற பௌதீக பொருளாதாரக் காரணங்களாலும் வெளிநாட்டுக்கான புலம்பெயர்வாலும் குடியேற்றங்கள் நோக்கிய இடம்பெயர்வாலும் மக்கள் வீடுவாசல்களை கைவிட்டு சென்று விட்டனர். பாடசாலைச் சூழலில் பல காணிகளில் வீடுகள் வெறிச்சோடிக் காணப்படுகின்றன.

பாடசாலை மாணவர்களின் பண்புத்தரம் மிக உயர்வாகக் காணப் படுகிறது. தங்களிடம் உள்ள மாணவர்களை வளவாளர்களாக்க அதிபர், ஆசிரியர்கள் அயராது உழைக்கின்றார்கள்.

சீக்கிரியான் பள்ளம் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை

நெடுந்தீவின் மத்தியில் உள்ள பெரிய களப்பு, 'வெட்டுக்களி' என அழைக்கப்படும். அதன் அயலில் அமைந்துள்ள இப்பாடசாலை 1963.07.26 ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் புனித அன்னம்மாள் பாடசாலை என்ற பெயரிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் நெடுந்தீவின் பங்குத்தந்தை வண. ஜோசப் அடிகளாரால் இப்பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டது.

அதிபருடன் எட்டு நிரந்தர ஆசிரியர்களையும் மூன்று வசதிகள் சேவைக் கட்டண ஆசிரியர்களையும் கொண்டு எல்லாமாக 12

ஆசிரியர்களுடனும் 81 பிள்ளைகளுடனும் இப்பாடசாலை தற்போது இயங்குகின்றது. இப்பாடசாலையில் தரம் ஒன்று தொடக்கம் தரம் ஒன்பது வரையான வகுப்புக்கள் நடத்தப்படுகிறது.

1970 களை அண்மித்த காலத்தில் 175 க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடனும் 20 க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுடனும் இயங்கிய இப்பாடசாலையில் மக்கள் குடிபெயர்வால் படிப்படியாக மாணவர்கள் தொகை குறைந்தது. இங்குள்ள 100 சதவீத மாணவர்களும் கத்தோலிக்க மாணவர்களாவார். சீக்கிரியான் என்பவர் தான் வாழ்ந்த காணியைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கொடுத்த காரணத்தால் இப்பாடசாலையின் பெயர் சீக்கிரியான் பள்ளம் அ.த.க. பாடசாலை என்று பெயர் பெற்றது.

மாணவர்கள் மரதன் ஓட்டம், 100 மீற்றர், 200 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டிகளிலும் எல்லே போன்ற விளையாட்டுக் களிலும் சிறப்பாகத் துலங்குகின்றனர். நல்ல பண் புள்ள மாணவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். நெடுந்தீவு கிழக்கு மேற்குப் பிரதான வீதியின் அயலில் அமைந்துள்ள இப்பாடசாலையின் கட்டிட மூலையில் அமைக்கப் பட்டுள்ள சாந்த சொரூபியான மேரி மாதா சிலை அழகுடன் அருளாட்சி செய்கின்றது.

பாடசாலையில் மாணவர்கள் குறைவு என்ற காரணத் தைத் தவிர வேறு எக்குறைகளையும் காண முடியாத வகையில் சிறந்த நிர்வாகத்திறனுடன் இன்றைய அதிபர் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருகின்றார்.

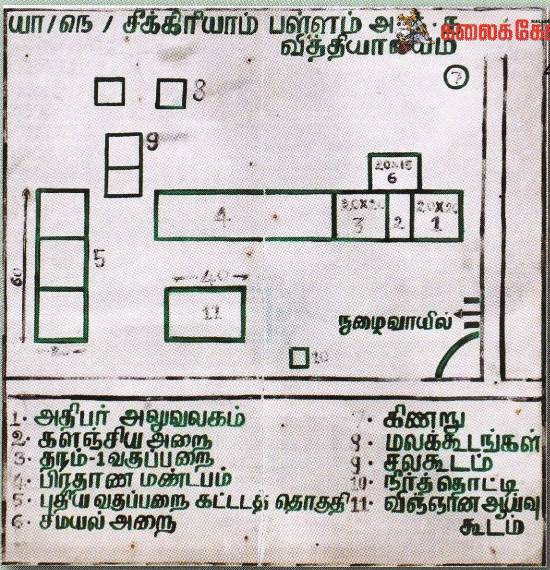

வில்பாவ குன்றில்
அவிழாத வரலாற்று முடிச்சுகள்

குருநாகல் - கொழும்பு வீதியில் ஐந்து கிலோமீற்றர்கள் மேற்கு நோக்கி பயணிக்கையில் வில்பாவ குன்றுடன் ஒட்டிய மனதுக்கு ரம்மியமான இயற்கை வனப்புமிக்க பிரதேசம் தென்படும். குறிஞ்சியும் மருதமும் இணைந்திருக்கும் இந்த நிலப் பகுதியில் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட பல அவிழ்க்கப்படாத முடிச்சுக்கள் பொதிந்திருக்கின்றன.

ஏறத்தாள 900 அடிகள் உயரம் கொண்ட குன்றின் அடிவாரத்தில் பௌத்த தேவாலயம் காணப்படுகின்றது. இந்த பௌத்த தேவாலயத்தைக் கடந்து 45 படிகள் கொண்ட குன்றின் அடிவாரத்திலுள்ள மேட்டு நிலப்பகுதியில் ஒரு சரித்திரத்தின் ஆரம்பமும் இன்னொரு சரித்திரத்தின் முடிவும் நிகழ்ந்துள்ளது. அதாவது இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டை ஆரம்பித்து வைத்த கஜபாகு மன்னனால் கட்டப்பட்டது என நம்பப்படும் கண்ணகி தேவாலயம் ஒன்று இங்குண்டு. இதேபோல் இங்குள்ள குன்றின் குகை ஒன்றினுள் ஒளித் திருத்த போதே குவேனி கைதுசெய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டாள் என்ற சோக வரலாறும் இதற்குண்டு. இத்தகைய முக்கிய வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இந்த இடத்துக்கு யாத்திரிகர்கள் மற்றும் உல்லாச பயணிகள் கணிசமானோர் வந்து செல்கின்றனர்.

சேரன்செங்குட்டுவன் சந்தன மரத்தால் செய்த கண்ணகி சிலையையும் ஒரு காற்சிலம்பையும் சந்தனமரப் பேழையில் வைத்து கஜபாகுவிடம் கையளித்தான். இவற்றை இந்த ஆலயத்தில் வைத்து கஜபாகு மன்னன் வழிபட்டான் என நம்பப்படுகின்றது.

குவேனி கொலை செய்யப்படுதல்

விஜயனும் அவனது 700 நண்பர்களும் தம்பபன்னி என்ற (புத்தளத்தை அடுத்துள்ள) கடற்கரையில் கரையேறினர். இப் பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்த இயக்கர் குல மங்கையான குவேனியை அவர்கள் சந்திக்கின்றார்கள். குவேனியை மணம் செய்வதன் மூலம் இயக்கர் குல அரியாசனத்தை அடைய முடியும் என்ற திட்டத்துடன் விஜயன் குவேனியை மணம் செய்கிறான். திருமணத்திற்கு குறுக்கே நிற்கும் இயக்கர் குலத்தவர்களை குவேனியின் உதவியுடன் விஜயன் கொன்று தீர்க்கிறான். குவேனிக்கும் விஜயனுக்கும் ஓர் ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. இது குறித்த கதை மஹாவம்சத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குவேனியும் பிள்ளைகளும் ஒளிந்திருந்த குகை கம்பி வேலிகளினால் பாதுகாக்கப்பட்டு தீபமேற்றி வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது.

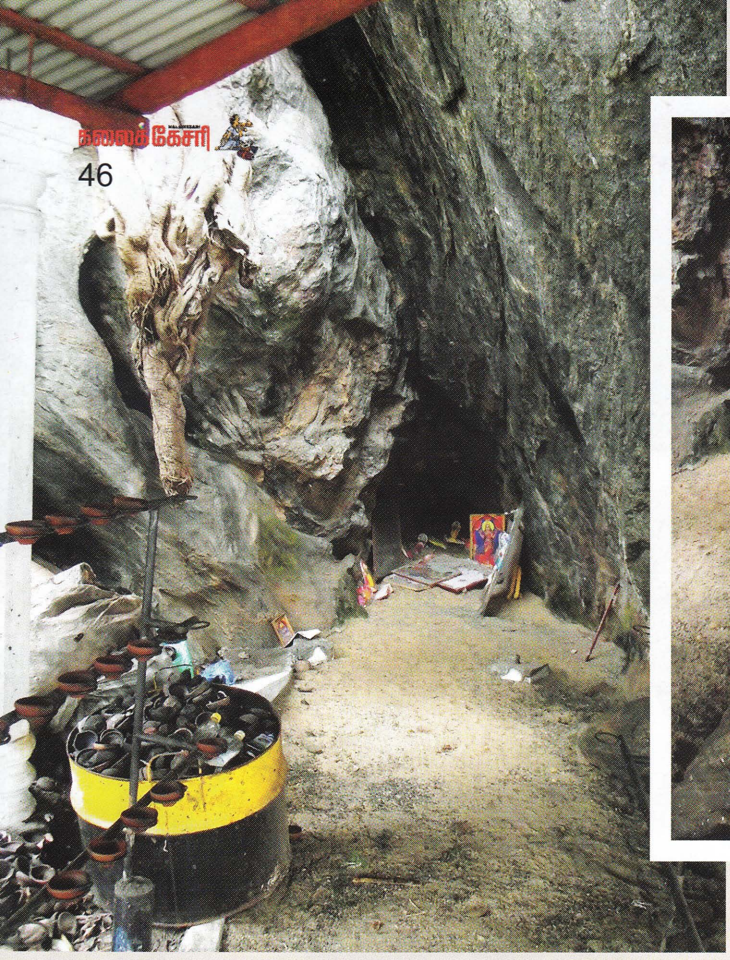

குவேனியும் பிள்ளைகளும் ஒளிந்திருந்ததாக நம்பப்படும் குகை

‘என் பிரபுவை நான் அரசனாக்க போகிறேன். என்னால் மனிதர்கள் இங்கு வசிக்க வந்துவிட்டதால் யட்சர்கள் என்னை கொன்று விடுவார்கள். அதற்கு முன் யட்சர்கள் அனைவரையும் நீங்கள் கொன்று விட வேண்டும் என்று குவேதா விஜயாவிடம் வேண்டினாள். கண்ணுக்கே புலப்படாத யட்சர்களை நான் எப்படிக் கொல்ல முடியும் என்றான் விஜயா.

அவர்கள் இருக்குமிடத்தில் நான் குரலெடுத்துக் கத்துவேன். குரல் கேட்ட இடத்தில் தாக்குங்கள். மந்திரசக்தியால் உங்கள் ஆயுதங்கள் அவர்கள் உடலைத் தாக்கும் என்றாள். குவேதா கூறியவாறே விஜயா அவர்களைக் கொன்றுத் தீர்த்தான். அவன் யட்சர் உடைகளை அணிந்து கொண்டான். பின்னர் தம்பன்னி நகருக்கு சென்று அங்கு யட்சிணி மற்றும் அமைச்சர்களுடன் வசித்தான். விஜயனின் அமைச்சர் கள் அங்குமிங்கும் கிராமங்களை நிறுவினர்.

இந்த அமைச்சர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக விஜயாவிடம்ட வந்து இளவரசே! தாங்கள் இளவரசராக பட்டபிஷேகம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டனர். ஆனால் இளவரசர் நற்குடியில் பிறந்த ஒரு பெண் அரசியாக ஆகும் வரை அரசராக முடிசூட மறுத்துவிட்டார். தடையை வெற்றிக் காணும் முகமாக பாண்டிய மன்னனிடம் பெண் கேட்டு அமைச்சர்கள் தூது போனார்கள். பாண்டியன் தனது மகளையும் துணையாக 100 பெண்களையும் அவர்களுக்கான சீர்வரிசைகளையும் அனுப்பி வைத்தார்.

பாண்டிய இளவரசியின் வருகையை அறிந்த விஜயா மனைவி யட்சணியிடம் இன்னும் மனிதர்களுக்கு யட்சர்களிடம் உள்ள பயம் போகவில்லை. நம் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு நீ மட்டும் போய்விடு உனக்கு 1000 காசுககள் தருகிறேன் புறப்படு என்றான். ஆனால், அவள் திரும்பத் திரும்ப அவனிடம் அங்கேயே தங்குவதற்கு

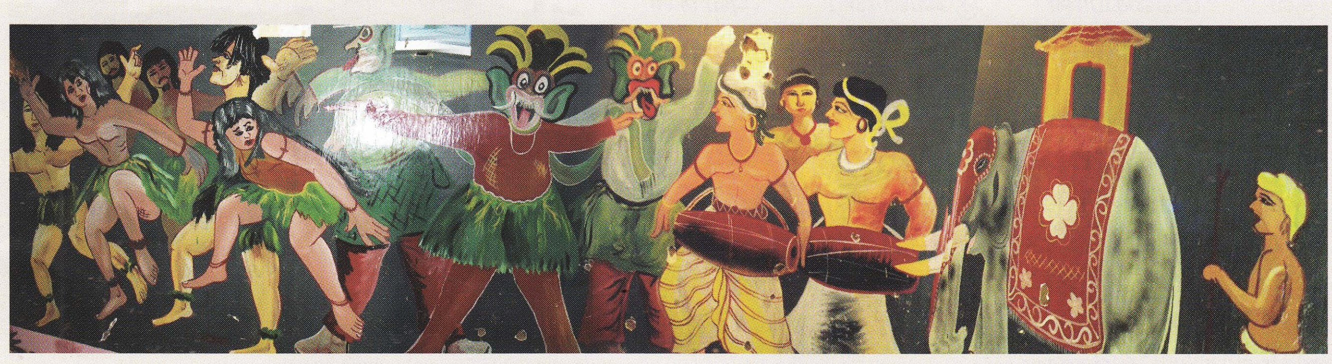

கண்ணகிக்கு விழா எடுக்கும் வாழ்வியல் காட்சி - கண்ணகி ஆலய சுவர் ஓவியம்

கண்ணகி ஆலயத்தின் உட்புறச் சுவரில் காணப்படும் சுவரோவியங்கள்

முறையிட்டாள். அது பயனற்றுப் போகவே தம் குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள். தனக்கு தீங்கு விளையும் என்ற பயம் மட்டும் அவளுக்கு போகவில்லை. யட்சர்கள் இவளை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். அவர்களிடையே சண்டை மூண்டது. யட்சண் ஒருவன் ஒரே ஒரு முறை குத்தியதில் அவள் மரணமடைந்தாள். இவ்வாறு குவேனியின் இறுதி காலத்தை மஹாவம்சம் குறிப்பிட்டுள்ளது. மகாவம்சம் இயக்கர்களை யட்சர் என்றும் விஜயனை விஜயா என்றும் குவேனியை குவன்னா என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

அத்துடன் விஜயனின் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையில் பாம்புகளும் பேய்களும் வாழ்ந்ததாகவும் விஜயனையும் அவனுடன் கூட வந்தவர்களையும் மனிதனாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. மகாவம்சம் இயக்கர்களைப் பேய்கள் என்று குறிப்பிடும் போது, வால்மீகி அவர்களைச் சித்தரிக்கும் வீதம் வேறாக காணப்படுகின்றது. காவேரி நதியைக் கடந்து சென்றால், முத்தும் பொன்னும் கொழிக்கும் பாண்டி நாட்டைக் காண்பீர்கள். அதற்கும் அப்பால் கடல் நடுவே உயர்ந்த மலைச் சிகரங்கள் கொண்ட இடம் உள்ளது. இங்கு இயக்கர்களும் கடவுளரும் தேவகன்னியரும் இருக்கக் காணலாம் என்கிறார் வால்மீதி. (V. Kanagasabaipillai, Tamil Eighteen Hundred Years Ago, P45)

இராமாயணக் கதையின் காலம் கி.மு.2370 வருடங்களுக்கு முந்தியது. அதன்படி இலங்கை அரசனான இராவணன் இயக்கர் குலத் தலைவனாகவும் சிவ பக்தனாகவும் நாகரிகமடைந்த மக்கட் கூட்டத்தின் தலைவைனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். எனவே விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு ஏறக்குறைய 1700 வருடங்களுக்கு

மூலஸ்தானத்தை மறைத்திருக்கும் திரைச்சீலை

விகாரை வளாகத்தில் காணப்படும்
பிரமாண்ட அரசமரம்

கண்ணகி ஆலயம் அமைந்துள்ள விகாரையின் முகப்புத் தோற்றம்

முன்னரே இலங்கையில் நாகரிகமடைந்த மக்கள் வாழ்ந்திருக் கின்றார்கள் என்பது நிரூபணம்.

இதுஇவ்வாறிருக்க விஜயனுன் சேர்ந்து இயக்கர் குலத்திற்கு குவேனி துரோகம் இழைத்ததால் அவளின் உறவினர்கள் அவளை இரண்டு பிள்ளைகளுடன் சேர்த்து துரத்தினர். அப்போது குவேனியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் தமக்கு ஆபத்து நேரும் என அஞ்சி மலைக்குன்றின் குகைக்குள் ஒளிந்திருந்தார்கள். சில நாட்களின் பின்னர் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்போது, குவேனியை மலைக்குன்றின் மீது இழுத்துச் சென்றார்கள் எனவும் இதன்போது குவேனியின் சகோதர முறை கொண்ட ஒருவன் பிள்ளைகள் இருவரையும் தப்பித்துக் கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தி அனுப்பி வைத்தான் எனவும் வில்பாவ குன்று தொடர்பான சிங்கள மொழியிலுள்ள பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

கண்ணகி ஆலயம்

வில்பாவ மலையடி வாரத்திலுள்ள கண்ணகி மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக சிங்கள மக்கள் நம்புகின்றார்கள். நேர்த்தி வைத்தவர்கள் ஆலயத்திற்கு வந்து பொங்கல் செய்வதை தினமும் அவதானிக்க முடியும். மூலஸ்தானம் எப்பொழுதும் திரைச்சீலையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். கப்புராக்கள் எனப்படும் பூசகர்களே வழிபாடுகளை மேற்கொள்கின்றார்கள். இந்த ஆலயத்தில் கண்ணகியின் சிலம்பு ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளதாக ஊரிலுள்ள முதியவர்கள் நம்புகின்றார்கள். குருணாகல் குளத்தில் நடைபெறும் வருடாந்த நீர் வெட்டுத் திருவிழாவுக்கு வில்பாவ கண்ணகி ஆலயத்திலிருந்து புறப்படும் பெரகரா பவனி குருணாகல் கதிரேசன் ஆலயத்தைச் சென்றடைந்து, அங்கு சிறிது நேரம் இளைப்பாறிய பின்னர் குளத்தில் நீர்வெட்டு

கண்ணகி ஆலயத்திற்கு வருகைதரும் யாத்திரிகர்கள் தங்கும் விடுதி

விழா நடைபெற்று, மீண்டும் பெரகரா வில்பாவை ஆலயத்தை சென்றடையும். இந்த பெரகராவின் போது யானையின் மீது கொண்டு செல்லப்படும் பேழையினுள் கண்ணகியின் சிலம்பு இருப்பதாகவும் நம்பப்படுகின்றது. மன்னர் காலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஒக்டோபர் மாதத்தில் இந்த பெரகரா நடைபெற்று வருவதாக ஆலயப் பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கி.பி 171 முதல் கி.பி 193 வரை அனுராதபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி புரிந்த கஜபாகு மன்னனால் இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதாக இராஜவாளி என்ற சிங்கள நூல் கூறுகிறது. கஜபாகு ஆட்சிக் காலத்தில் சேரமன்னன் செங்குட்டுவன் தனது தலைநகராகிய வஞ்சியில் இமயமலையில் இருந்து கொண்டுவந்த கல்லில் கண்ணகிக்கு சிலை செய்து கோயில் அமைத்து பெருவிழா எடுத்தான் . கி. பி. 178 இல் நடந்த அவ்விழாவிற்கு செங்குட்டுவனின் அழைப்பையேற்று அவன் நண்பனாகிய கஜபாகு விழாவில் கலந்து கொண்டான்.

கஜபாகு கண்ணகியின் அற்பதங்களைக் கண்டு வியந்து இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டினை பரப்பும் தன் விருப்பத்தை செங்குட்டுவனிடம் தெரிவித்தான். செங்குட்டுவன் சந்தன மரத்தால் செய்த கண்ணகி சிலையையும் ஒரு காற்சிலம்பையும் சந்தனமரப் பேழையில் வைத்து கஜபாகுவிடம் கையளித்தான். இவ்வாறு அவற்றைப் பத்திரமாக இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்த கஜபாகு மன்னன் வில்பாவ மலைக்குன்றின் அடிவாரத்தில் கண்ணகிக்கு கோவில் கட்டியதாக கோவில் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

- பஸ்ரியாம்பிள்ளை ஜோண்சன்

வில்லிசை விற்பன்னர்

உடப்பூர் பெரி.சோமாஸ்கந்தர்

பத்மா சோமகாந்தன்

இலங்கை புத்தளம் மாவட்டத்தின் வடமேற் கரையிலுள்ள முந்தல் என்ற கடல் நீர் ஏரியின் அருகேயுள்ள கிராமமே உடப்பூராகும். இக்கிராமத்தின் பெருமையை ஈழத்தின் பட்டி தொட்டி எங்கணும் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா என அயல்நாடுகளில் எல்லாம் தனது வில்லிசை சொற்பொழிவு நாடகம், நாட்டியம், பாட்டு, நெறியாள்கை என்ற கவித்துவத்தால் அறியச் செய்த பெருமை உடப்பூரானான வில்லிசை விற்பன்னர் பெரி. சோமாஸ்கந்தருக்கே உரித்தான சிறப்பாகும்.

இசைத் துறைக்கோ தமிழ் மொழி வளத்திற்கோ வாய்ப்பாக, கல்லூரிகளோ கலாசாலைகளோ பெரும் மன்றங்களோ அற்ற, மீன்பிடித் தொழிலே மக்களின் ஜீவனோபாயமாகக் கொண்ட மக்களே வாழும் இக்கிராமத்தில் வில்லிசைக் கலைஞனாக ஆசிரியராக, அதிபராக, பேச்சாளனாக, பாட கனாக, கவிஞனாக கதாசிரியனாக, நடிகனாக, நெறியாளனாக, சமயத் தொண்டனாக எனப் பல்கலை வேந்தனாகத் திகழ்ந்த சோமாஸ் கந்தர் கருவிலேயே திருவுடைய மேதையாகவே திகழ்ந்தார். இவருடைய கவித்துவ ஆற்றலும் திறமையுமே உடப்பூர் கிராமத்தை உலகெங்கும் ஒளியூட்டிக் காட்டியதெனில் மிகையில்லை.

இவ்விற்பன்னரின் தந்தையார் கரகம், நாட்டுக் கூத்து, நாடகம் என்பவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அண்ணாவியார் ஆவர். பெரி யாண்டி என்ற பெயருடைய இவர் ஆண்டிச்சியாள் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்களும் இரு பெண் குழந்தைகளும் பிறந்தன. மூன்றாவது சூலில் சோமாஸ்கந்தர் என்பவரோடு சொக்கலிங்கம் என்பவரும் இரட்டைக் குழந்தைகளாக 1934 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் முதலாம் நாள் பிறந்தனர்.

பெரி.சோமாஸ்கந்தர் தன் ஆரம்பக் கல்வியை உடப்பூர் பாடசாலையிலேயே பெற்றுக் கொண் டார். மாணவப் பருவத்திலேயே வகுப்புப் பாடங்களில் திறமையும் ஆற்றலும் விவேகமும் வெளிப்பட்டதோடு பேச்சு, பாட்டு, நடிப்பு போன்ற புறக்கிரிகைகளிலும் மிகுந்த சுட்டியா கவும் கெட்டிக்காரனாகவும் விளங்கினார். விளை யும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பதைப்போல பள்ளி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றும் போதே தமிழைச் சரியாக உச்சரிப்பதிலும் தெளிவாகச் சிறந்த குரல் பாவ நயத்தோடு பேசுவதிலும் பயமோ மேடைக் கூச்சமோ இன்றி செயற்பட்டமை பலரையும் ஈர்த்துக் கொண்டது.

வகுப்பேற்றத்திலும் மூன்று தடவைகள் ஒரு வகுப்பை விட்டுத் தாண்டி மற்ற வகுப்பிற்குரிய மாணவனாகச் சித்தி பெற்றமை இவரது திறமையை இனங்காட்டியது.

பதினெட்டாவது வயதில் கல்வி அமைச்சின் சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரத் தேர்வில் அதி உன்னத சித்தியை அடைந்து அடுத்த வருடமே புத்தளம் மாவட்டத்திலேயே ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டார். அக்கால கட்டத்திலேயே பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக்குத் தெரிவாகி கலாசாலை யில் பயிற்சிபெறும் போதும் வியத்தகு ஆற்றலை வெளிக்காட்டினார். இவரது பல்கலை ஆற்றலைக் அவதானித்த கலாசாலை அறிஞர் குழாம் 'ஆயகலை ஞானி' எனப் பட்டம் சூட்டிக் கொண்டாடியது.

தந்தை அண்ணாவியாரின் நாடக ரசனை மகனையும் கட்டிப் போடவே பிறந்த கிராமத்தின் வரலாற்றிலேயே அதுவரை காலமும் இடம் பெறாத மறுமலர்ச்சி நாடகத்தை உருவாக்கி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றி வெற்றிக் கொடி நாட்டிய பெருமை சோமாஸ்கந்தரையே சாரும். வானொலியோ, தொலைக்காட்சிகளோ அக்கிராம மக்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளாத அவ்வேளையில் 'ஆசை அண்ணா', 'அருமைத் தங்கை' என்ற மறுமலர்ச்சி நாடகங்களோடு 'பாஞ்சாலி சபதம்', 'வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன்', 'தேரோட்டி மகன்' எனப் பல நாடகங்களை மேடையேற்றினார். தனது கலையாற்றலை வெளிப்படுத்தியது மட்டுமின்றி அக்கிராம மக்களின் இலக்கிய ரசனையை, அறிவை, ஆற்றலை வளர்ப்பதற்கும் நமது பாரம்பரிய கலாசாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை மக்கள் மனதில் விதைப்பதற்கும் காரண கர்த்தாவாக விளங்கினார்.

உடப்பூர் கிராமத்தின் நாடகப் பாங்கினை, அக்கிராமத்தின் கலைகள், மரபுகள் வழிபாடுகள் பண்பாட்டுக் கோலங்களை நாடக, நாட்டுக் கூத்துப் பாணிகளில் அவ்வூரில் இளம் சமுதாயத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அது மட்டுமின்றி அம்மண்ணின் ஜீவநாடியை வெளியுலக மக்களும் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் மூலம் எடுத்துக் காட்டிய பெருமகனே இந்த இலக்கியச் செம்மல் சோமாஸ்கந்தர் ஆவார்.

தற்போது நீர்கொழும்பு விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி என விளங்கும் அன்றைய விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுக் கொண்ட

கண்டி, அசோகா வித்தியாலயத்தில் கருத்தோவியனாக கௌரவிக்கப் படுகிறார்.

மனைவி மக்களுடன்

கலாபூஷணம் விருதினை அமைச்சர் லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடியிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றார்.

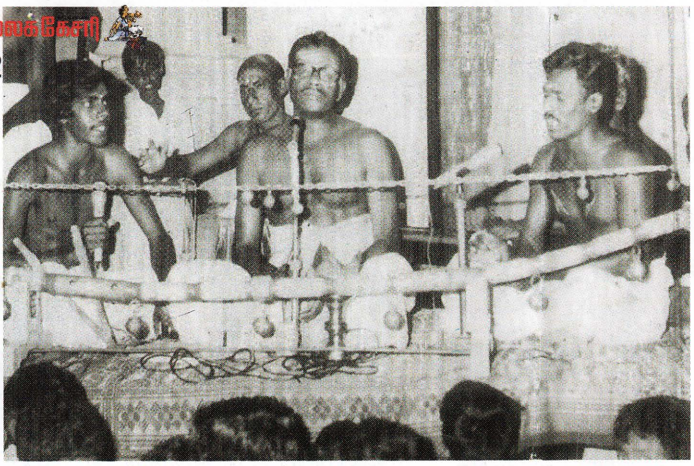

தனது சிரேஷ்ட கலைஞர்களுடன் வில்லிசை நிகழ்ச்சி ஒன்றில்..

வில்லிசை சக்கரவர்த்தி என்ற பட்டம் நல்லை ஆதீனத்தால் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டபோது..

இவர், தனது சிறந்த சேவையினால் எல்லோரது மனதையும் கவர்ந்து கொண்டார். தாய் மாமன் மகளான பரமேஸ்வரி என்பவரை 1962 இல் திருமணம் செய்ததன் பேறாக ஆறு பெண்களும் இரு ஆண்களுமாக எட்டுக் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார்.

பால பண்டிதர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர் ஆகிய பரீட்சைகளிலும் சிறந்த சித்திகள் கைவரப் பெற்றமையால் தன் மொழி வளத்தை மேலும் கூர்மைப்படுத்தி நன்கு வளர்த்துக் கொண்டார். இவ்வேளையிலேயே ராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்குப் பணி இடமாற்றம் வந்தது.

ராகலையில் பணியாற்றும்போதுதான் வில் லிசை நிகழ்ச்சி இவருக்கு அதிகம் கைகூடியது. இசை, நகைச்சுவை, நையாண்டி, இரசனைக்கான கதைக் கோவைகள் சம்பவங்கள் என்பன கடும் உழைப்பாளிகளான மலையக மக்களுக்கு அறிவூட்டுவதும் அலுப்புப் போக்குவதுமான அம்சமாக விளங்கியதன் மூலம் இந்நிகழ்வு பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

எல்லா இடங்களிலுமே வில்லிசை பெரும் வரவேற்பை பெறும் நிகழ்வாகக் களைகட்டியது.

சொல் நயமும் தமிழ் வளமும் இசையுணர்வும் சமுதாய நேசமும் மிக்க சோமாஸ்கந்தருக்கு அம்மக்கள் அளித்த வரவேற்புப் பெரும் வரப் பிரசாதகமாகவே அமைந்தது.

புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர். 1966 இல் இலக்கிய விழாவொன்றிற்காக மலையகம் வந்த வேளை இவர் இசையுடன் ஆற்றிய வரவேற்புரையை வெகுவாகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். அடுத்த ஆண்டில் மகாகவி பாரதியாரின் பேத்தியார் வருகை தந்திருந்தபோதும் 'மலையகத்தில் சுதந்திர தமிழ்த்தாகம்' என்ற பொருளில் இவர் ஆற்றிய சொல்லிசையைச் செவியுற்று மனம் நெகிழ்ந்து "சொல்லிசைச் செல்வனின் செந்நாவிலே தெள்ளு தமிழ் கொஞ்சி மகிழ்கிறது" எனப்பாராட்டியமைஇவரது சொல்லாற்றலுக்குப் பெரும் சான்றாகும்.

தலயாத்திரைக்கு இந்தியா சென்றிருந்த வேளை மதுராவில் கண்ணன் பிறந்த குகைக் கோயிலில் இவர் இயற்றிப் பாடிய 'எங்கெங்கும் நீயிருப்பாய் கோபாலகிருஷ்ணா' என்ற பாடலால் அங்கு வருகை தந்திருந்த பக்தர்கள் அனைவரும் பரவசமுற்று இவரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். அப்படியே சுவாமி விவேகானந்த ரைப் பற்றி கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவரது 'வீரத்துறவி விவேகானந்தர்' என்ற வில்லிசை நிகழ்ச்சியை உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வந்திருந்த சுவாமிகள், பக்தர்கள் அனைவருமே புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

இராமாயணம், மகாபாரதம், சக்திலீலை எனத் தொடர்ந்து இவரது வில்லிசையை வியந்து போற்றினர்.

பண்டிதர் தொடக்கம் பாமரர் வரை விரும்பி அதனை போற்றும் இவ்வினிய வில்லிசைக்கலை தன்னுடன் மாத்திரம் நிலை கொண்டு விடாமல் அதனை எதிர்காலச் சந்ததியிடமும் கையளிக்க வேண்டுமென்ற பெரு விருப்பங்கொண்ட இக்கலைஞன் ஆசிரியராக, அதிபராக, மாண வர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியமையால் இளந் தலைமுறைக்கு அற்புதமான இக்கலையை எப்படி அறிமுகம் செய்வது என்பதையும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துள்ளார். அதன் வழியே இலங்கை கல்வியமைச்சோடு தொடர்பு கொண்டு மாணவர் கற்கக்கூடிய வகையில் பாடவிதானங்களுடன் இவ்விசையையும் இணைத்துக் கொள்ளும் அறிக்கையை தானே தயார்படுத்திக் கையளித்துள்ளார்.

அல்லாமலும் மாணவரிடையே அகில இலங்கை ரீதியில் வில்லிசைப் போட்டிகளை நடத்த உதவியும் இந்நிகழ்வை எப்படி ஆற்றுவது, கையாள்வது என்பவற்றிற்கெல்லாம்

அவர்களுக்கு வழிகாட்டிப் பயிற்றுவித்தும் உதவியுள்ளார். இவருடைய இத்தகைய முயற்சியால் உடப்பு தமிழ் மகா வித்தியாலயம், நீர்கொழும்பு விஜயரத்தினம், இந்துக் கல்லூரி, தேத்தாபளை றோ.க.த. வித்தியாலயம் போன்றவை வில்லிசையில் புகழ்பெற்று விளங்கின. 1997 தொடக்கம் கற்பிட்டி வலயத்தைச் சார்ந்த குறிஞ்சிப்பிட்டி என்ற பாடசாலை தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் அகில இலங்கை வில்லிசைப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று தங்கப் பதக்கங்களை ஈட்டிக் கொண்டது. இராமர் இருக்குமிடம் அயோத்தி என்பது போல வில்லிசை விற்பன்னர் வாழும் இடத்தைச் சூழவுள்ள மாணவர்கள் மூலமும் அவருடைய திறமைகள் வெளிவருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இந்த வில்லிசை விற்பன்னர் இறை பக்தியும் சிறந்த ஒழுக்கமும் அன்பும் பண்பும் அடக்கமும் கொண்டவர். மொழிப் பற்றும் சமூக நோக்கும் கொண்ட கவிஞர், பாடகர், பட்டிமன்ற நடுவர், ஓதுவார் இசையமைப்பாளர் என அவரது திறமைகளை மென்மேலும் அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆலயங்களில் சேவை செய்வதில் பெரு விருப்புடன் இயங்கும் இவர் சுவாமியை அலங்காரம் செய்வதில், இறைபாடல்களை ஓதுவதில் சமயப் பேருரைகளை நிகழ்த்துவதில் எல்லாம் பெரு விருப்புடன் பங்கு கொண்டு நிறைவேற்றுவார்.

ஒரு குக்கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த ஒரு சாதாரணமான மனிதன், வியத்தகு வகையில் இத்தனை ஆளுமையும் ஆற்றலும் மிக்கவராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு ஏனைய நாடுகளே அக்கிராமத்தை எட்டிப் பார்க்குமளவிற்கு தன் செயல் திறத்தால் ஒளியூட்டிய பெருமை என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதே.

இவருடைய மேதகு பெருமையைப் பறைசாற்றுவது போலவே சிங்கப்பூர், ரெங்கூன் காளி ஆலயம் உட்பட ஈழத்திலுள்ள சைவ சமய, கலை இலக்கிய, தமிழ், கலாசார மன்றங்கள் அமைப்புக்கள் அத்தனையுமே இவருக்கு 'முத்தமிழ் வித்தகர்', 'வில்லிசை வேந்தன்', 'கலாசூரி', 'பல்கலை வேந்தன்', 'கலைமாமணி' 'இசைஞான மணி' எனச் சுமார் 45 பட்டங்கள் வரை சூட்டிப் பாராட்டிக் கௌரவித்தும் பரிசில்கள் வழங்கியும் போற்றியுள்ளன. இத்தகைய மேன்மை கொண்ட கலைச்சுடர் 2003 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 27 ஆம் நாள் தனது ஒளியை அணைத்துக் கொண்டமை கலை உலகையே இருளில் தடுமாற வைத்துள்ளது.

தனது பிற்காலத்தில் வில்லிசை நிகழ்ச்சி ஒன்றின்போது...

திருகோணமலை

புனித மரியாள் கல்லூரி

திருமதி. சித்திதேவி பத்மநாதன்
ஓய்வுநிலை ஆசிரிய ஆலோசகர் (தமிழ்மொழி - 1991-1996)

இந்தப் புதிய மிலேனியத்தின் 2014 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் நான்காம் திகதி திருகோணமலை புனித மரியாள் கல்லூரி 150 ஆண்டு நிறைவைப் பூர்த்தி செய்த வரலாறு கொண்டதாய் திருகோணமலை கல்வி வரலாற்றில் தனக்கென்றொரு தடம் பதித்து தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இன்று சுமார் இரண்டாயிரம் மாணவியர் இக்கல்லூரியின் சொத்து என்றால், பல்லாயிரம் மாணவிகள் அதன் முது சொத்தாய் உலகின் பல திக்குகளிலும் காலூன்றி கல்விக்கூடத்தின் பெயர் விளங்க வாழ்கின்றனர். அன்னை மரியாளின் அருட் பெருங்கொடையும் அதன் சேவையில் தன்னை முற்றாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த அருட்சகோதரிகளின் தன்னிகரில்லாத் தியாகமும் இந்தக் கல்லூரியின் வரலாற்றின் ஒவ்வொரு ஏட்டிலும் மணம் வீசிக் கொண்டிருப்பதை உயர்ந்த உணர்வு கொண்ட நெஞ்சங்களால்தான் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மகளிர் கல்வியின் வித்து

பயணம் ஆயிரம் மைல்கல்லாகலாம்; எடுத்து வைக்கும் முதல் காலடியே அதன் ஆரம்பம். புனித மரியாள் கல்லூரியின் வரலாற்றில்

அதன் முதல் காலடியைப் பதித்த பெருமை ஐரிஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த திருமதி. பிளனகன் அம்மையாரைச் சென்றடைகின்றது. 1864 இல் சித்திரை நான்காம் திகதி புனித மரியாள் கல்லூரி, திருமலை மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியை இலக்காக கொண்டு தமிழ் மொழி, ஆங்கில மொழி என இரு பிரிவுகளைக் கொண்டதாய் ஒரே வளாகத்தினுள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் நாளில் ஒலித்த வாசகங்கள், 'இன்று நாம் பாரியதொரு புனித கைங்கரியத்தை ஆரம்பித்துள்ளோம்.' இந்த வார்த்தைகள் நான்கு சுவர்களுக்குள் இன்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் வேண்டும் என்பர். இங்கு கல்விச்சுடர் ஏற்றி மாணவியர் அறியாமை இருள் போக்க வந்த அம்மையாரின் அருஞ் செயலுக்கு தூண்டு கோலாக அமைந்த சக்தி ஆயர் செமேரியா ஆண்டகையாவார். யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை இரண்டும் இணைத்த மறைமாவட்டத்தின் பொறுப்பைத் தாங்கி நின்றவர் இவராவார். கீழ்த்திசை நாடுகளில் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கால்பதித்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் தமது சமய சேவைக்காக தேவாலயங்களை மட்டும் அமைத்தாரல்லர். அதனருகில் கல்விக் கூடங்களையும் நிர்மாணித்தனர்.

இந்த வகையில் ஆயர் செமேரியாவின் ஆணையை ஏற்று ஆலயத் தொண்டில் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த ஐரிஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பிளனகன் தம்பதியர் 1864 சித்திரை மாதத்தில் திருகோணமலையில் தமது கல்விப் பணியை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்தார்.

மேரி ஆன் பிளனகன் அம்மையார் இறைபக்தி, கடமையில் அயராத நாட்டம், தன்னம்பிக்கை, சவால் களை எதிர்கொள்ளும் துணிச்சல் எனப் பல அருமையான இயல்புகளைக் கொண்டவர்.

இக்கால கட்டத்தில் நமது நாட்டின் சமூக நிலைமையை நோக்கினால் பெண்களின் உரிமை மறுக்கப்பட்டு அவர் கள் வீட்டில் முடக்கப்பட்டி ருந்தனர். சமூக மட்டத்தில் ஜாதி வெறி, வர்க்க பேதம் ஆகியவை பரிபூரணமாய் மக்களை ஆக்கிரமித்து வைத்திருந்த காலம்.

சிறுதொகை மாணவர், ஒரு சில ஆசிரியர்களுடன் ஆரம்பித்த அவரது கல்விப்பணி 18 வருடங்கள் தொடர்ந்தது. சுமையின் அளவு, மாணவர் தொகையா லும், சிரத்தையாய் செய்த சேவையாலும் அதிகரிக்கவே அம்மையாருக்கு உதவும் முகமாய் ஆயர் செமாரியா, அவ்வேளை யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த திருக்குடும்ப சகோதரிகளிடம் புனித மரியாள் கல்லூரியின் கல்வி நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தார். புனித மரியாள் கல்லூரியின் கல்வி வரலாற்றை ஆரம்பித்து வைத்த மேரி ஆன் பிளனகன் அம்மையாரின் அருஞ்சேவை என்றுமே நன்றி யோடு நினைவு கூரத்தக்கது.

திருமலையில் திருக்குடும்ப சகோதரிகள்

1882 இல் முடிவுற்ற தனியான தகைமை கொண்ட கல்விச்சேவை, அருட்சேவை, நல்விழுமியங்களின் வளர்ச்சி, தொடர்ச்சி இரண்டாவது சகாப்தமாக திருக்குடும்ப சகோதரிகளால் முன்கொண்டு செல்லப் படலாயிற்று. சீவ சேவையே இறைசேவை எனக் கொண்டு தம்மையே மெழுகுவர்த்தி என உருக்கி வாழ்ந்த அப்புனித சபையின் அங்கத்தினர் மூவர் அருட்சகோதரிகள் எமிலிஸ் ஜொண்சன், ஸ்ரனிலியஸ், பிரான்சிஸ் மக்மேவர் ஆகியோர் புனித மரியாள் பாடசாலை ஆசான்களாக 1882 இல் பொறுப்பேற்றனர். பாடசாலை அதிபர் என்ற தகுதியை எமிலிஸ் ஜொண்சன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

கருமம் எதுவாயினும் ஆரம்பம் எப்போதும் சவால் மிக்கதாய் அமைவது இயற்கை. பாடசாலை நிர்வாகம் பல வழிகளில் இடையுறுகள் பலவற்றுக்கு முகங் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் செய்த சேவையின் பலன் மாணவர்களின் கல்விப் பெறு பேறுகளின் வழி அனைவருக்கும் புலனாயிற்று. அரசாங்கப் பரீட்சைகளில் தமிழ், ஆங்கிலம் இரு பிரிவு மாணவிகளும் விசேட சித்திகளைப் பெற்று தமக்கும், பாடசாலைக்கும் பெருமை மிகச் சேர்த்தனர். 11 ஆண்டு கள் (1893 வரை) நீடித்த அவர்கள் சேவையை பாடசாலை இழக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் உருவானது.

புனித மரியாள் பாடசாலை கல்வி சகாப்தம் மூன்றாவதாக புதியதோர் நிர்வாகத்தைப் பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருமலை மறைமாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டு அதற்கென தனியான ஆயராக வண. லவேன்ஞ் ஆண்டகை நியமனம் பெற்றார்.

சதாப்தத்தை அண்மிக்கும் கல்லூரியின் கட்டிடமும் வெற்றிக் கேடயங்களும்

கல்லூரித் தடத்தில் குளுனி சகோதரிகள்

புனித மரியாள் கல்லூரியின் ஆசிரியத் தேவையை நன்குணர்ந்த ஆயர் அதிவண. லவேன்ஞ் ஆண்டகையின் துரித நடவடிக்கையால் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து புனித சூசையப்பர் குளுனி சபையின் அருட்சகோதரிகள் 1893 தை மாதம் திருகோணமலை பாடசாலையின் கல்விப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர். இவர்களில் திருமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மேரி ஜோசேப் எனும் பெண்மணியும் இணைக்கப்பட்டாள். தனது தாய் மண்ணில் தனது சபை ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டு மென்ற மேரி ஜோசேப்பின் இடையறாத செபம் இவ்வாறு நிறைவு பெற்றது.

மூன்றாவது சகாப்தத்தை புனித மரியாள் கல்லூரி சந்தித்தது. முன்குறிப்பிட்டவாறு 1893 இல் ஆரம்பித்த குளுனி சகோதரிகள் சேவை ஏறக்குறைய மூன்று தசாப்தங்களில் (29 வருடம்) மிகச் சிறந்த வளர்ச்சியை குறிகாட்டியது.

பாடசாலைக் கல்வியுடன், ஆதரவற்ற குழந்தைகளை அரவணைக்கும் சிறுவர் காப்பகம் இவர்கள் மேற்பார்வையில் உருவாக்கப்பட்டது. கல்விப் போதனையுடன், கைத்திறன்களான தையற்கலை, லேஸ் பின்னுதல் என்பவற்றிலும் மாணவிகள் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். குளுனி சகோதரிகளின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பில் ஒரு வருட கால எல்லையினுள் கல்வியின் வளர்ச்சி அபரிமிதமான பயனைக் காட்டி நின்றது.

உறுதியான சகாப்தம் கண்ட கல்லூரி
'உரிய நேரத்தில் சேர்ந்த அழகு'

மீண்டும் பாடசாலை தகுதி வாய்ந்த ஆசான்களை வேண்டி நின்றது. இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பும்

நூற்றாண்டைக் கடந்துவிட்ட மாடிப்படி அமைப்பு

1893 இல் திருகோணமலை பாடசாலையின் கல்விப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட புனித சூசையப்பர் குளுனி சபையின் அருட்சகோதரிகள்

கல்லூரியின் 150 ஆவது நிறைவை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்ட முதல் நாள் நினைவுத்தபால் உறை

கணனி அறை

கல்லூரியின் நூல் நிலையம்

பணியை விரைவாக நிறைவு செய்ய திருமலை மாவட்ட ஆயர் தம்மை அர்ப்பணித்திருந்தார்.

அப்போஸ்தலிக்க கார்மேல் சபையின் பிரதம தாயார் அல்வீசியாவிடம் இந்தக் கல்வித் தேவை குறித்து ஆயர் றொபிச்சஸ் ஆண்டகையினால் முன்வைக்கப்பட்டது. அவ்வேளை உரோமா புரியிலிருந்த ஆயரின் அறிவுறுத்தல்படி பொதுமன்றம் கூட்டப்பட்டு கார் மேல் சகோதரிகள் இலங்கை வருவதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டது. முதற் கட்டமாக தாயார் அலோசியாவுடன் தாயார் கொலஸ்ரிகாவும் இலங்கை மண்ணில் கால் பதித்தனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து பாடசாலைப் பொறுப்பினை ஏற்பதற்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட தாயார் லுவர்ட்ஸ் அவர்களுடன் அருட்ச கோதரிகள் கிறசன்ஸ், கிளேறா, ஐஸ்ரின் ஆகியோர் கப்பல் மூலம் பயணித்து 1922 மாசி ஐந்தாம் திகதி இலங்கை வந்தடைந்தனர்.

வண. அருட்சகோதரி லுவர்ட்ஸ் கார்மேல் சபை நியமித்த முதல் அதிபராகவும் சபை நிர்வாகியாகவும் பொறுப்பினை ஏற்றார். சகோதரி கிறசன்ஸ், பியானோ இசையில் மாணவிகளைப் பயிற்றலானார். சகோதரி கிளேறா கைப்பணி பயிற்சியாளராய் கல்வியின் பங்காளரானார். சிறுவர் காப்பகத்தை ஐஸ்ரின் சிரத்தையாய் கண்காணித்து பணி செய்யலானார். 05-02-1922 இல் ஆரம்பமான கார்மேல் சபையினரின் கல்விப்பணி இந்த மிலேனியத்திலும் தொடர்ந்து வருவதை கண்கூடாக தெரிந்து கொள்ளலாம். கல்லூரி வரலாற்றின் நான்காவது சகாப்தமாக கார்மேல் சகோதரிகள் வருகை பதிவு பெற்றது. சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற பெரு நாட்டம், தியாக சிந்தை, தெய்வ பக்தி, பணிவுடைமை என்று இன்னோரன்ன உயர்

விழுமியங்களை கொண்ட சகோதரிகளின் அர்ப் பணிப்பான சேவை தான் இன்றைய விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கும் கல்லூரியின் மூலதனம் என்று அழுத்தி கூறும் தைரியம் எமக்குண்டு.

பெண் கல்வி முக்கியத்துவம் பெருமளவு எதிர்ப்பிற்குள்ளான காலகட்டமது. தாயார் அலோசியாவின் வழிநடத்தல் மாணவர் கல்வி வளர்ச் சியில் பெரும் துணையாயிற்று. “வெட்கத்தை தூக்கி எறியுங்கள், ஆங்கிலத்தை சரியான உச்சரிப்புடன் தெளிவாகப் பேசுங்கள்” என்ற அவர் வார்த்தைகள் ஓயாது ஒலித்தன; பயனும் விளைந்தது.

'கடலிற்குப் பெருமை சேர்ப்பது சிப்பியில் தோன்றிடும் முத்தே, உலகின் எதிர்காலத்திற்கு பெருமை சேர்ப்பது இன்றைய மாணவ செல்வங்களே' தாயார் வெரோணிகாவின் இந்தப் பெருநோக்கு இளம் பெண்களை கல்வித் துறைகளில் தேர்ச்சி பெற வைப்பதில் பெரும் பயனை நல்கியது. ஆன்மீக நெறியும் அறநெறியும் வளர்க்கும் கருவிகளாக இறைவன் என்றும் பெண்களையே தெரிவு செய்தார் என்பதுதாயார்வெரோணிகாவின்திடநம்பிக்கையாகும்.

நேர்மை, தூய்மை, உண்மை இந்த மகுட வாசகத்தை தாரக மந்திரமாக கொண்ட கல்வித் தாபனத்தின் வளர்ச்சி வான்புகழ் கொண்டு வளர்ந்ததில் வியப்பதற்கு ஏதுமில்லை. பாடசாலைக் கல்வி வளர்ச்சி அதனை 1934இல்சிரேஷ்டஇரண்டாம்தரபாடசாலையாக்கியது. 1937 இல் கேம்பிறிஜ் வகுப்புகளை ஆரம்பித்திட வழிவகுத்தது. அரச பரீட்சைகளுக்கு தோற்றிய மாணவர் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் நூறு சதவீத சித்தியைப் பெற்று தமக்கும் கல்லூரிக்கும் பெருமை சேர்த்தனர்.

இரசாயன ஆய்வுகூடம்

அதிபர் அருட்சகோதரி நிரோஷா

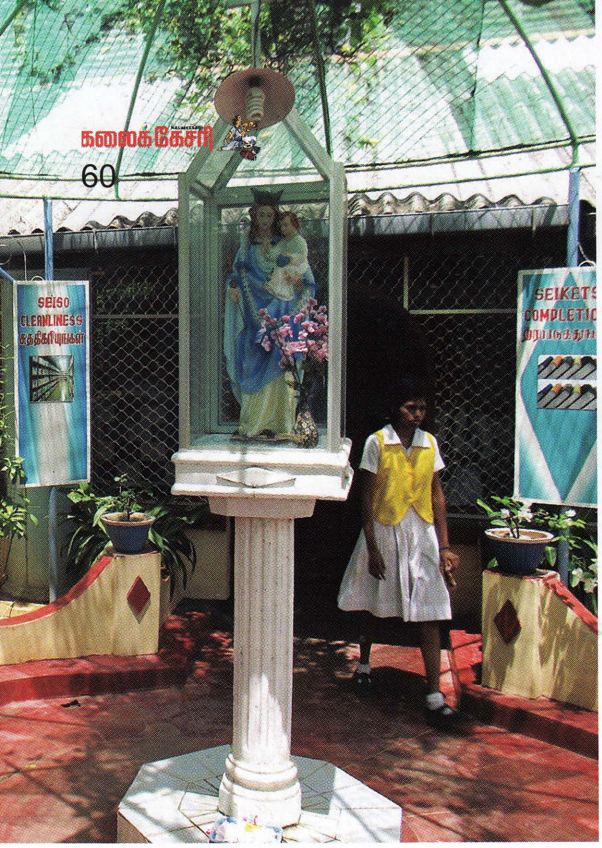

கல்லூரியிலுள்ள பச்சை வீட்டுத் திட்டம்

புத்தகப் பூச்சிகளாயன்றி விளையாட்டு மற்றும் புறக்கிருத்திய செயற்பாடுகளிலும் காட்டிய அபரிமிதமான திறமை அவர்களை முழு ஆளுமை வளர்ச்சி கொண்டவராக்கியது. இத்தகைய மகோன்னத பெருஞ்சிறப்பை பெறுவதற்கு அங்கு காலாகாலமாய் தலைமைத்துவ பணி செய்த அருட்சகோதரிகளின் அளப்பரிய சேவையும் அர்ப்பணிப்பும் பெரும் பங்காற்றியது என்பது சத்தியமாகும்.

1938 இல் தமிழாசிரியர் ஒருவருக்கான வெற்றிடத்தை வந்து பூர்த்தி செய்த சகோதரி அல்பேனா பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளிவந்தவர். தமிழ்ப் பிரிவின் தலைமை இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்த அதிபர்களின் நிர்வாகத் திறனுக்கு இவரை ஒரு உரைகல்லாக காட்டலாம்.

அருட். சகோதரி பிளன்டின் (1946 - 1948) பெற்றோர் தின விழா ஒன்றிலே பெண்மைக்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையிலே பெண்கல்வியின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி பேசிய உரை ரைம்ஸ் பத்திரிகையில் வெளியானது.

"We want our girls to be queens in their homes" எமது மாணவியர் தமது இல்லத்தில் அரசிகளாய் விளங்க வேண்டும் என்பதே எமது பெரு விருப்பமாகும். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்திலே பெண்ணுரிமை போற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை சமூகத்தில் நேர் நின்று எடுத்துரைத்த வார்த்தைகள் அன்றைய தேவையே என்பதே யதார்த்தம்.

கல்லூரித் தலைமை

கல்லூரியின் வரலாற்றையடுத்து அதன் வளர்ச்சிப்பாதையில் 1922 முதல் தலைமை தாங்கி வழிநடத்திய கார்மேல் அதிபர்களை நாம் நினைவு கூர்தல் ஏற்புடைய செயலாகும்.

கல்லூரி வரலாற்றில் 1922 முதல் 2014 இன்று வரை 19 அதிபர்கள் பெயர்கள் வரலாற்றில் பதியப் பெற்றன.

1963 வரை தனித்தியங்கிய தமிழ்ப்பிரிவு குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த அதிபர்களை கொண்டு சீரான வளர்ச்சியைக் காட்டி நிற்கின்றது. 1937 இல் தமிழ்ப்பிரிவு அதிபரான அருட்சகோதரி அல்பேனாவை தொடர்ந்து அருட்சகோதரிகள் சபீனா, அலக்கொக் ஆகியோரது வழிநடத்தலில் க.பொ.த சாதாரணம் வரை வகுப்புகளை படிப்படியே பெற்றமை அதன் வளர்ச்சிக்கு சான்றாகும்.

ஆங்கில பாடசாலையின் முதல் கார்மேல் சபை அதிபர் என்ற பெருமையை அருட்சகோதரி லுவட்ஸ் பெற்றுக் கொள்கிறார். 1937 வரை (தாயார் மக்டலின்) ஐந்து அருட்சகோதரிகள் பாடசாலை நிர்வாகிகளாய் பணிபுரிந்தனர்.

1937 இல் தாயார் பிளன்டின் காலம் பாடசாலையின் உயர்ச்சி மிகச்சிறந்ததாய் நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

பாடசாலையில் 10 ஆம் தர வகுப்பு ஆரம்பமாகியது. மாணவர்கள் காட்டிய பெரும் வளர்ச்சி அடைவு மட்டத்தைக் கண்டு பாடசாலையின் தரத்தை சிரேஷ்ட பாடசாலையாக உயர்த்த அரச அனுமதி கிடைத்தது. 1937 இல் கேம்பிரிஜ் வகுப்புக்கள் ஆரம்பித்ததால் தொடர்ந்து பரீட்சைப் பெறுபேறு 100

சதவீதமாகவே கல்லூரியின் புகழ் கொடிகட்டிப் பறக்கலாயிற்று.

அருட்சகோதரிகள் காமலின், மாறி, லிட்வினா என கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் படியில் உரமிட்ட உண்மைச் சேவையாளர்களையும் ஏனையோரையும் கல்லூரி நினைவு கூரும் கடப்பாடுடையது.

புனித மரியாள் கல்லூரி என்றால் அருட்சகோதரி திரேஸ்ராணி எனும் அளவுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுச் சரித்திரத்தை (1986 - 2004) தனக்கென சமைத்துச் சென்றவர் இவர். 1994ஆம் ஆண்டு மாசித் திங்கள் 16 ஆம் நாள் இப் பாடசாலை தேசிய பாடசாலையாக தரம் உயர்தப்பட்டு சிறப்புப்பெற்றது.

பாடசாலைப் பௌதீக வளம், ஆசிரிய வளம், மாணவியர் விழுமியங்கள், விளையாட்டு, யோகாசனம் என எத்துறைக்கும் வேண்டிய சேவையை அவர் நல்கியதால் கல்லூரி பெற்ற பயன்களின் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. 1999 இல் மிகப் பெரிய அளவிலான பொருட் செலவில் திரேசியன் கேட்போர் கூடம் திறக்கப்பட்டு அவர் பெயர் தாங்கி நிற்கின்றது.

கல்லூரியின் சமூகத் தொடர்புகள் என்னுமோர் முக்கிய பங்கை வகிப்பதை நினைவு கூர வேண்டும். வன்செயல்கள் வெடித்த பல கால கட்டங்களில் மக்கள் அடைக்கலம் புகுந்து பசியாறிய பெரும் புண்ணிய தர்மதாபனமாய் பலகாலம் கல்லூரி மாறியமை; கல்விக்கு பெரும் பாதிப்பை உண்டு பண்ணும் என்பதை அறிந்தும் சீவ சேவையை தமது சீவித சேவையாய் முன்னெடுத்த புனித தலைமை கொண்ட கல்வித் தாபனம் இதுவாகும். கல்லூரி புனித ஜோண்ஸ் அம்புலன்ஸ், பெண் சாரணியம் போன்றவை இன்னும் பல மாணவர் சமூக ஈடுபாட்டையும் செயற்திறனையும் சமூகத்திற்கு பயனுள்ள வகையில் ஏற்று வளர்த்து நிற்கின்றன.

இன்று கல்லூரியின் அதிபர் அருட்சகோதரி நிரோஷா (2011) இக்கல்லூரியின் ஆசிரியராயிருந்து, அதிபர் எனும் ஆசனத்தில் அடக்கமாய் அமர்ந்து அரும் பணிகள் தொடர்கிறார். கல்லூரியில் இன்று 1750 க்கு மேல் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். இத்தகைய பாரிய பொறுப்பை அன்னை மரியாளின் அசையாத பக்தியுடன் கண்ணும் கருத்துமாய் நடாத்தி வருகிறார். கல்லூரியின் நேர்மை, தூய்மை, உண்மை என்ற மகுட வாக்கியத்தை செயற்பாடுகளில் காணலாம்.

2014 ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தித்திறன் போட்டியில் இக்கல்லூரி தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாம் இடத்தையும் உயிரியல் ஆய்வுகூட போட்டியில் ("வித்தியா பிரபா போட்டி") தேசிய மட்ட விருதையும் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

உழைப்பை ஒருங்கிணைத்து கல்லூரி வளர்ந்துள்ளது. புதிய மிலேனியம் நோக்கி வளர்கிறது. இங்கு பெறுபேறாய் விளங்கும் மாணவிகளே சாட்சியாவர். 'Learn Love Live together unto fullness' என்ற தாரக மந்திரம் தொடர்ந்து செயற்பட இறையருளை வேண்டி நிற்கும் கல்லூரியை நாமும் வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்.

கல்லூரியின் முகப்புத் தோற்றம்

பிரசித்தி பெற்ற
ஹவானா கண்காட்சி

கியூபா நாட்டின் ஹவானா கண்காட்சி உலகப்பிரசித்தமானது. வருடாந்தம் ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் இடம்பெறும் இக்கண்காட்சி, 1573ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, காலங் காலமாக, காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றங்களையும் கண்டு கொண்டாடப்படும் ஒரு மாபெரும் கலாசார நிகழ்வாகும்.

1573ஆம் ஆண்டில் அடிமைகள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்றும் அக்காலத்தில் நடை பெற்று வந்த கோப்பஸ் கிறிஸ்ரி (Corpus Christi) ஊர்வலத்தில், இந்த அடிமைகள் பங்குகொள்ள, ஹவானாவின் நகரசபை அனுமதி வழங்கியதாகவும், இதுவே அக்கண்காட்சி ஆரம்பத்தின் ஊற்று எனவும் கூறப்படுகின்றது. பின்னர், ஆபிரிக்க சபைகள் எபனியை (Epiphany) (கிறிஸ்தவ விழா) கொண்டாடியபோது இந்த அடிமைகள், அவர்கள் பிளாஸா டி அரமாஸ் செல்வதற்காக வீதிகளூடாக நடத்திய ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

500 ஆண்டுப் பழைமைச் சிறப்புக் கொண்ட இக்க ண்காட்சி, மிக நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டதாகச் சிறப்புப் பெறுகின்றது என்பதைக் கூறவேண் டியதில்லை. காலத்தின் பிரதிபலிப்பாக மக்கள் தொகை மாற்றங்கள் மற்றும் அரசியல்துறை மாற்றங்களுக்கேற்ப, கண்காட்சியின் முக்கிய அம்ச ங்களிலும் மாற்றங்கள் தோன்றி உச்சம்பெற்று வருகின்றன என்பதைக் கூறவேண்டும்.

காலத்துக்குக்காலம், நிகழ்ச்சிகளின் கவர்ச்சி மென் மேலும் பொலிந்து, 1970ஆம் ஆண்டு வரை இடம்பெற்ற 'கண்காட்சி மகாராணி' (Queen of the Carnival) தெரிவுடன், அதிஉச்சம் பெற்றது என விபரிக்கப்படுகின்றது.

புகழ்பெற்ற ஹவானா கண்காட்சியின் வேர், மத்திய கால இத்தாலி நாட்டின் மூலவிழாவான கண்காட்சியில் இருந்து உருவாகி நடைபெறத் தொடங்கியது. பெப்ரவரியில் இடம்பெறும் தபசு காலத்துக்கு (Lent) சற்று முன்பதாக, ஈஸ்டருக்காக கத்தோலிக்க மக்கள், போஷாக்கான உணவு வகை

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து ரசிக்கும் மகத்தான நிகழ்ச்சி

களை உண்ணத் தடைவிதிக்கப்பட்ட வேளையில், கண்காட்சி இடம்பெறுவது, கிறிஸ்தவ நாட் காட்டியின் முக்கியமான பகுதியாகி, ஊர்வலங்கள், மிதவைகள் (Floats) மற்றும் முகமூடி வேடங்களுடன் கொண்டாடப்பட்டது. பின்னர் இத்தாலியில் இருந்து கண்காட்சியைக் கொண்டா டும் மரபு, கத்தோலிக்க ஐரோப்பாவிலும் பரவியது. அத்துடன் கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் அமெரிக் காவைக் கண்டுபிடித்தமையை அடுத்து கண்காட்சி கள், வேர்டே முனையிலும் (Cape Verde) கனறித் தீவுகளிலும் (Canary Islands) தென் அமெரிக் காவிலும், கரீபியன் தீவுகளிலும் நடைபெற்றன.

காலனித்துவ கால ஹவானாவில் அதாவது கண்காட்சி தொடக்கப்பட்ட 1573ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் பல்வேறு வர்க்கத்தரப்பினரும் இணைந்து ஆடையணிகள், முகமூடிகளுடன் குதிரை வண்டிகள், குதிரைகள் ஆகியவற்றைப் பாவித்தும், நடந்தும், ஊர்வலமாகச் சென்றனர். பிரமாண்டமாக வாணவேடிக்கைகள் இடம் பெற்றன. உயர்பிரபலம் பெற்ற மனிதர்களின் மிகப் பெரும் உருவப் பொம்மைகளும் ஊர்வலத்தில் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

கியூபாவில் ஆபிரிக்க அடிமைகள் அறிமுகப்படுத் தப்பட்டதுடன், புதிய ஆபிரிக்கசங்கீத உபகரணங்கள் மற்றும் நடன முறைகள் கண்காட்சியில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன.

கியூபாவின் முதல் ஜனாதிபதி பதவிக்கு வந்த ஆரம்ப வருடத்தில் (20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம் பத்தில்) அதாவது 1902ஆம் ஆண்டில், முதலாவது ஹவானா கண்காட்சி இடம்பெற்றது. கியூபா குடியரசு கால வரலாற்றில் சிறப்புற்று விளங்கிய காலப்பகுதியில் புதிய அம்சங்கள் பல அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அதில் கண்காட்சியை ஆட்சிசெய்யும் மகாராணி தெரியப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1908 ஆம் ஆண்டு ஒரேமாதி ரியான இரு மிகப்பெரும் நடனக் குழுக்களாவன வாத்தியக் குழுக்கள் எழுப்பிய தாளக்கட்டுகளுக்கு ஏற்ப நடனமாடியபடி கண்காட்சி இடம்பெறும்

இடத்துக்கு வந்து சேருகின்ற ஒரு மகத்தான காட்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்நடனம் குழுக்கள் “கொம்பர்சஸ்” என அழைக்கப்பட்டன.

ஹவானாவின் அயல்பகுதிகளில் பிறந்து வளர்ந்த இந்நடனக்காரர்கள் ஹவானா கண்காட்சி மற்றும் கியூபா கலாசாரம் ஆகியவற்றின் சின்னமாக விளங்கினர். இவர்கள் தமது நடனத்தின் மூலம் பண்டைய கதைகள் சிலவற்றைக் கூறுவர்.

1959 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற கியூபா நாட்டுப்புரட்சி மீண்டும் கியூபாவின் அரசியல் நிலைமையை மாற்றியதுடன் ஹவானா கண்காட்சி நிகழ்வும் பாதிப்படைந்தது. *1970* ஆம் ஆண்டு கடைசி ‘கண்காட்சி மகாராணி’ தெரிவு தொலைக்காட்சி மயப்பட்ட தேசிய நிகழ்வாக காட்டப்பட்டபோது அந்நிகழ்வு பல இலட்சக்கணக்கான பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்தது.

இவையெல்லாம் தற்போது இடம்பெறுவதில்லை. எனினும் மிதவைகள், கொம்பர்சஸ், முகமூடி வேடங்கள் தற்போதும் கண்காட்சி ஊர்வலத்தில் இடம்பெற்று வருகின்றன. இது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து ரசிக்கும் மகத்தான நிகழ்ச்சியாக ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இடம்பெற்று வருகிறது. இத்தகைய கலாசார மரபுகளையிட்டு கியூபா மக்கள் அளவில்லாத பெருமையை அடைகின்றார்கள்.

- கங்கா

கண்காட்சியில் இடம் பிடித்துள்ள பிரமுகர் உருவப் பொம்மை

கை நிறையப் பரிசுகளுடன் e Sampath ரெமிட்டன்ஸ் மீண்டும் வந்துவிட்டது

2015 செப்டெம்பர் 01ம் திகதி முதல் 2016 ஜனவரி 31ம் திகதி வரை
வெளிநாட்டுப் பணத்தை சம்பத் வங்கி ஊடாக இலங்கையில் பெற்றுக்கொண்டால்

முதலாம் பரிசு

10 இலட்சம் ரூபாய்

மற்றும் 3 பேருக்கு தலா 100,000 ரூபாய் மேலும் வீட்டு மின் உபகரணங்கள் பல.

• 32" LED TV • குளிர்சாதனப் பெட்டி (2 Door) • முழு தன்னியக்க சலவை இயந்திரம்
• Hifi Setup • Home Theater system

மேலதிக விபரங்களுக்கு 077 3 933 833 அழையுங்கள்.

e Sampath remittance service
அக்கரையின் அன்பு உடனேயே இக்கரைக்கு

Like us on facebook.com/Sampathbankplc

சம்பத் வங்கி
எதிர்காலத்தின் முன்னோடிகள்

Sampath Bank Fitch Ratings A+(lka) 0112 30 30 50 www.sampath.lk

*நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது. No. WP/GT/4414 இங்கிருக்கும் பொருட்கள் காட்சிக்கு மட்டுமே. பரிசுகள் வேறு மாதிரிகளாக இருக்கும் என்பதை கருத்திற்கொள்ளவும்.

சம்பத் வங்கி PLC-PQ 144 ஸ்ரீலங்காவின் மத்திய வங்கியினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டும், கண்காணிக்கப்பட்டும் வரும் வர்த்தக வங்கி. Grant McCann

மருதாணி எனப்படும் மருதோன்றி

டாக்டர் (திருமதி) விவியன் சத்தியசீலன்

M.D.(S) India, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சித்த மருத்துவத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்

மருதோன்றியை ஒரு சில பகுதிகளில் ‘மருதாணி’, ‘ஐவினைஇலை’, ‘அயிவினை, ‘மருதோணி’ என்றும் கூறுகின்றனர்.

இது நல்ல மணமுள்ள சிறிய மரமாகும். ஆறு மீற்றர் உயரம் வரை வளரக் கூடியது. சில முட்கள் கொண்டவை. இலைகள் தோல் போன்ற முட்டை வடிவமும் ஆப்பு வடிவ அடியையும் கொண்டவை. மலர்கள் பசும்மஞ்சள் அல்லது வெண்மை நிறம் கொண்டவை; நறுமணம் கொண்டவை; நுனி மஞ்சரிகளாக அமைந்துள்ளன. கனிகள் அமுங்கிய கோண வடிவானவை. விதை பல எண்ணிக்கையிலானவை; கோண வடிவின.

பரம்பலும் இனவிருத்தியும்

பொதுவாக யாழ். மாவட்டத்தில் தரிசு நிலங்களில் பரம்பிக் காணப்படுகிறது. சிலர் இதை வீட்டில் பயிரிட்டு வளர்க்கின்றனர். இந்தியாவில் தலைமுடிக்கு சாயம் (Hena Hair Dye) தயாரிப்பதற்காக பெருந்தொகையாக பயிரிடப்படுகின்றது. வேர்க் கன்றுகள், விதைகள் மூலமும் இனவிருத்தி செய்யலாம்.

மருத்துவப் பயன்கள்

சங்க காலத்திலேயே மருதாணி இலைகளை எலுமிச்சம் பழச்சாற்றில் அரைத்து பெண்கள் கை, கால் நகங்களுக்கு பூசி அழகூட்டுவார்கள். மருதாணியில் மருத்துவ குணமும் உண்டு. இதைப் பூசினால் நகச்சுற்றும் நகங்களில் ஏற்படும் பங்கஸ் நோயும் வராது.

ஆறாத வாய்ப்புண், அம்மைப்புண் ஆகியவற்றுக்கு இதன் இலையை அரைத்து நீரில் கரைத்து வடித்து வாய்கொப் பளிக்கலாம். அரைத்து அம்மைப் புண்களுக்குப் பூசலாம். கட்டிகளுக்கும் அரைத்துப் பற்றிடலாம்.

மருதோன்றிச் செடியின் வேர்ப்பட்டையை நிழலில் உலர்த்தி சருகுபோல உலர்ந்ததும் அதை உரலில் இடித்து, தூளாக்கி சல்லடையில் சலித்து ஒரு சுத்தமான கிண்ணத்தில் தூளைப் போட்டு கொஞ்சம் தேங்காய் எண்ணெய் சேர்த்து குழைத்து எந்தப் புண்ணாக இருந்தாலும் அதன் மேல் கோழி இறகைக் கொண்டு மருந்தை தடவி வந்தால் புண் சீக்கிரம் ஆறிவிடும்.

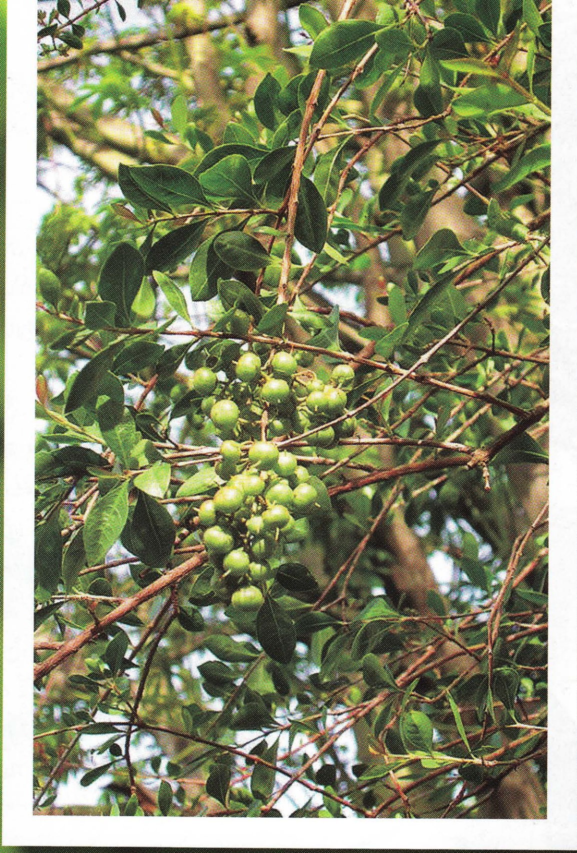

பாத எரிச்சல் நீங்க

சிலருக்கு இரவு, பகல் எந்த நேரத்திலும் பாதத்தில் ஒரே எரிச்சலாக இருக்கும். இதைப் போக்க மருதோன்றி இலையை அம்மியில் வைத்து எலுமிச்சம் பழச்சாறு விட்டு மைபோல் அரைத்து படுக்கைக்கு போகுமுன் பாதங்களில் பூசி இரண்டு மணிநேரம் கழித்து வெந்நீரில் கழுவலாம். இவ்வாறு செய்ய பாத எரிச்சல் நீங்கும்.

முடிவளர, நரைமாற

வாணலியில் தேங்காய் எண்ணெய் 500 மி. லீ விட்டு, மருதாணி இலை 100 கிராம் பொரித்து எடுக்கவும். இலையின் சாறு எண்ணெயில் சேர்ந்து சிவப்பாக மாறிவிடும். நறுமணத்திற்காக 10 மி. கி. சந்தனத்தூள் சேர்த்துக் காய்ச்சலாம். இதை நாளும் தேய்க்க முடிவளரும்; நரைமாறும்.

மருதோன்றி இலை, வெள்ளைக் கரிசாலை இலை, கறிவேப்பிலை இலை சம எடையாக சேகரித்து நன்கு நிழலில் உலர்த்தி, இடித்து, பொடித்து எடுத்து தலைமுடியை கறுப்பாக்க செயற்கையாக பயன்படுத்தும் சாயப்பொருளுக்குப் பதிலாக இப்பொடியை வெந்நீரில் அல்லது தேயிலை சாயத்தில் ஊறவைத்து (1/2 மணிநேரம்) தலைக்கு பூசி ஒரு மணி நேரம் சென்ற பின்பு தலை முழுகிவர முடி நன்கு கறுப்பாக மாறும்.

கால் ஆணி மறைய

மருதோன்றி இலையை கைப்பிடியளவு எடுத்து வந்து மஞ்சள் வசம்பு ஒவ்வொன்றும் 25 கிராம் அளவு வீதம் எடுத்து, அரைத்து இரவு வேளையில் கால் ஆணியிருக்கும் இடத்தில் வைத்து மேலே ஒரு வெற்றிலையை தணலில் வதக்கி கட்டி வந்தால் கால் ஆணி மறைந்து விடும்.

அதிக அளவில் வெளியேறும் சிறுநீரை கட்டுப்படுத்த..

மருதோன்றி இலையை மைபோல் அரைத்து உருண்டையாக எடுத்து அரை தம்ளர் காய்ச்சிய பசுவின் பாலில் கலந்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு மூன்று நாட்கள் கொடுக்கலாம்.

சில ஆண்களுக்கு சிறுநீர் வெளியேறும் பொழுது முன்னதாகவோ பின்னதாகவோ ஆண் சக்தி சிறிதளவு வெளியேறும். இதற்கு மருதோன்றி இலைகளை இடித்து சாறு எடுத்து, ஒரு தேக்கரண்டி சாற்றுடன் அதேயளவு சீனி சேர்த்து குழப்பி காலையில் கொடுத்து பின்னர் அரை தம்ளர் காய்ச்சிய பசுவின் பாலை அருந்த வேண்டும். இவ்வாறு ஏழு நாட்கள் அருந்த சுகப்படும்.

தலைவலிக்கு

★ மருதோன்றி இலையை அரைத்து பற்றுப் போட்டால் தலைவலி மறையும்.
★ மருதாணி இலையை தாய்ப்பால் விட்டு அரைத்தும் பற்றிடலாம்.

முழங்காலுக்குக் கீழே தோன்றும் கரப்பான் புண்களை ஆற்ற

மருதோன்றி வேரின் மேலுள்ள பட்டையை சீவி வெய்யிலில் காயவைத்து அதில் 50 கிராம் எடுத்து உரலில் இடித்து, துணியில் சலித்து ஒரு வாயகன்ற பாத்திரத்தில் போட்டு அதில் தேங்காய்

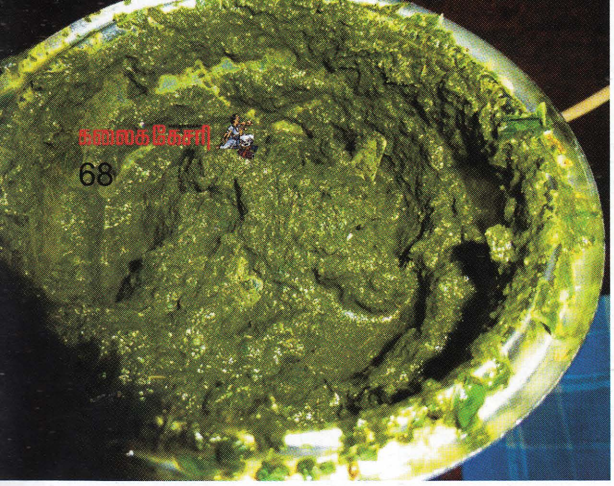

எண்ணெய் விட்டு 300 கிராம் மிருதாரசிங்கி இட்டு கலக்கி ஒரு நாள் வெய்யிலில் வைத்து எடுத்து கரப்பான் புண்ணின் மேல் பூச புண் ஆறும்.

ஆறாத புண் ஆற

மருதோன்றி இலையில் இரண்டு கைப்பிடியளவு எடுத்து ஒரு சட்டியில் போட்டு அத்துடன் நல்லெண்ணெயை விட்டு அடுப்பேற்றி இலைகள் நன்றாக வெந்து வதங்கியவுடன் இறக்கிவிட வேண்டும். பின் இலைகளை மட்டும் எடுத்து அம்மியில் வைத்து அரைத்து இதே எண்ணெய் போட்டுக் கலக்கி எடுக்கவும். பின் காலை, மாலை புண்ணை சுத்தம் செய்துவிட்டு துணியில் இந்த மருந்தை தடவி புண்ணின் மேல் வைத்துக் கட்டிவிட வேண்டும். ஏழு நாட்களில் ஆறிவிடும்.

வேறுசில

★மருதாணி இலைகளைத் தண்ணீரில் ஊறவைத்து அந்தத் தண்ணீரால் வாய் கொப்பளித்தால் தொண்டைக் கரகரப்பு நீங்கும்.

★மருதாணிக் கொழுந்து இலைகளைப் பூவோடு சேர்த்துப் பறித்து சாறு எடுக்கவும். தினமும் காலை, மாலை இருவேளையும் இரண்டு தேக்கரண்டி குடித்து வந்தால் தொழுநோய் குணமாகும்.

★மருதாணி, குளிக்கும் சோப்பு (சிறிதளவு) இரண்டையும் எலுமிச்சம் பழச்சாறு சேர்த்து அரைத்து தேமல், படைகள் போன்றவற்றின் மீது தடவி ஊறவைத்துக் குளித்தால் குணமாகும்.

★மருதாணி இலையை அரைத்து கண்கள் மீது வைத்து கட்டிக்கொண்டால் கண்களில் நீர் வடிவது நிற்கும்.

★மருதாணிச் செடியின் பட்டைகளை ஊறவைத்த தண்ணீரில் தேன் கலந்து காலை, மாலை இருவேளையும் குடித்தால் கல்லீரல் மற்றும் மண்ணீரல் நோய்கள் குணமாகும்.

★மருதாணி இலையை அரைத்து சிறு உருண்டைகளாக செய்து வெய்யிலில் காயவைக்கவும். பின்னர் தினமும் ஓர் உருண்டையை எடுத்து தேங்காய் எண்ணெயில் கரைத்து தலையில் தடவி வந்தால் முடி நன்றாக வளரும்.

★மருதாணி இலைச்சாறு (ஒரு தேக்கரண்டி), தண்ணீர் (ஒரு தம்ளர்),தேன் (ஒரு கரண்டி) அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து குடித்து வந்தால் விந்து உற்பத்தியும் ஆண்மையும் பெருகும்.

★மருதாணி இலைச்சாறு (2 லீட்டர்) நல்லெண்ணெய் (2லீட்டர்), பசுப்பால் (2 லீட்டர்) மூன்றையும் ஒன்றாகக் கலந்து காய்ச்சி தலைக்கு தேய்த்துக் குளித்து வந்தால் இளநரை நீங்கும்.

www.facebook.com/SoulMateSL
என்னைத் தவிக்கவிடும்
உனது நறுமணம்...
இப்போது நம் இருவருக்கும்
Soul Mate
COLLECTION
Darker knight
TRUE PASSION For Women
JASMINE
ARMY
விலை ரூபா 165/-
தற்போது புத்தம்புதிய 16 நறுமணங்களில்.
சோல் மேற், எப்போதும் என் அருகில்...
Natural Wonders
விற்பனையாளர் மற்றும் விநியோகத்தர்: நச்சுரல் வொண்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட், 4ஆவது மாடி, இல.33, புனித மைக்கல் வீதி, கொழும்பு 03.

பாரம்பரிய கலைப் பண்பாடும் அதன் அடித்தளமான கருத்து வெளிப்பாடுகளும்

- கலாநிதி எம். பி. ரவிச்சந்திரா

ஈழத்துக் கூத்துக் கலையின் சமூக இணைவுத்தளம் என்பது கோவில், வீதி, வயல், வெட்டவெளி இவற்றில் அமைக்கப்பட்ட வட்டக் களரியுடன் தொடர்புபட்டது. அதற்கு அப்பால் அது பண்பாட்டு மாற்றத்தில் நாற்சட்டக மேடையுடனும் தொடர்புபட்டது. கால மாற்றத்தினதும் சமூக மாற்றத்தினதும் தேவைக்கும் புலமைக்கும் ஏற்ப அது பல்வேறு தளங்களில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்தவகையில் கூத்து எங்கெல்லாம் நிகழ்த்தப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் சமூகங்கள் இணைகின்றன. இந்த சமூக இணைவுகளில் கூத்து நிகழ்தப்படுவதால் கூத்து சமூதாயக் கலையாகிறது.

கூத்து இரவிரவாக நிகழ்த்தப்படும் கலைமட்டுமல்ல; கூத்தாடுவதற்கான பயிற்சி, அறிவித்தல் தொடங்கி, சட்டம் கொடுத்து, பயிற்சிகள் அளித்து, சதங்கை கட்டி, வெள்ளுடுப்பு உடுத்தி, அரங்கேற்றம் செய்து, வீட்டுக்கு வீடு ஆடுதல் வரை அது ஒரு நீண்ட சமுதாயம் சார்ந்த செயற்பாடு ஆகும். இந்த சமுதாயச் செயற்பாடுகளில் கிராம உறவு நிலை, குடும்ப உறவு நிலைகள், அவற்றின் இன்ப துன்பங்கள் அனைத்தும் இணைந்துள்ளன. அதனால்தான் அது சமூக வாழ்வியலில் சுதேசிகளின் தன்னடையாளமுமாக இருக்கிறது என்கிறோம்.

சாதிகளுக்குரியதும் சமயத்தவர்களுக்கு உரியதும் பல சமூகத்தவர்களுக்கு உரியதுமான இக்கலை கிராமத்துக்குக் கிராமம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம், பிராந்தியத்திற்குப் பிராந்தியம் சிற்சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும், பொதுவாக ஈழத்தமிழ் மொழிக் கலைப்பண்பாட்டில் பல பொதுவான அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதால் தமிழ் தேசியத்தின் தன்னடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. இதனால் தான் ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்துக் கலை ஈழத் தமிழர் தம் வாழ்வியலின் தேசிய அடையாளமாக அடையாளப்படுத்தி நிற்கிறது எனலாம்.

ஒரு நாடு என்ற கட்டமைப்புக்குள் பல தேசங்கள் இருக்கலாம். பலதேசியங்கள் இருக்கலாம். பல மொழியிருக்கலாம். பல பண்பாடுகள், பல கலைகள், பல வரலாறுகள், பல இனங்கள், பல சமூகங்கள், பல

> “ ஒரு நாடு என்ற கட்டமைப்புக்குள் பல தேசங்கள் இருக்கலாம். பலதேசியங்கள் இருக்கலாம். பல மொழி இருக்கலாம். பல பண்பாடுகள், பல கலைகள், பல வரலாறுகள், பல இனங்கள், பல சமூகங்கள் , பல சாதிகள் இருக்கலாம். இவை அவ்வினங்களின் சமூகங்களின் சாதிகளின் மொழி, வரலாறு, கலை பண்பாட்டு கட்டமைப்புக்குள் ஓர் பொதுவான இனக்கப்பாட்டில் தம்மை தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தலாம். ”

சாதிகள் இருக்கலாம். இவை அவ்வினங்களின் சமூகங்களின் சாதிகளின் மொழி, வரலாறு, கலை, பண்பாட்டு கட்டமைப்புக்குள் ஒரு பொதுவான இணக்கப்பாட்டில் தம்மை தேசிய இனமாக அடையாளப் படுத்தலாம். அவ்வாறு பல நூற்றாண்டு காலமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட தேசியங்கள் தமக்கெனக் கட்டமைக்கப்பட்ட அரசியல் வரலாற்றை, மொழியை கலையை, பண்பாட்டை ஏன் ஒரு நிலப்பரப்பை உரிமை கோரலாம்.

இவ்வகையில் எமது தேசத்தின் சுதேசியக் கலைகள் தொடர்பான சிந்தனாவாதம் பற்றிய கருத்தாடல்களில் தேசியம், சுதேசியம் பற்றிய புரிதல் அல்லது தெளிதல் முக்கியமானது.

உண்மையில் கூத்துக்கலை ஈழத்தமிழர்களின் பண்டுதொட்டு வழக்கில் இருந்த பாரம்பரிய பண்பாட்டுக்கலை. இக்கலை எமது உயிரோடும், ஊனோடும் ஒட்டிப்பிறந்த கலை. அதனால்தான் இதனை எமது சமுதாயக்கலை என்றும் தேசியக் கலை என்றும் கருதுகிறோம். இதனை வெறுமனே வாழ்வியலின் அடையாளம் என்றோ தேசியத்தின் அடையாளம் என்றோ பிரித்துப் பார்க்காமல் ஈழத்தமிழர் வாழ்வியலின் தேசியக் கலை அடையாளம் என்கிறோம். ஏனெனில் ஒரு சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு வழக்கமும் அச்சமுதாயத்தின் ஏனைய எல்லா வழக்கங்களோடும் நெருங்கிப் பிணைந்து ஒன்று மற்றவற்றின் தன்மையை நிர்ணயிக்கிறது.

ஒவ்வொரு வழக்கத்தின் செயற்பாடும் ஒரு சமுதாய அமைப்பின் ஒழுங்கைப் பேணிக் காப்பதற்குச் செய்யும் பணியென்பது துர்க்ஹைமின் கோட்பாட்டில் இருந்து ராட்கிளிப் அறிந்து கொண்டதாகும்.

வைத்துக் காண்பதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினார். ஆயினும் மனித இனம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவை ஓரே சீரான முறையில் அல்லாமல் வெவ்வேறு வேகங்களில் மாற்றமடைகின்றன என்றும், அவற்றை வளர்ச்சி நிலைகளில் இணைக்க முயல்வது தவறென்பதும், அவர் வற்புறுத்திய கருத்துக்களாகும்.

செயற்பாட்டியலாளர் போலல்லாமல் அவர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பலமுனைகளில் பரவுதல், கலப்பு மணம் ஆகியவற்றின் பங்கைச் சுட்டிக்காட்டி ஓர் இனத்தின் வரலாறு அவ்வினம் அப்பொழுது பெற்றிருக்கின்ற பண்பாட்டுக் கூறுகளை விளக்கவே ஆராயப்பட வேண்டுமென்னும் முடிவுக்கு வந்தார்.

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தாம் கடன் பெற்ற கலைகளையும் கருத்துக்களையும் தமக்கே உரிய முறையில் வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். இயற்கையானது என நாம் கருதும் உணர்வுகள் நம் பண்பாட்டின் விளைவுகள் என்பதை வேற்று நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் அறியமுடியும்.

மேலும் ராட்கிளிஃப் பிரௌனின் அணுகு முறையை அமைப்புச் செயற்பாட்டியல் என்று கூறலாம். ஏனெனில் சமுதாயம் ஓர் உயிர்ப்பொருள் போல் இயங்குகிறதென்றும் ஒரு பழக்கத்தின் தொடர் வாழ்க்கைக்கு அளிக்கப்பெறும் பங்களிப்பே என்றும் ராட்கிளிஃப் பிரௌன் கருதினார். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் சில சமுதாய உறவு முறைகள் காணப்படுவதை எடுத்துக் காட்டி சமூதாய நடத்தை பற்றிய விதிகளைக் கண்டறியவே அவர் ஆர்வம் கொண்டார்.

இக்கருத்துநிலையில் மாலினோஸ்கி, ராட்கிளிப் - பிரௌன் ஆகியோருக்கிடையே கருத்து வேறுபாடு அதிகமாயினும் அவ்விருவரும் மானிடவியலில் செயற் பாட்டியல் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றார்கள். வாழும் சமுதாயங்களை அவைகள் சமுதாயப்படிவ வளர்ச்சியில் அடைந்திருக்கும் நிலைகளுக்கு ஏற்ப எடையிட்டுத் தரம் பிரிக்க முடியுமென்று பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் கருத்தினை அவர்கள் இருவரும் ஏற்கவில்லை. சிறுசிறு சமூகங்களின் வழக்கங்களை முந்தைய காலத்தின் எச்சங்கள் என்று விளக்குவது தவறு என்பது அவர்கள் வாதம். அவ்வழக்கங்களின் இன்றைய செயற்பாட்டை வைத்து விளக்கு வதே முறையென்பர்.

பிரான்ஸ் போவஸ் என்பவரும் வழக்கங்களை அவற்றின் சமூதாய சூழலில்

இவ்வகையில் பிரெஞ்சு மானிடவியல் மேதையான கிளாட் லெவிஸ்ட்ராஸ் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் பரிந்துரைத்த அமைப்பியல் அணுகுமுறை ராட்கிளிஃப் பிரௌன் கையாண்ட அமைப்புச் செயற்பாட்டியல் அணுகுமுறையோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. பின்னது சமுதாயச் செயலில் உள்ள ஒழுங்குகளை ஆராய்ந்தது. முன்னது சமுதாயச் செயலை மனித எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாகக் கண்டு மனித எண்ணத்தின் அமைப்புகளை வைத்துப் பார்த்தது. மக்களது நம்பிக்கைகளும் கருத்துக்களும் அவர்களது பொருளாதார

நிலைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. எனும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டிற்கு அமைப்பியல் எதிரானது என்பதாகும்.

துர்க்ஹைம், மாஸ் ஆகியோர் தர்க்க ரீதியான சிந்தனையின் தோற்றத்தை தொடக்க காலத்து சமுதாயங்களின் கூட்டு மனவுணர்வில் மீட்டு ருவாக்கம் செய்ய முனைந்தனர். இயற்கை உலகை பற்றிய பாகுபாடு எல்லாம் தனிமனித அறிவிற்கு எட்ட முடியாத சிக்கலுடையவை என்பதும் கூட்டு மனவுணர்விலேயே அவை தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதும் அவர் முடிவாகும். இவ்வகையில் கூட்டு மனவுணர்வின் இறைமையாக்கத்தில் சமயம் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்னும் கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது.

சமுதாயத்தின் தொடர்ந்த வாழ்விற்கு அதில் ஒவ்வொரு குழுவும் தன்னிடத்தை அவ்வப்பொழுது உறுதி செய்து கொள்வது தேவையாயிற்று. ஒரு குலத்திற்கு அதன் இனமரபுச் சின்னத்தோடு இருந்த உறவு தற்செயலானது; விதிக்கட்டற்றது.

துர்க்ஹைமின் குறியீட்டுச் செயலின் பங்கு பற்றிய கோட்பாடு சமுதாய அறிவியல் துறைகளில் மூன்று வழிகளில் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாகியது. அமைப்பு மொழியியல், தொண்மம் - சடங்கு பற்றிய அமைப்பியல், கோட்பாடு - சமயம் பற்றிய செயற்பாட்டியல் ஆகிய மூன்றும் புறக்கணிக்கக் கூடியவை அல்ல.

மொழி ஆய்வில் அமைப்பியல் கோட் பாட்டை அறிமுகப்படுத்திய சசூர் கூட்டு மனவுணர்வின் தன்மைகளென்று துர்க் ஹைம் அடையாளம் காட்டியவை மொழிக்குப் பொருந்தும் என்று கூறினார். அது உண்மையில் எமது பாரம்பரியது கூத்துக் கலைக்கும் பொருந்தும்.

மாலினொஸ்கி போன்ற ஆங்கிலச் செயற் பாட்டியலாளர் துர்க்ஹையின் கோட் பாட்டில் இருந்து ஒரு சமுதாயத்தின் சமயம் அதன் ஒழுங்கமைப்பைப் பிரதிபலிப்பதோடல் லாமல் அவ்வொழுங்கைத் தற்போதைய நிலையில் காத்துக்கொள்ளும் வகையிலும் செயல்படுகின்றது என்ற கருத்தைப் பெற்றனர். பண்டை மக்களின் தொன்மங்களில் காணக் கிடக்கும் வேறுபாடுகள் சமுதாய அமைப்புக்க ளின் வேறுபாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் மையப் படுத்தப் பெற்ற அரசியல் அமைப் புக்கள் சமமான தகுதியுடைய பல தெய்வங்க

ளில் நம்பிக்கை கொண்ட சமயங்களைப் பெற்றிருக்கும். குறிப்பாக மரபுவழி அமைந்த சமுதாயங்கள் முந்தையோர் சடங்குகளோடு தொடர்புபடுத்தப் பெறும். இலக்கிய மானிடவியல் அறிஞர் லெவிஸ்ட்ராஸ் அமைப்பியல் கோட்பாடுகளை இரண்டு முனைகளில் விரிவு படுத்தினார்.

உறவு முறைகளின் அமைப்புப் பற்றியும் தொன்ம அமைப்புப் பற்றியும் அவர் நிகழ்த்தியுள்ள ஆய்வுகள் பெருவியப்பிற்குரி யவை. ராங்கிளிஃபின் ஆய்வை பயன்படுத்திக் கொண்ட லெவிஸ்ட்ராஸ் அவரைப் போலவே தனிமனிதர்களின் வாழ்வைக் காட்டிலும் சமுதாய அமைப்புக்களின் வாழ்வே தம் கவனத்திற்குரியவை எனக் கருதினார். தனிமனிதத் தேவைகள் சமுதாய அமைப்பின் தேவைக்கு உட்பட்டவை என்பது அவர் முடிவு. சமுதாய உறவுகளைப் பரிமாற்றம்

நீட்டிக்கிறது என்ற மாஸின் கோட்பாடும், லெவிஸ்ட்ராஸின் கவனத்தை ஈர்த்தது. ஆனால் அவர் பரிமாற்றத்தால் தோற்றுவிக்கப் பெறும் அமைப்பையே மனித சிந்தனையின் அமைப்புத்தான் நிர்ணயிக்கிறது என்று வாதிட்டார். அமைப்பியல் கோட்பாடு சமுதாய் அமைப் பைக் கருத்துக்களின் விளைவாகவே விளக்குகிறது.

துர்க்ஹைம், மாஸ் போன்றோர் தர்க்க ரீதியான சிந்தனையின் தோற்றத்திற்கு ஒரு கூட்டுச் சமுதாயப் பகுதிகளில் அமைப் பால் விளையும் அனுபவமே காரணம் என்று நினைத்தனர். ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக லெவிஸ்ட்ராஸ் மனித எண்ண அமைப்பே சமுதாய உறவின் அமைப்பிற்குக் காரணம் என நம்பினார்.

உலகலாவிய குறியீடு என்று சொல்லக் கூடியது ஏதுமில்லை என்பது லெவிஸ்ட்ராஸின் முடிவு. சில குறியீடுகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பண்பாடுகளில் காணப்படுமானால் அவை ஓரிடத்தில் இருந்து மற்ற இடங்களுக்குப் பரவியிருக்க வேண்டும். அல்லது குறியீட்டுப் பொருள்களின் உள்ளார்ந்த தன்மைகள் ஒரே மாதிரியான தொடர்புகளை அப்பண்பாடுகளுக் குச் சுட்டியிருக்க வேண்டும். இது எமது கலை பண்பாட்டியல் ஆய்வில் மிகமுக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவை.

அமைப்பியலார் மானிடப் பண்பாட்டில் ஒரு தற்செயலான காரிய காரணத்தொடர்பற்ற கூறு இருப்பதை வலியுறுத்துவர். மனித சமுதாயப் படிம வளர்ச்சியின் போது உடல்கள் உறவு முறையின் எல்லைகளைத் தாண்டியும் சமுதாயச் செயல்பாட்டு அமைப்புக்கள் விரிவ டைந்து இருக்கின்றன. சமுதாய மானிடவியல் ஆய்வுகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங் களுக்கெல்லாம் உயிர் வாழ்க்கைக்குத் தேவை யான பொருள்களின் அடிப்படையைத் தாண் டிய விளக்கத்தின் துணையே காரணமென லாம். ஆனால் பொருள்களைச் சிந்தனைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் உரிமை முழுமை யானதா அல்லது அதற்குக் கட்டுப்பாடுகள் தேவையா என்பது விவாதத்திற்கு உரிய கருத்தாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிலவுகின்ற சமுதாய உறவுகளுக்குள்ள ஒழுங்குகளைச் சமுதாய அமைப்பென்றும் புதிய சூழல்களை அவைகளுக்கு ஏற்ற உத்திகளைக் கையாண்டு எதிர்கொள்ளும் முறையைச் சமுதாய நிறுவன மென்றும் அவர் விளக்குவார். ஒரு சமுதாய நிறுவனத்தை நோக்குவோமானால் எவ்வாறு மனிதர்கள் அவர்களுடைய சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்ப முடிவுகள் எடுக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகும். பிரடெரிக்பார்த் என்ற நோர்வேஜியன் மானிடவியலாளர் தனி மனிதர்களைத் தங்கள் சொந்த நலன்கருதி செயற்படும் பகுத்தறிவு கொண்ட நாடகப்

பாத்திரங்களாகவே பார்த்தார். ஒரு சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் என்று கருதப்படுபவை எல்லாம் அச்சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் தங்களுடைய காலம், வசதி வாய்ப்புக்களை எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்வதென்று எடுக்கும் முடிவுகளின் விளைவுகளே என்பது அவர் முடிவு. இது எமது பாரம்பரிய கூத்துக் கலைக்கும் பொருந்தும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் அறுபதுகளில் மார்வின் ஹாரிஸ் பண்பாட்டுப் பொருள் முதல் வாதம் என்னும் கோட்பாட்டை முன்வைத்துச் சமுதாய வாழ்வின் நிலைகளை நிர்ணயிப்பதில் முதலிடம் பெறுபவை தொழில்நுட்பம், மக்கள் தொகை போன்றவையே என்று கூறினார். சமுதாயச் செயற்பாட்டிற்கான காரணங்கள் பொருள் நிலையில் இருந்து கருத்து நிலைக்குச் செல்வதல்லாமல் கருத்து நிலையில் இருந்து பொருள் நிலைக்குச் செல்வதில்லை என்பது அவர் முடிவு இந்த யதார்த்தத்தை எமது கலைத் தேடல் தொடர்பான கருத்தாடலில் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு சமுதாய அமைப்பு ஓர் உற்பத்தி முறையிலிருந்து வேறொன்றுக்கு மாறும் போது ஏற்படும் விளைவு கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மாற்றம் ஏற்படும் காலத்தில் ஒரு சமுதாய அமைப்பில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உற்பத்தி முறை ஒரு சமயத்தில் இருக்கலாமென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது எமது கூத்துக் கலைக்குப் பொருந்தும்.

ஆயினும் ஆங்கிலச் செயற்பாட்டியலாளர் சமுதாய மாற்றத்திற்கு உரிய இடம் தராமல், காலனித்துவத்தின்தாக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல் காலனி அரசுகளைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் தம் ஆய்வுகளை நடத்திச் சென்றனர் என்று ஆசாத் கடுமையாகச் சாடினார். இத்தகைய குற்றச்சாட்டு அமெரிக்காவிலும், பிரான்சிலும் எழுந்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சமுதாயங் களில் மேலையாதிக்கத்தின் விளைவுகளை இருட்டடிப்புச் செய்ய முயலுதல் தவறென்றும் உரைக்கப்பட்டது. இந்த யதார்த்தத்தை புரிந்து அதன் சாதகத் தன்மைகளை நாம் நமக்கு உரியதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மனித இனம் பரம்பரையாகப் பெறுகின்றதல்லாமல் பல பண்பாட்டுக் கூறுகளை முயன்று பெற்றுக் கொள்ளும் தனித்திறம் கொண்டிருப்பதுமாகும் என்று ஹாரிஸ் வாதிடுவார். இக்கூற்று எமது பாரம்பரியக் கூத்துக்கலை இன்று அடைந்துள்ள மாற்றங்களுக்கு தக்கச் சான்று. இந்த மாற்றங்கள் யதார்த்தமானவை. உலக ஓட்டத்திற்கு ஏற்புடையவை.

'Puli Kooththu'

A performing art tradition of the indigenous people of the Eastern Province

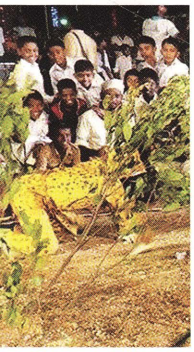

Dr.S.Jeyasankar

'Puli Kooththu' is another traditional performance with a long history of the indigenous people of Eastern Sri Lanka. It is mostly performed in January and April in connection with 'Pongal' and New Year celebrations. It is also performed in the environs of 'Mahidi Kooththu', another vibrant performance tradition of the Eastern part of Sri Lanka.

Puli Kooththu' is performed house to house and people offer money, paddy, rice etc. during the time of celebrations. It depicts the hardships in collecting honey in the forest and also reveals the ethics of hunting too. Five to seven people take part in this performance and perform for 15 to 20 minutes. People from Vaharai, Santhiveli, Siththandy, and Vantharumoolai are still engaged in this performing tradition and Vaharai tradition is different both in style and in content from the other places.

'Puli Kooththu' as a performance that consists of entertainment and educational value not only for adults but also for kids. It is meant to be performed in an open space and for intimate interaction with a small crowd. 'Puli' interacts with the audience particularly with children and makes them laugh and scared. 'Puli' has a long tail in Vantharumoolai, Siththandy and Santhiveli

tradition and another person carries it and makes jokes out of it. At times 'Puli' attacks its own tail too.

It is important to note that 'Puli kooththu' is the art of the indigenous people of this country. The art depicts not only the challenges and sufferings of their past and represents tradition but the present too. It is interesting and important to note how the regulations of modern days affect them, cause them to suffer and even make them lose their dignity too.

They are facing problems in 'chena' cultivation and collecting honey because of strict regulations. This leads them to fall prey to vulnerable credit and micro credit systems. Youths of the community are being dragged into cheap labor force and become dependants.

'Puli Kooththu' is not just a mere performance of the people. Generally folk arts are part of the life of the people and community. Trying to understand folk arts with modern notions of art and aesthetics will bring nothing but chaos to the art and to its people.

Most of the modern interventions fail to understand this reality.

Not only the people in the villages but importantly the people in urban and metropolitan areas also need a community life, and folk arts provide the environment where people gather together and exhibit their creativity and skills.

But a section of the folk arts need reformulation. The treatment of women and peripheral characters are to be contested in order to make it appropriate for the current context.

'Puli Kooththu' performance tradition in Vaharai is very progressive in this regard. The equal treatment of 'veddar' King and Queen is a notable feature of the art form.

Most of the modern interventions fail to understand the reality of the dynamics of folk art traditions. This is the place where much attention is needed.

Community based art forms could function as an effective medium to liberate people from the clutches of consumer culture of the liberal economy of the globalized world.

The musical content of Bharathanatyam

Kalasuri Dr. Arunthathy Sri Ranganathan
Lecturer – University of Visual and Performing Arts – Colombo
Former Director –Sri Lanka Broadcasting Corporation

Just as music admits of the division, Art Music, Sacred music, Operatic music, Martial music and Folk music, dance also admits of the divisions, Art dance, Sacred dance, Dance pertaining to nritya nataka and kuravanji nataka, martial dance and folk dance. The sequence of the gana-naya-desya types of ragas adhered to in a music concert has its parallel in the sequence of items in a concert of Bharathanatyam, Nritta, Nritya and abhinaya. Just as in Art music, we experience Gana rasa or pure aesthetic joy and in applied music, other rasas like devotion, love, heroism, disgust, wonder etc. In concerts of art dance we experience natya rasa or pure aesthetic joy (pertaining to the realm of dance). In applied dance, other rasas like love (both Sringara and vipralambha types) heroism, devotion etc are experienced.

The musical content of Bharathanatyam is an exciting branch of study. It is obvious that there can be no dancing without music. Even in an absolute dance like Thandava which is performed to the accompaniment of pure rhythmical syllables are sounded on paticular notes. In the musical compositions used in dancing, we have to take note of three factors viz, music, rhythm and sahithyam. A musical composition intended to be merely sung in a concert and a musical composition

Music recital by Arunthathy Sri Ranganathan team (Thyagaraja Uthsavam Thiruvaiyaru. 1994)

intended to be danced to can easily be distinguished. With the exception of the padam and the pada varnam, the music of the other dance forms may not have any high musical value. But all compositions intended to be sung in concerts do posses a high musical value.

In musical forms accompanying dance, there is always scope for the interpolation of an intricate pattern of jathis for foot-work along with hand movements. The conductor (Nattuvanar) suddenly shoots off in to a passage of jathis in cross rhythms and the dancer dances to these jathis. The nattuvanar may plung in to a passage of jathis in triple time and revert to the original theme later on at the correct and appropriate place. A dancer has to be alert and dance to the new rhythm.

With the exception of the thillana, which is used in both concerts of music and dance, the musical forms used in music concerts have no passage of jathis. But passage of jathis are an integral feature of dance compositions like alarippu, sabdam, swarajathi and pada varnam.

No song is taken up for abhinaya unless it admits of latent ideas capable of being intelligently portrayed through a series of gestures. To follow the sequences of abhinaya with interest, one should know both the language of the gestures and the bhava of the sahithya. The padams of classical composers constitute a rich repertoire in the sphere of dance.

The vocalists, etudes, and exercises practiced in music to attain high technique in performance, have their parallel in the adavu jathis and other exercises to attain the requisite technique and perfection in dancing. The ragas used in dance musical forms are all rakthi ragas i.e ragas which have an emotional appeal and not ragas which have a mere intellectual appeal. Ragas capable of evoking more than one

rasa are generally used. According to the gradation of feeling intended to be portrayed, the composer resorts to the particular raga and emphasizes particular phrases in to it. For example, to express sorrow, various gradations of this feeling can be effectively portrayed by ragas like Mukhari, Nadanamakriya, ahiri, sahana, and subabanthuvarali.

Of the musical forms used in Bharathanatyam, the Padams, and Pada varnams, have an independent musical value. The slow tempo of the Padam is ideally suitable for the delineation of the raga bhava in all its colourful aspects. In the Pada Varnam, there is music in both slow tempo and medium tempo. Graces in slow tempo like vali and ullasita can be heard in all their fullness and glory in these compositions.

Rhythm is the back bone of all dancing. When abhinaya is performed for a sloka, padya, viruttam or other verse, there is no rhythm as such. The verse is sung in some appropriate raga and abhinaya is performed. In all other cases, dance music is essentially rhythmic. Corresponding to the solfa syllables sa ,ri , ga ,ma , pa , da , ni, in music ,there are the rhythmical solfa syllables ta, dhi, tom, nam, taka tari kita, naka tom tadhin gin natom etc. Phrases of variegated beauty are coined with these

syllables and dances are performed. This lends a certain liveliness, the like of which is unknown in the music of most other civilisations.

The musical compositions sung in Bharathanatyam are not loaded with sangatis (variations) subtle nuances and excessive gamakas. If these technical beauties are present, they will be a detracting factor, weaning our attention away from the dance.

When considering a Margam in a Bharatha natyam repertoire, the musical compositions are set in Carnatic music no doubt, and lined up as Pushpanjali, Alarippu, Mallari ,Jathiswaram, Gawthwam, Sabdam, Pada varnam, Padam, Ashtapathy, Javali, Thillana, Virutham and Mangalam. Orchestra comprises the Nattuvanaar, vocalist, violin, Veena, flute and Thampura. All musicians trained in Carnatic music cannot sing or perform instruments for Bharathanatyam. It is a specialised field where the vocalists have to understand the order of repetitions, express bhava in singing according to the meaning of the song, and complete concentration while singing liasing with the nattuvanar and the dancer. In other words, the vocalist and the mrithangam player are controlled by the dance whereas in a Carnatic recital the vocalist has all the freedom to sing Aalap, swaras, and niraval according to his manodharmam.

The varieties of jathis used in dance and dance dramas are fascinating. Patra jati is a short passage of jathis associated with a particular character and recited wherever the character enters the stage during a dance drama. Antya jathi is a short passage of jathis sung to mark the conclusion of an episode or scene in a dance drama. Mukha jathi is the introductory passage of jathis performed at the commencement of the scene. Makuta jati is the passage of jatis recited at the conclusion of each section of some compositions. Brisk passages of jatis adorn some of the compositions in the Sanskrit opera Krishna Lila Tarangam of Narayana Tirtham.

Light music is used during the performances of miscellaneous dances like the pigeon, peacock dance, kite dance, pot dance and snake dance. Classical composers of dance music are Sri Jayadeva, Narayana Thirtha, Kshetrajna, Ghanam Krishnaiyar, Ponniah, Chinnaiah, Vadivelu, Sivanandam, Swathi thirunal and mention may also be made to Veeramani Iyer, T.V. Pitchaiappa, and Dr. Arunthathy Sri Ranganathan from Sri Lanka.

தேடி, தேட்ட

மஹஜன சம்பத - கொவி செத

மேலும் இரண்டு நாட்கள் அதிகமாக

வருவதற்கு விரும்பிவிட்டன

மஹஜன சம்பத லொத்தர் வழமையான நாட்களைத் தவிர **வியாழக்கிழமையிலும்**

கொவி செத லொத்தர் வழமையான நாட்களைத் தவிர **சனிக்கிழைமையில்** உங்கள் முன்னே

மாபெரும் பரிசுகளை அடுத்தடுத்து வழங்கும் மாற்றம்.

MEDIAWISE

NLB அதிர்ஷ்டத்தின் ஒரே பெயர்

தேசிய லொத்தர் சபை

குறைந்த விலையில்
தரமான பொருட்கள்!

50% இற்கு அதிகமான கழிவுகள்!

8000 இற்கு மேலதிகமான
விற்பனை பொருட்கள் உங்கள் தெரிவிற்கு...

takas.lk

+94 11 77 TAKAS
+94 11 77 82527
10.00 a.m - 5.00 p.m (திங்கள் - வெள்ளி)

விஷ்கா

ஆர்ட்ஸ் & கிராப்ட்ஸ்

அனைத்து வகையான சுவாமி
சிலைகளும், படங்களும்,
திருக்கோயிலுக்குரிய
பொருட்கள் மங்கள
வைபவங்களுக்குரிய பரிசு
பொருட்கள் மற்றும்
கோயிலுக்கு தேவையான
தரமான அனைத்து
வகையான பொருட்களும்
விற்பனைக்கு உண்டு.

இல. 166, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11.
தொ.பே. : 2336192, 2445776
Hotline: 0772 774776 (Rayen)
E-mail : visgha.rayan@yahoo.com

www.visgha.net

Printed and published by Express Newspapers (Ceylon)(Pvt)Ltd,at No.185,Grandpass road,Colombo -14, Sri Lanka.